Lissander, Anders
Bellman, Carl Michael

Poësier af svenske diktare Vs 104 b:III

1769

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!
Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

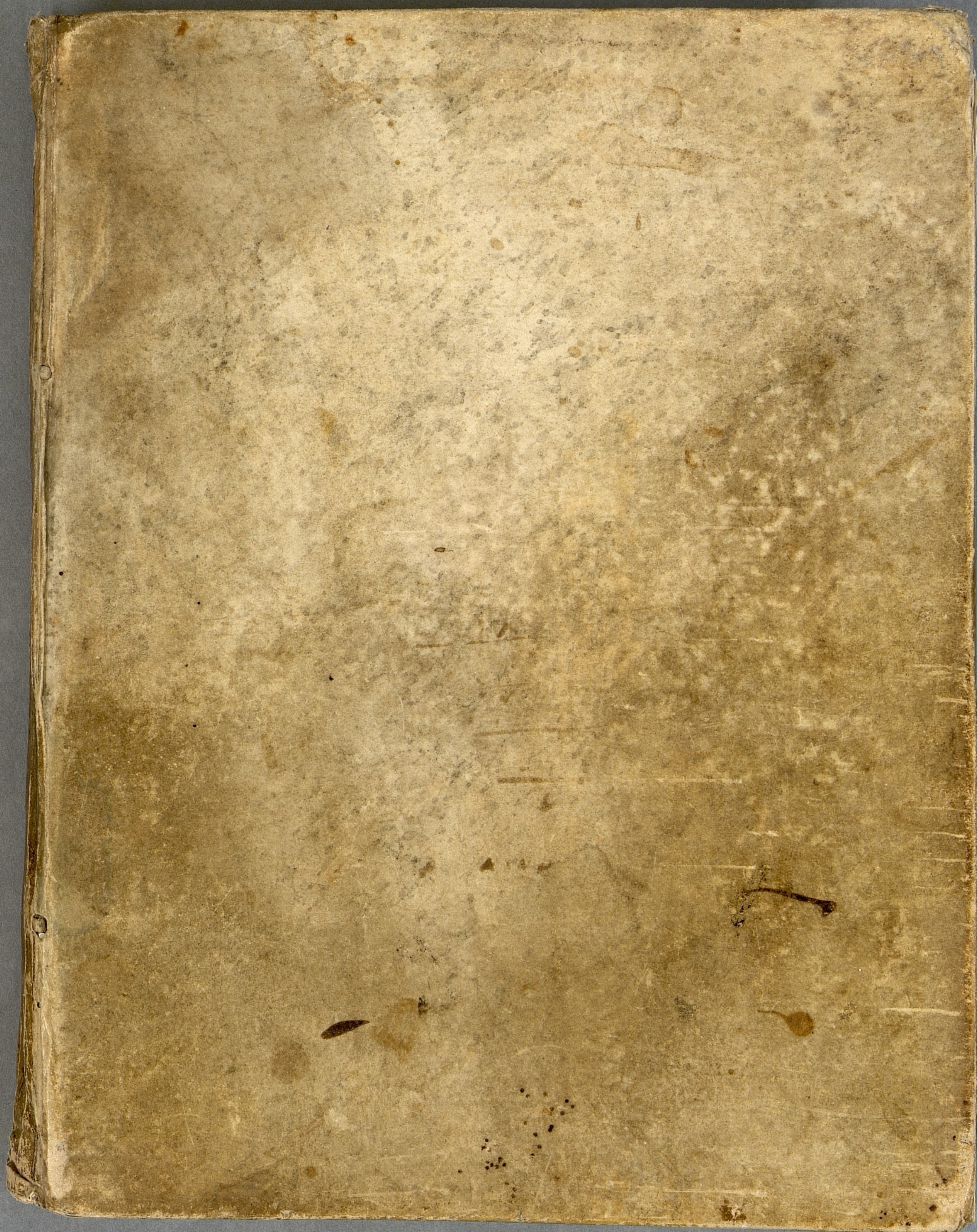
Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.
Mer information finns tillgängliga via http://books2ebooks.eulla boken.

- http://search.books2ebooks.eu/

G

16¾ - 171 - 181.

KONSTBIBLIOTEKET
STATENS KONSTMUSEER

BIBLIOTHECA REGIA HOLMIENSIS

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM

Till Läsaren eller Siungaren:

Företalet har i alla tider ansedts utgiöra en äfwen så wäsentelig del af en Bok, som någonsin Registret eller inbindningen: Wore icke den sistnämde, kunde Boken ej utan swårighet läsas: Wore icke Registret, bläddrade man ofta förgäfwes at få reda på de ställen man icke altid efter minnet kan upsöka; men med allt detta, om icke Företalet wore, som prisar Bokens wärde, wore man ofta twehugsen, om hon dugde at läsa, eller ej, samt hwad godt deruti wore till finnandes. Korteligen: Företalet synes mig kunna bäst förliknas wid den, hos gumman på Thermopolium, och kanske äfwen annorstädes, strax wid ingången upspikade förteckning på de in loco befintelige liqueurer, såsom: Canel, Persico, huile de Venus, Eau de Charme, Eau de Princesse, Rossoly, &c. &c. &c. I en del Danska Böker finner man auctorerne hafwa gådt ännu längre, i en berömwärd sorgfällighet, at göra sina arbeten smakeliga, medelst en efteråt bifogad <u>Bag-Tale.</u> I wårt Land åter, där detta ordet merendels tages i en helt annan bemärkelse, lemnar man gerna detta beswäret åt Allmänheten och den gunstige Läsaren, i fall han finner sig till baktal befogad. För min del wäljer jag och, så mycket häldre, det förra, som jag icke will upreta Läsarens inbillnings gåfwa med någon hugkomst, af det i Klims underjordiska riket befintelige folkslaget, som altid discourerade med den frånwända sidan. Men nog om Företalet. Nu om Boken.

Närwarande tredie Del af en utwald samling och, i sitt slag, en Phoenix, är ej mindre än de twenne föregående, ett det kraftigaste motgift för ledsnad och surmulenhet. Gunstige Läsare! tag en liten dosis, eller, så mycket du pröfwar nödigt, fast quantiteten här icke så stort giör till saken; jag lofwar du skall befinna dig wäl deraf, och Skratt skall helt wisst blifwa de första Symptomerne af ditt wederfarande.

Är du åter wid lustigt humeur; så mycket bättre för dig; ty här finner du ett preservatif, för framdeles tillstötande ledsnad: Är någor wid godt mod, han siunge Psalmer, heter det. I desse Psalmer qwäder man glädjens beröm, och hwem skulle wara så stenhård, at deraf ej wäckas till de behageligaste kiänslor?

Här

Här framträda blödige Riddare utur Bacchi ärefulla rändel, med Tenn Stop och Sinnebilder; med Bränwinskopp och Walspråk, at wid Gudens Thron förtiena sig Stiernor.

Här nedragla godwilligt, af möda och förtienster, trötta och bedagade Embetsmän från sin högd, och andre upklifwa på deras trappa.

Här läser man Äreminnen, som tolka framfarne dråplige måns bedrifter; och, under det man ser en lifflig bild af deras Idrotter, tycker man sig sielf andas deras odödelighet och blifwa upfyld af deras Korn-nectar.

Du gamla hedersman, Bacchus! om du nu stod up ur ditt stoft och finge höra en Jensen predika din dyrkan, med lära och lefwerne; huru skulle du icke fägnas? Och du wältalige Janke Jensen! hur skulle du ej blifwa intagen af wällust, då du finge se den, som din mage och strupa utwaldt till Patron?

Men ett ting behagar du märka, min Läsare! Desse upmuntringar äro dig icke gifne förgäfwes, eller endast at roa ditt öga och öra under det du wanskötter din strupa. Tycker du om dessa hieltars bedrifter, och will du winna deras ära; så träd i deras fotspor; hwar och icke, så war åtminstone glad på deras mull och fukta deras åminnelse med ditt glas: Kom ihog, at de lustiga exempel du fått, bör du äfwen gifwa dina efterkommande: Siung, Skratta, Drick, och låt bland dina barn, led ifrån led, höras Bacchi frögdefulla Echo:

Gack Tu och gör sammaledes.

Bacchanaliskt Adel-slag.

Personerne: Kolmodin, Holmström, Kihlberg, Nystedt, Meisner.

Backi bärbälder med guld och beslag — Blir det Capitel? Nej inte i dag
Blir det inte Riddarslag — Inte inte säger jag.
Hwarföre Spiror och Kåpor min wän — Jo kära hiertans saken är den
Kolmodin och Holmström sen — Skie nu blifwa Adelsmän.
Nå så säjer jag må giöra — Wärdig Kolmodin upphögs
Hwad namn och Wapen skall han föra — Jo! han heter Kiällarcreuts
Han heter nu von Kiällarcreuts.
Backus sielf hans wapen målar — I rödt fällt en gull pocal,
Rundt omkring ett Löfwärk prålar — Med Tulpaner och bregal,
Öfwerst syns i gyldne strålar — Riddarns namn och årtal :||:

#

Fy! tacke wapen det will jag ej ha — Backi bärbälder så granna; hur sa
Gula kåpor, nå hurra; — Spiror med, hur sa, wa ba.
Men kära hiertans förlåt mig jag ber — Blef det då inga adlade mer?
Kära hiertans många fler — Holmström fick och sitt barcer.
Ta en sup och skarpan tugga — Holmström hör hans adels namn
Han heter nu von Ehrensugga — Wackert barn i Backi famn
Ett wackert barn i Backi famn.
Aldrig han banéret mistar — Ty han kiämpar i sin tro
Backus sielf hans debet ristar — I ett gyldne fällt, jo, jo
Under twenne oljeqwistar — Står en Sugga wid en bo :||:

#

Foij tacke wapen jag passar ej på — Bland Backi krymplingar Wälboren gå
Jag will ej hans lagrar få: Blef ej flera än de twå?
Jo kära hiertans en gammal go wän — Han, officianten med Asken, ja men
Kihlberg; den du? Ja just den — Kör på stopet, drick igen.
Säj då, säj då, hwad han heter — Jo han heter Adlerstop
Violer, Walthorn och Trompeter — Wid hans wapen fästas hop
Rundt kring hans wapen fästas hop.

I rödt fällt ett Tennstop glimmar — Och en Örn på locket står
Mitt i Skölden Solen strimmar — Och i Soln en kräfta går
Underst ses en hwalfisk simmar — Och i gapet står. God tår :||:

#

Twy tocke wapen det ger jag då fin — Solar och kräfter och Örnar och Swin
Walthorn Fleuter Violin — Men hwad elfjes hålls för mine
Jo kära hiertans Nystedt wi se — Har uti wapnet mer än de tre
Wärklig mer simplicité — Än de andra adlade.
Säj då, säj hwad namnet blifwer — Ack! hwad där skap på wår Ö!
Jo Oelheim han med Oe skrifwer — Meisner skrifwer bara O,
Så Meisner Ölheim har med Ö.
Twenne Tigrar Skölden fatta — Båda sig på ända ställt
Rundt ikring winrankor satta — Öfwerst flyr en Biswärm snällt
Ser du wapnet? Se och skratta — En röd näsa i blått fällt :||:

#

Foij fader härrald, så när har jag spydt — Gamal famillie fast wapnet ä nytt
Stamfärn war som man uttydt — Skalk eller lille pytt.
Oelheim med Oe, det där ä nu hans — hwad har det andra för färgor och glans
Är det prydt med hielm och krans — Fanor, trummor, pik och lans.
Kära hiertans hur du frågar — Hin kan repetera allt
Jag står så törstig du mig plågar — Hit en sup då ä så kallt
Gif mig en sup då ä så kallt.
Meisner Ölheims wapen kära — Är uti en fyrkant ställt
Skölden twenne kattor bära — Hit en sup, ich hab' kein geld!
Meisner Ölheim bär med ära — En blå näsa i rödt fällt :||:

Klubben N:o 5.

C.M.B. Lundholm: Purpur bror lilla, ä kä då en röd färg den, wa?
3 Halling: Ja han ä mycke röd, å ja.
13 Stenbit: Han är röd men han changerer
Lundh: Cuculicu, ska wi ta oss en sup?
St.: Ro tu man fram med tin schlup, jack kan dricke du

du will liffte anker:
#
Tack har mine eckne tancker
du will kerne liffte anker
raisonere inte mer therom
men nu till tin lille flaske kom. Hiba, heij da.

Hall. Diefweln regera à kà di olyckliga; stora peruquer och små hiärnor; röda mantlar och swarta hiertan, bleka läppar och långa näsor.

Stenb: Daler herrn om Bålackerne?

Hall: Ni ska si då, go herrar, när soppan är färdig ha de bränt sina finger.

St. Bålackerne präner sine fincher, was will dass pedeuten?

H. Bedeute dig åt helwete.

Lundh: Gu tär herr Bokhållare.

St: Gehorsamer diener mein herr Lundtholm; men at Bålackerne präner sine fincher, thet kommer från then classification af then premier Minister der dirigerer dass gantze Pålen.

Hall: Besitta meij; som de kokat få de supa. om jag hade en sup för hwar suck som gått ur dygdige medborgares bröst genom deras swarta anstalter, så stog jag inte här.

St: Bålackerne har jo tuccader undt spetie Rikstalern undt Carolinen undt theres eden Panco, ta meij dief---

Lundh: Halling; sparken i a---

Stenb. Tack har mine eckne tancker
tu will kerne liffte anker
raisonere inte mer therom

men

Men nu till tin lille flaske kom. Hi ha, heij da.

Hall: Se där har du nu.

A. Sparker tu mir in mein ref? naa, då schall tu spendere. Kiper, ett glats Kammelt. hi ha, heij da.

Jack är hwarcken hatt el' lefwe,
Freden menlscke will jack kifwe,
Men en Ryss uti mitt hierte por,
und jack är doch ärlich som jack tror.

Chorus: Sperchen i a — — — — —

Gardies Marchon

CMB. Marche mina Biörnar wänster swäng höger om
Marche från qvarteret — Slå rumen på bantleret
— — — — — — — — — Och kom min frihet kom :||:
Frihet är ett paradis — All naturen ger jag pris,
Du barnsock Gubbard paradis.
Marche mina Biörnar höger om wänster swäng,
Förtrelliga skara — Låt mig nu få wara — förswara
Min Taskbok och Råck och Wäst och Byxor, Tofflor, nattråck
Nattmössa och säng, wänster swäng, swäng, swäng :||:

Air. Bölgan fråser, brusar &c

SOT. När en allwis hand utmätt — Menskio lifwets rätt
4 Omsom tungt och lätt — Swaga wett hur will du klandra
Himlens delnings sätt. — En får gods och gull — Knapt
Tiggarstaf den andra — Tills en lika lott oss möter i wår mull.

II

Från de plågor lifwet gaf — En går tidigt af — En läggs sent i graf
Sist när arbets klåckan klämtar — Samlas kung och slaf.
Tröttsamt kring sin stack — Som myror wärst man kämtar
Tofflar om ett strå och släpar knapt för tack.

Air.

SOT. Skieppet i stormen arbetar — Fruktar klippor, ser ej hamn
Ofta bäst siömannen stretar — Bleka döden tar han i famn;
Likså wi drifwas bland plågor — Upordned på Lyckans wågor:
Himmel du som styr mitt lopp — Klarna en gång för mitt hopp.

Sp: Så gläd dig nu du sanna dygd — Nu liusnar nordens Pol
Ty friket ser uti wår bygd — Sitt skydd på Kongens Stol:
Han ytkar den till biständ fram — At med dess rit och wett
Förskingra bländwärk, dumhets kram — Som landets nöd beredt.

#

I ägta Swenskars tänkesätt — Fins dygden utan prål
Ty Konung, Land, och Lag och rätt — Är deras föremål:
De offra sig för dessas wäl — Som lida wid dess graf
Men för en illa sinnad siäl — De ta ej Hatten af.

#

Stig ondska nu från sätet ned — Wi rönt ditt orma gift
Din falska munn all sanning wred — Din rit war utländskt drift
Din wård om Swea land och Lag — Wår likt en Judas kiss:
När larfwen rifs, så gissar jag — Wi se i dig en R— — —

Sp: Förlåt at jag, O Garfware Käck, törs skämta
Med uppenbarelsen när du sist will hämta — Från O— —
De R— — han — Utdelar till skiöfling af Swea land, åt Lufwor. 5

Aria — Öfwer längtan.

EMB. Bort längtan du mitt nöje stör — Och likt ett stiernbloss hastigt swinner
Du fägnar mäst när du uphör — Ty då man först sitt syfte winner:
I början ges wäl honungs must — Men när det länge fägnat smaken
Man mister snart sin förra lust — Och ändtlig ledsnar wid den saken.

#

Så hinner mången wäl sitt mål — Men satnar redan gerska mycke

man

6

Man ej det wundra mera tål — Men längtar efter större stycke
Hwad under wäntan war ett Slått — Blir ansedt då för lägsta lydda
Och de som högst sin önskan nått — I sielfwa nöjet warda brydda.

#

Säll den som utan längtans swek — Sin hela ro får säker niuta
Han håller ödets storm för lek — Och kan i himlens skygd sig sluta
Ej hwarken fruktan eller hopp — Uppå hans hierta wälde öfwar
Han lemnar allt sitt tide lopp — Uti dens hand, som all ting pröfwar.

Marche.

CMB. Tappert mod — Du ädla blod — Träd redliga fram — Bland eld, rök och dam
Bland tusen dödars skrål — Till sielfwa ärares dyra mål — Glants och pråhl.
En kula warm — I hielteres barm — Snart mord hwilan får — Giör glödgade sår.
Men kämpen upstår — Han spar af wekligt bröst och mod — Ej lif och blod.
Men wärjan ut, det går ej an — At som pultron på Martis plan
I blod ej få — Sin klinga twå — Det är i hiältars lif — De skönsta tidsfördrif
Kring brutna Sköldar gå.
Så skall då mandom bli belönt — En hielm prydd hiässa lagerkrönt
Och den som stått — Mot lod och skått
Följt döden spor i spor — Här wärdig får — Sin wärfda äre-lott.

Parentation

SOT. CMB. Öfwer Perrugue Makaren Boursel. som dog d: 2 febr: 1766. Hållen i Riddare Capitlet af de twå Förgylta, d: 2 febr: 1769. af Sancke Jenssen Ceremonie Mästare wid högb:te Orden. Närwarande i Capitlet: Skatt Mäst:re Kolmodin och Agrell, Jesspond: Tull Insp: och Ridd: Apelstubbe, Bränw: Brännar: och Ridd: Lundholm, Stolmak: och Ridd: Östermar. Wid baneret: Stenbit i Brygg: Meisners ställe: Härholderne Glock och Kempendahl: Ordens Pukaren Stendecker: Ordens Kläckaren Trendman.

Jenssen med hwita handskar:

Jenssen: Si här är Templets port, där sitter Bacchus glader

Hans

Hans blod i hwirflar går och spritter i cascader.
Si Riddar-Chóret prydt, med blommor, frukt och win;
Twå Tigrar wid hans Thron, i wallust somnat in:
Si här på pelarn fäst, åt höger kära bröder,
Uti Allonge perruque, wår hielte som är döder.
Potz slappermend! jag glömt, Stendecker hör: hwa ba?
Si här! tolf alnar flor, uti Puk-pinnarna.
I Stålta Riddare, kring Bachi tapp och tunna;
Stenbit swarade: Schen danck.
Stenb: — Gut morken, naa, Schen danck. Jensen: Jag will Er nytt förkunna
Kom samleris Riddare, Er. Jensen talar nu
Stenb: Kut morken Östermann, hwa slår hon? Öst: Hon slår tu.
Jens: Å det wa lögn, å hut, tre slog hon Cammerater.
Kolm: Men hör på Jensen, tyst; han nämner Riddar-dater,
Hwem å han talar om? hör hit du Kempendahl.
Kemp: Ja gunstig Riddare, jag ej förstår hans tal;
Om Bourssel lär det bli, de säja här i Chóret
At hwar gång Bourssel nämns, så sku wi twista floret
Likså min kammerat, kärbolden som där står.
Sitt ner Skattmästare, si Jenssen hwar han går
Han har i fickan si! nå Jenssen gu förbanna
Ett stort Regal papper, tyst, tyst, där lär han stanna
Stendecker snyter sig, si sorgeflor min sann
Uti pukpinnarna, hör nu, nu trumlar han. Pukorna höras.
Kemp: Det första gången war, ännu en gång han trumlar
Det kostar på min kar, si Jensen går och mumlar
Jo, Jo, det är snart sagt, at säja den och den
Han höll parentation, men ta mig die - - -
Om då å just så lätt, ur kupan honung skrapa
Ge torra stammar saft; förlåt mig at jag rapa.

Jag

Jag will nu saija då, hwad angår min person
En rackare som gör, min mull parentation.
Men saken är nu den, skall man förtiensten hedra
Så får ej tanken lof, mot kogret sig förnedra
Hon bör likssom en eld, i klara flammor gå
Sen i ett Sannings sken, sitt ämne återså;
Dock det hör just ej hit, Skattmästare sitt neder
En peruque makare, nu sker så mycken heder,
Han här i Templet gick, som poicke och gesäll,
Så dog han Mästare; men si där står Agrell
Nå dref - - - å han här?

Kolm: - - - - - - - - Släpp galten fritt till drafwen
Jag war så när som han, i dag, at ha prestafwen
Men det giör ingen ting, min ära afwund bar
Fast jag min stierna gaf, jag än min stierna har.
När de min maka få, då är det tids nog prata;
Twy sådan tull special, du Babian du Skata.
Jag drack förn du blef född, och förn du rännsten såg
Jag hundra resor där, i riddar-prydnad låg.
Men i naturen så, en hund den andra jägtar.

Kemp: Kamraten winkar, tyst, ål mig med floret flägtar;
Stendecker snyter sig, allarm, nu ska det ske
Nu bleknar Jensen af, adieu Skattmästare:
Hör nu på pukorna, - - - - - - - -

Kolm: - - - - - - - - - Jo, jo, min kära Tantke

Kemp: War god och spiran håll, men jag går bak om planke. Pukor.

Kolm: Pukslagarn på dig ser, han trumlar i förtret

Kemp: Låt honom pukor slå, jag spelar på trumpet

Kolm: Jag å så full, lull, lull,

Kemp: - - - - - - - - Stå qwar här i qwarteret

Nu

Nu stiger Stenbit up, och swänger om baneret
Se taftet oljegult, det fladdrar kring med pråt
I florets rutor syns, en hjeltes hufwud skål
Si hur det fladdrar ut. Pukor - - - - -
Jensen - - - - - - - - - - , I röda Bachi Söner
En krantz af Hedera, Er faders hjässa kröner
Räck edra händer ut, lyft edra ögon opp
Här står jag Jensen sielf, med hand i sidan, topp
Wa will ni mej, O! hut, kanskie ni lär mej tala
Wid glömskans watturbryn, jag släpper ner min swala
Min hielte menar jag; hwars wåta lif och graf
För Er, o Riddare, jag ärnar skildra af.
Men Bacchus gif mig mod, stryk balsam på min hierna
Giut olja i min mund, häll bränwin på min stierna
Strö blommor i min hatt, sätt Stop uti min hand
Och lär mig bilda rätt, en hielte i ditt land.

#

En hielte i ditt land, är den som bara slukar
Som ej sitt bord med mat, men blott med dricka dukar
Som sura drufwors saft, i röda ögon bär
Som blir i trästop mer, än uti stjärnhet kiär.
Slik hielte denna dag, just trenne år tillbaka
Slog lifwets skördeman, och på sitt timglas skaka
Hwisp tumla hielten kull, just samma ögnablick
Han skulle ta sin sup, och Bacchus ropa, drick
Lundh: Men sup han inte ur'n.
Jensen - - - - - - - , Tyst, Sankte Jensen talar
Wår trogna Boursel nu, ett paradis hugswalar
Nuär i bränwins ångst, han anda mer ej giuk
Nu står han med Basun, och Seraphims peruque.

O!

O! hwilken sorge ack! hwad malört i wårt nectar?
Se! i hwar Härhälds hatt, hur sorge floret flägtar
I Bacchanalisk dygd, han öfwade ingen flärd
Fast han ej stierna bar, så war han stierna wärd.
Wår hielte föddes just, år sjutton hundra fyra
På första Maij, gu tår, wid Maij-stång, dans och lyra;
En Tyska war, sein Frau, Apollo ge meij rim
Hon war så trinder bak, likson en Cherubim:
Men à propos en sup, oss win och kärlek glåder
Matronare, Riddare, i äktenskapet tråder
Små blommor i dess gård, upskiuta ur sin sand
Ett barn en blomma lik, i kärlekes gudens hand.
Cathrinchen blomma först, och Ann' Cathrinchen sedan
Ulricas Sol gick up, om Torsdan eller Fredan:
Ulrica är nu gift, med en som maler snus,
Men Ann' Cathrinchen står, på Reisens Cafféhus.
Jan Fredrich är gesäll, hos Bagaren Kammecker
Pehr bor i Götheborg, hej trumla nu Stendecker
Pehr ä Tunnbindare. Pukor - - - - -
- - - - - - - , Härhälder stälten Er
Och Stenbit swäng nu kring, wårt Riddare baner
Nu slutar jag mitt tal, wi skiljas åt wid grafwen
Gå Riddare i bredd, tag nu Agrell prestafwen
Härhälder gå föret. Pukor - - -
Pukor - - - Härhälder marchera sakta - Låt oss Bourssel nu betrakta
Och hans grifte Sten.
Pukor - - - Han lefde blott för sin flaska - Märk utur wår hieltes aska
Glittrar up ett skien - Angor af bara bränwin
Se döden och hans pilar - Wår Bourssel hwilar - Sina ben.

#

Pukor

Putkor. . Wår Bourssel war ett exempel – Trundman låg nu Bachi Tempel
Sakta tyst igen.
Putkor. . Som flaskor och glas och krukor – Giöm Stendecker dina putkor
Sorgefloret sen – Qui bene bibit; Gubbar
Bene dormit, Kamrater – Wår hieltes dator – Lefwa än.

#

Du Fåbund, du som bjorden aktar – hasta dig för Zephis ner
Om henne Damon eftertraktar – Bit och slit och tiut jag ber
Hon har min eld, der sieges saktar – Kom hit – Bit slit
Och förswara min person – Ja förswara Celadon.

aria
NT. Som ett Skiepp för swall och wäder – Cloe förs på kiänslors haf
Än hon prålar lätt som fiäder – Än bland tårar går i graf
Men får hon sittlugn förbida – Sen älskad herdes famn
Då blir hennes stund at skrida – Tyst och sakta in i hamn.

Air. Annette àl'age
NT. Den milda wåren börjar rå – Se träden bröllops klädde stå
I hwita blommors Robe de Cour – Hwart blad jag skådar
Mitt öga bådar – En ny natur.

#

Hwad målning på de glada fält – Där blomans lif giör fiärilns sällt
Jag jorden i sin ungdom ser – När morgon randas
Hwart lif som andas – I wällust ler.

#

Camilla lyd om hiertats lag – Wår ungdom är en Junii dag
Likt skenet täkt men flyktigt far – Din wår förswinner
Du missnögd finner – Blott hösten qwar.

#

Låt Skogens dufwor lära dig – At ömt förena dig och mig
Låt oss på fiärillns gladä wis – Wår kiärlek reta
I gräset leta – Wårt paradis.

Air: d. Nov: Contredans

Menskia du bör betänka — Lifwet så kort får blänka
Will du där nöjsen leta — Bör du reglor weta
Första budet lyder så: — Du skall ej lyckan rötwärt bära
Och med knäfall ej åtrå — En falsk och flyktig ära
Hwad är då det? Swar: — Wi skolom nöjas med oss sielfwa
At wårt lugn blir qwar — När alla öden hwälfwa!

#

Lifwet wor wisst en börda — Utan at kiärlek wörda
Men som hans knut är wigtig — Kiära war försiktig
Andra budet lyder så: — Du narras ej med lilla guden
Kalla honom intet på — Han kommer nog obuden
Men hwad är det? Swar: — Wi skolom älska Cloris warligt
Ty i all sin dar — Har kiärlek något farligt.

#

All tings natur predikar — Ömhet för wåra likar
Men uti wåra tider — Wänskap intrång lider
Tredie budet derför lär — Du skall ej tro hwad folket pratar
Munnen ofta rosa plär — När hiertat swär och hatar
Nu hwad är det? Swar: — Wi skolom warsamt wälja wänner
Blott behålla qwar — Dem man i botten kiänner.

#

Blomman sin fiäril gläder — Sommar'n ger wästan wäder
Allt hwad för ögat leker — Oss till ro beweker
Fierde budet mins derhos — Du haf ej sorg för morgondagen
Tid och nöjsen fly sin kos — Och du står qwar bedragen
Hwad är nu det? Swar: — Wi skolom nyttja ungdoms wåren
Hösten ledsnad har — Bekymret följer åren.

Öfwer en stor näsa.

När du mot Solen rätt upställa will din näsa
Och rikta den som Gnomoniquen lär;

Så

Så skulle man på tändren kunna läsa
När munnen öppen står, hwad tiden liden är.

#

När sielf Apollo satt, at lära herdar spela
Och Phœbus i fullt lopp, kringförde Solens wagn:
När Ceres ymnog Skiörd, will åt hwar landtman dela
Och Junos offer Präst, giör i dess Tempel gagn:
När Jupiter blef kiär och röfwade Europa;
När Mars bedrog Vulcan och skaffa honom horn:
När Neptun annars twär, af glädie börjar ropa;
Då fant en Tupp i sand ett litet hwete korn.

Till Konungen: Kom Sköna Kiällar etc

C.M.B. 69 28/3. Wår kiärlek faller neder — För dig du dyra Landets Far
Du menskligetens heder — Som kungligt hierta har
Du wårt förswar — Glada där — En och hwar
Af din milda spira tar.

#

Kung Adolph Fredricks Lagar — Wi älska ty han har oss kiär
Wälsigne dina dagar — Den kungars konung är
Swerge begiär — At du bär — Länge här
Hennes spira och beswär.

Till Drottningen.

Låt hiärtat offer bära — Märk! Majestätet hör wår röst
Och siung Louisas ära — Du fria Swenska bröst
Konglig och stor — Sielf du wet och du tror
At du i wårt hiärta bor.

Konge Huset. Himlen hielpa etc

Sweriges Prinsar och Prinsessor — Himlen kröne Edra hiessor
Med de lagrar dygden ger: — Med all frid och konglig ära
Lieflig börda när wi bära — Wåra hiärtan fram till Er:

Skänken

Skänken Eder oss tillbaka – Lät Ert folk sin wällust smaka
Lefwe, :///: Swerige uti Er.

#

Tack du död som lifwet skona – Kiärlek lyftar Sweriges krona
Med en glädje dyr och stor – Han ser Landets Mor och Fader
Och hwar ärlig Swensk bli glader – Lät oss sorla, siunga Kor
Himlen Adolphs hus will frälsa – Gamla Swerige får sin hälsa
Lefwe :///: Siungom nu i Chor.

#

Gamal Gubbe hell allena &c.

Sorgsna folk! Er frihets tima – Med guds hielp sin gryning får
Foster brodren wilse går – Uti nattens dimma
Du har darrat för hans slag – Suckat wid hans yra
Än ser du dag :||: Himlen allt må styra.

#

Prisa du de dyra wänner – Som ha fäcktat för ditt lif
Och uti ditt hierta skrif – Trenne stora männer
Axel, Albrecht, Eric; Märk! Swenska bröst Er wörda
Ja Edra wärk :||: Warit hiältars börda.

#

Trenne hiältars lof wi siungit – Folkets wänner Kungens Män
Och den fierde lefwer än – Hur har afwund stungit?
Lefwe Baron Hermanson – Klinga fosterbröder
För hans person :||: Hiertat wördnad föder.

Stockh: Ridd: Män

#

Säg mig Damon &c.

Swenske män hwad oro wanckar – Uti wåra fäders bygd
Köpta lif och sålda tanckar – Bara träldom, bara blygd
Wänner utaf fosterbygden – Gud och Kungen i Er Siäl
Styrk Ert mod och frälsa dygden – Med guds hielp går allt då wäl :||:

#

Skeppet nu i stormen swallar – Det på klippor blifwit fört

Folket

Folket på sin räddning kallar — Owän sedt, men icke hört
Hoppets Sol i nya strålar — Wände wi nu snart igen —
Men wi dricka Edra Skålar — Skål I wärda Riksdags män: //:

\#

Olycklig den sig kiöpa låter — Från ed och Samwet, Kung och Lag
Han wist sitt fel försent begråter — På hela Rikets olycks dag:
Bort at med split och oro gräljas — I Sweriges barn och borgersmän
Snart kan wår ädla friheet säljas — Han kiöpes ej så snart igen.

\#

Fall icke för de Rubel skotten — Som syfta på wårt lif och blod
Men stå som berg på egen botton — Med upplyst wett och mannamod:
Så skiu wi trotsa hot och faror — Uppå wårt gamla Giöta wis
Då skiu wi slita liurnska snaror — Och Swerige bli ett paradis.

\#

K. En ärlig Swensk går fram i dagen — Med muntra steg och modigt bröst
Han ärar kungen, lyder Lagen — Och talar med en frihets röst;
Men trälen i sin mörka krok — På kämd och tusend lögner tänker
Han älskar blott försåt och ränker — Och slögdar på sitt egit ok.

\#

Låt oss en sådan usling glömma — Uti wårt fria arbets rum
Han kan ej om sin wälfärd dömma — Ty han är kiöpt och blind och dum:
Men wåra trogna bröders skål — Som under det de sig förnöija
Ett Swenskt och ädelt tankesätt röija — Som leder till wårt ändamål.

Till Drottningen, d: 6 Apr. 1769.

Wackra dag uti ditt sköte — Sweriges krona lyser klar
Swenska barnen hålla möte — Med sin milda Mor och Far
Dyra Landsens Mor i dag — Up till Zions gårdar drag
Prisa himlens wälbehag — Döden båfwar för sitt slag
Folket ömt sin Drottning skådar — Kiärleken swäfwar mild och ler
Kiärleken siunger och bebådar — At han slagit döden ner.

Så

Så tycks himlen dig beswara — Drottning du ditt hiertta såkt
Res dig up jag will bewara — Hwad du sielf åt Sverige skänkt
Wid min högra hand dig ställ — Du skall lefwa kungligt sällt
Friden blomstra i ditt ställ — Sverige gråter wid din gwäll
Lefwe Sweriges Drottning glader — Hon och hennes barn i fred
Och din dyra Landets Fader — Kalle fram den gyldne tid.

Sp. Norrköp. d. 17/4 1769. Air. Säg mig Damon säd. Lysandra.

Twenne namn jag högt wärderar — Deras skål wi klinga till
Adolph som i nåd regerar — Gustaf som oss kugna will
Swea Ständer I som kasten — Till så dyra armars stöd
Hielp. Er konung bära lasten — Drån Er sielf ur twång och nöd. :/:

#

Sätt Er hatt på gamla wiset — Hämd och agg bortjagas må
Nödgens I likwäl till riset — Ondskan blott i klämman stå
Då skiu wi Er fotsporr kyssa — Offra tacksamhet åt Er
Och för Er skall hwarje myssa — Lyftas af och läggas ner. :/:

Skål, under föregående Air.

SW. Hielp himmel Swerjes kung och Ständer — Åt all sin fordna jemwigt ge
At wi få lugn i Swea länder — Och snart hisarann i Stockholm se.
När Romersk dygd är Hattars stämpel — Fast Swerjes sällhet står på språng
Sku wi åt frihet bygga Tampel — På kiöpta hiertans undergång. :/:

Norrköpings Apotheque Skål.

Do. Låt oss wid Apotheqvet stanna — Och där wid flaskors klang och skrål
I bara Ipecacuanna — I botten dricka mässors skål
Ur långa purgations basuner — Skall deras rykte blåsas ut
Till dess de en gång som lapuner — Få rosa Norrköpings beslut. :/:

Hör Swea när du rättwist mäter — Din frihet emot kungens magt
Låt se at du då ej förgiäter — Den jemwigt som bör tas i akt
Men till at detta rätt åtskilja — Jag ingen bättre wåg-balk wet
Än Swerjes Lag, och ej den wilja — Som kallas Rådets myndighet. :/:

Hatten.

At wara wän utaf sin nästa — Och lyda den som lydas bör
At straffa den, som illa giör — Men små fel tyda till det bästa:
At med ett sundt och upplyst wett — Om sin och andras wälfärd dömma
Och wänners swåra tillstånd ömma — Som wore det med egit ett;
At utländskt ok och wåld ej wörda — Men älska fosterlandets wäl;
At aldrig tala utan skiäl — Och ej med wilja nästan mörda.
At wara lags och frihets wän — At ömt om Majestätet tänka
Och aldrig kunga makten kränka — Så sådant kiäns en Hatt igen.

Wid Landt Marsk: wälet i Nork: d: $\frac{22}{4}$ 1769. Så glad dig nu: pag: 5.

SOS. Kom swenska hiertan fägnen Er — Wår rätta dager gryr
Man wäld och dumhet kiefwad ser — Dess mörka dimma flyr
Uppå wårt Swenska Riddarhus — Mäst ondskan stå med skam
Wår herre sade: Warde lius — Och Fersen blänkte fram.

Öfwer samma tillfälle.

CMB. Slå tideböckren upp i dag — Och skrif Gref Fersens namn
Och Swerige kom, kom Swerige tag — Din hielte i din famn
Din frihets Staf han åter tar — Med wishet går han fram
Blif fosterhiorden ett förswar — Skilj ulfwar ifrån lam.

Öfwer en Möss Bal i Norköp: d: $\frac{1}{5}$ 69. Det war en gång &c

Här war i går en Bal at se — Hwaråt man skratta kan
Tij mössor solo dansade — Dess affigt finner man
Förtwiflan har den Balen giordt — Sen hatten seger natt
Men mösse tacten går för fort — De skene wanan fatt
#

Så går det till med styrnpare — Som stackot wälde få
Hwarannan de en sporre gje — At fort till fanners gå
Man måste ju beklaga dom — Som dansa uti harm
Du kiädka Hatt nattmössan kläm — Och dansa henne warm.

Öfwer Munthe. Samma melodie

Wi gå nu här och wänta på — Borgmästar Munthes dom

Ach

Ack at han kunde Res-pass få — Som hit så näswist kom
Såg om en slik Borgmästare — Som ränker blott giordt rik
Ej bör sin katt i andan se — Sen mössan hängts på spik

Öfwer 3ne d. 5/5 69. utnämde herrar Riks: Råd. Ahasverus &c

Mössan åker på bakkiälken — Scheffer, Stockenström och Bielken
De nu öfwertyga oss derom — Riksdag lyklig t kom
Stackar den som när han Hatten ser — Sig på nåd och onåd icke gjer
Han i mössan pratar — Tills han lifwet ratar
Dör i misstänkt atmospher

#

Mössans tillstånd sig förwärrar — Lycka till i store herrar
At med hög och wärdig Riks Råds hatt — Mössor håll' från skratt
Himlen unnar stackars Swerge godt — Wi i dag 3 ratta Riks Råd fått
Himmel gif dem lycka — Ogräs at upprycka
Som så näswist högden nått.

Himlen hielpe Swea länder.

SDT.
1769 27/5. Bratne böjor wi förakta — Swerge wet sin frihet wakta
Om sin gamla heder mon — När wi för dess wälgång ömma
Wi de kära namn ej glömma — Sparre, Beckfries, Hermansson
De som under Purpurn bära — Swenska hiertan, tro och ära
Lefwe Sparre, lefwe Beckfries, lefwe Hermansson.

#

Brow^s: Den stolta Johan Drang, tog fram sin Bränwins flaska,
Han sade: Sitte hin nu längre här och slaska;
Låt käringar fylla sig af Thée och annat sk–t
Men karlar står det an, at supa aquavit
Håll i och sup mig till du oförskräkta Stierna,
Som öfwer alt är känd, at supa bränwin gierna;
Hwar enda krog i Stan, bär wittne om ditt mod;
I hwarje Rännsten dig bör resas ärestod:
Jag

Jag kommer än i hog, när du hos Lächtenkiörfwa,
Hallenius den hund, månd sist wid örat torfwa;
En inbilsk Pedagog, hwars dumma öfwermod,
Ej annars släckas kan, än i dess egit blod.
Kors hwad wi ha för wrak, som nu i Skolan sitta;
Turdin är just ett få, Serenius en f...a;
En Lindsten, Avelan, ja sielfwa Rector Boss,
De å mot dig och mig, som dankar emot bloss;
Som kattguld emot Gull, och gråsten mot demanter,
Så äro emot oss, nyss nemde fem pedanter:
Nej salig Anders Pryss, det war en annan mann,
Fast man hos honom ej, så mycken lärdom fann,
Och fast han ej förstod, sin syssla till at sköta
Så kunde han likwäl, en Slant eller annan blöta;
Hos Pyttis, Mokalas, hos Lenning och Collins,
På Kuppis båda twå, så Glandsbergs som Sellins,
War han en daglig gäst, och när han börja dricka,
Så drack han som en karl, hwar enda tår till pricka;
Om jag sad' han en gång, fick simma uti Öl,
Som grodor fordomdags, i Mällåjärfwi göl;
Ack! huru skulle jag, min lefnad säller skatta:
Med ifwer samma stund han uti Stopet fatta,
Och i en enda klunk, allt Ölet tömde ut;
Låt mig sad' han derpå, nu få en sup till slut,
At Ölets warkan jag, dermed må kunna döfwa;
På Öl är brännwin godt; tag dig en sup och pröfwa
Jag lydde strax hans råd, och fant mig wäl deraf;
För denna lärdom än, jag prisar'n i dess graf:
Jag glömmer aldrig bort de sista ord han sade,
När bleka döden kom, dess matta ögon lade:

Min

Min hiertans broder Wrang, se nu jag från dig far,
Och fast jag ej så stor, i werlden warit har;
Fast blott Conrector jag, wid Åbo Skola warit,
Har doch som ärlig karl, jag utur werlden farit;
Jag än på Öl calas, ej swikit någon wän,
Och aldrig har jag sött, ett gille brutit än;
Det wet båd' Stierna, du, och flere mina wänner,
Af hwilka hwar och en, mitt öma hierta känner,
At i min lefnads tid, jag ej från krogen gådt,
Förrn fyllest hwar och en, sin lystnad mätta fått,
Och at på lika sätt, jag må ur werlden wandra,
Som jag har lefwat här, så skall wi med hwarandra,
Än en gång supa om; i andra werlden nog
Wi lära törsta få; Han talte, söp och dog;
At oss som ännu qwar, på jorden måste blifwa,
Ett stort exempel här, dymedelst welat gifwa:
Om lika lyckligt och, wi utur werlden gå,
Tillfyllest wi med fog, oss sälle skatta må.

CMB. Ceremonielle wid Parentation
i
Riddare Capitlet af de twå Förgylta Swinen
hållen öfwer
Brännewins Brännaren och Riddaren Lundholm
d: 15 Oct: 1769. af
Ordens Parentatorn, Ceremonie Mästaren och Perruque-
makare Gesällen Jancke Jensen.

Närwarande i Capitlet
Som innom Templet emottaga Processionen
Afskiedade Banco Bokhållaren och Commendeuren v: Borcko
Bryggaren och Commendeuren Nyborn

Sorker =

Sockerbakaren od. Riddaren Halling.
Stolmakaren od. Riddaren Österman.
Samteliga med sina rökelse kar.

Wid Baneret:

Bryggaren od. Commendeuren Meisner Ölheim.
Ordens Hårholden Glock.
Ordens Kläckaren Trundman med Ordens Staken.

Backi Prestinnor:

Lillsjans Mor.
Caisa Stina. od.
Båda Jungfrurna på gröna Solen.

Orchestern.

Ordens Puckslagaren Standecker och
På Altan af Templet, Trumpetarne.

Sielfwa Procession.

Ordens Cancellairen od. Commendeuren Planberg,
med Ordens Carapdinen.
Ordens Skattmästaren od. Riddaren Agrell,
med Lundholms ordens kiedja od. Stiernan
Actuarien od. Commendeuren v. Ehrensugga
med Prestafwen.
Ceremonie Mästaren od. Parentatorn, med Brannewins Pannan
som drages af åsnor.
Hårholden Kempendal.
Trompetarne.

Lundholms Kista ses wid ingången till Choret, hwilken lyftas på sitt parade-bräde af närwarande Commendeurer, under följande Chor, som siunges till skiftes af Backi Prestinnor od. Commendeurer.

Canon. Backus wi dyrka – Här är wår Kyrka – Backus gif styrka – i dina krus.

Wi

Wi äro qvinnor — Bacchi Prestinnor — Och Tienarinnor uti hans hus.
De niga. Commend:re buga.

#

Låtom oss alla — Backus åkalla — Och nederfalla — i hwar minut.
Lundholm har wätat — Wällusten smakat — Flaskorna skakat — och tömt dem ut.
De niga - Commend. buga.

#

Swalkom wår tunga — Hjerta och Lunga — Låtom oss sjunga — ja! Backus kör.
Den saft du tömmer — Wårt lif berömmer — Man döden glömmer i wällust dör.
De niga. Commend:re buga.

Chorus. Annette a l'age.

Hör klockorna med ångsligt dån — De klämta för en Bacchi Son
För Riddarn Lundholm där i wrån
Si swepnings duken — Si Ordens Peruquen — Si Stjernan pån.

#

Hör klockorna wid mörksens tull — Sof gamla Lundholm, sofwe Lull
Cupido sjunger wid din mull
Om nånsin en maka — Skull' kysst på din haka — Hon blefwit full.

#

Din morgon Sol brann sällan klar — Din middag blott en skymning war
Din näsa afton rådnan bar
Så rödlätt och trinder — Af mörkblåa kinder — Hon skugga har.

#

Så slå din Cammar dörr i lås — Din ordens kåpa, kors och kras
I jorden mullnar och förgås
Din kista man rörer — Tag i Commendeurer — Trumpetare blås. |.|.|.|.|.|

v. Bercko:

Wårt lif sig likt ett frö, i jordens sköte wänder
Det wa en tunger hund, ta i med båda händer
Jag säger likt ett frö, som ej kan mognad få
förrn

Förr'n nya Solar syns, på nya himlar gå
Ta Nybom friskt ta i, courage i Soldaten
Det wa en bränwins luns, så tung som sielfwa Saten
Det här, det kostar på, jag torstar som en Elg
Månd' Lundholm oss ej giömt en enda win bouteille?
Si åt, wi önska godt wår salla dödas ande
Nej som en gisten båt, han står på torra lande
Utpumpad och förbränd och murken öfwer alt
Nej aldrig en bouteille, jag tackar tusenfallt.
Nog ha wi roligt nog, torr hals och tomer maga
Du prackstyl skall min arm din stora mulsäck draga
Och det för ingen ting?

<u>Glock</u>: Fem weckor ä förbi
Och magen hans ä warm, månd' bränwin ä däri?
Heij Nybom ha ni glas?

<u>v. Bercko</u>: Fy tusan, nej jag tackar
På Soln och bruna dörr'n, min knog stundom knackar
Men ej på Lundholms buk, heij gloriarnus heij
Ta nu i styfwa tag och Halling atta deij
Stänk rökelse i kring, colorum barsellorum
I rept alla man, och låt oss hålla Chorum.

<u>Capitlet Siunger:</u> <u>Menuette</u>

Ta i Commendeurer! — Ta i, låt walthornen rista,
Lyfton hans kista /./././. Helt tyst och rätt.
Lundholm wi mista — i Choret kistan nu sätt /././././.
Nå står hon bara rätt /./././. Lundholm brunette och matt /./. /.
Näsan ä violette /././. Ett skönt Portrait.

<u>Härholden Glock för Capittlet fäller Spiran och Meissner Banéret.</u>

<u>Nybom.</u>

Mig tycks Trumpeten hörs, hwad är för wind mon dere?

von

von Bercko:

Låt si Pukslagarns hatt, wi ha nord ost mon frere
Då syns på floret då. Meisner: Nej nyckter stå och trampa
Här brinner oljan ut, mäst i hwar enda lampa;
Hwad skall man giöra här, min hierna tung och warm
Baneret likså tungt, det wärker i min arm.
Åt blåkulla med alt, det blir mitt sorge gråde
Kom Bercko voulez vous, kom slå ett slag i bråde
Än tål det wäl en stund, ell säg hwad menar du?
Kom skiu wi giöra pott, courage voulez vous?
Sätt wårt Baner och alt, på sina wissa ställen
Allons 2 styfwer går, wi kasta om apellen
Hej troija dus, allarm, nå wa å då förslå? Pukor
v: Bercko. Å då å ingen ting, han stämmer puckorna
Si ut åt— hej galant, pukpinnarna han swänger
Si floret från Altan, sig in i fönstret slänger
To det wa annat mallt, ty dous sex fyra ty
Cratsch troija dus en gång, pijtt san, jo morgen früh.
Giör inga streck mon cher, låt tärningen få falla
Låt fallan säger jag Ess dus och quatqvor alla.
Nu å wi Mor i tulln, sa bond' åt suggan käll;
Låt ligga tärningen, Tek weis nicht wass ich soll
Nu kan jag, låt mej si, en cinqva dus må giöra,
Låt liggan säger jag. Meisner: å kyss mej mitt på öra
v: Bercko: Och kyssa dej wäl fan, du kycklinge jag swär
Wet at för min famillie jag enda caput är
Du din ofrälse hund. wa wa det cinqva fyra
Min gosse hwissla nu, di kasten woro dyra
Kom si bror Nybom si, det wa ett laga fång
von Bercko då å kar. Nybom siunger och Capellet
von Bercko: a un joli garçon.

nu

Nu kan jag spela blindt, nu kan jag slå och blunda,
En kanna portugis, neij låt meij litet grunda —,
Jag håller kannan fullt. 6 bricker, 8 fy.

Nybom och Capitlet

Ah! le Diable batu, le diable cocu.
Glock: Ack om herr Bercko dog, och just på denna timma
Så skull' jag ta hans spel. v. Bercko: då skull' bouteiller glimma
Och bara roliget och raffel och Citron
Då jag ni andra sken kring Backi wåta Tron.
Det spelet winner jag, nu skingras all min dimma.
Du skulle som en fisk i öl, min Härkold simma
Om Bercko dog. — en sup — Glock: ja det war ärligt sagt,
En morgon med sin sol, giör stora werldens prakt
En afton med sin sup, den lilla werlden fägnar.
Meisner: Du gapar med din näbb, som foglen när det rägnar;
Gott lass uns leben Glock, låt flaskan gå ikring
Heij lustigt fylleri. v. Bercko: Jag mins i Norrköping
Sen wi wår grund-lag fått, med murar tryggt förskansa,
Hos Eggens hur en gång, jag i strumpfötren dansa
Och alla undra på, hwem denna tokien war
Men jag för min famille är ennda Caput qwar.
Ja! tror ni då, gu tår, god herrar Commendeurer;
Så sant som detta glas, jag nu till munnen förer,
Så söp jag, låt meij si, 5 kannor på en dag
Och det blef plenum Bror, och så votera jag.
6. ess, för tusan hall, allarm hör nu Trompeten
Ja härkold ta min sup, och satt bakom tapeten
Korss jag å full barbarst, ell' huru saij, wa ba,
Up Riddare, allarm, nu lär di komma ja
Peruquen sitter snedt, halfärmarne på kroken

Wikom

Liksom Hans Jeurgen sielf, när han går hem från krogen.
Baneret Meisner fram, nå Trundman hwar å den
Ta tärningarne Glock, allarm, min hiertans wän
Är nu allting till reds! Meisner: Ack himmel mord och brand
Där ligger Trundman full, med byxorna i hand
Heij Trundman res dig up, den fyllhund är ej waken
Fullt flygande allarm, hwar har du ordens Staken
Hör hur han snarkar, pille, Salutem res dig upp
Wak up hör sån musique, där har du en sittupp
Hör du trompeterna /:/:/:/:/:/:/:/:/:/:/:/

Sielfwa Procession

Läses af 2ne under musiquen af Marchen, då 3ne siunga.

Meisner:

du sofwer din barbar,
Du kapergast, du Ryss, du aldrig nyktter war,
Jag hör dig slå i skalln, ej hör i ordens Staken;
Du hör trompeterna, ändå blir du ej waken.
Si Lundholm ligger kall, hör klåckare jag swär,
Den sista äretienst, han nu i dag begiär.
Fort up din hund, allons, låt bli at raisonera,
Jag Meisner Olheim är, och dig skall han regera;
Jag önskar dig Bejon, at hals och maga tiöt,
Och Backus i ditt swalg, hwar ådra sönder bröt:
Håll mund på deij och tig, jag säger tig Canaille,
Si hur han gapar si, si swarta bränwins swalge;
Res up dig, himel ack, trompeterne ge ton
Här ligger du och spyr, för hela procession.
Jag slår dig, ja, jag slår, dig uppå kiäfftamente;
Nej ordning wara bör, bland herrar och betiente.
Du Norcross, Damien, du Ravaillac, a cas
Håll hatten din i hand, Fripon war Chapeaubas
Nå öpna Templets port, min styrka mig förlåter;
Hwad glans och Majestät, si winets Gud han gråter
Jag Backus detta bröst, och detta hierta winn
Slapp bränwins pannan fram, låt Jensen kiöra in
Hör hur han ropar heij.

Trundman

Jag ordens Staken har
Påfogel Babian, jag lyser som en kar
Jag hör dig slå i skalln, och hör du jag är waken
Om du Baneret bär, så bär jag ordens Staken
Ett ord i laget med, jag ordens klåckarn är
Hys si Lundholm du i arn, och meij som Staken bär
Jag swär wid tapp och sprund, låt bli at comendera
Du Meisner Olheim är, än sen hwad war det mera
Jag önskar Backus dig, uti en hund förböt
Och när jag slog och drack, du wid min flaska tiöt
Håll mund på deij och tig, du tappar din bataille
Och om du dog i qwäll, slapp werlden en Canaille
Låt bli meij, winets gud, upseldar min person
Jag bara Nechtar spyr, och Socker och Citron
Det ger jag dig till slut, din hund i testamente
Skål stiernor wind och wåg, och hela firmamente
Du Oertsen, Lasse tysk, du frontinjack, hur sa
Europa, Asia, gu tår America
Jag skådar Backus sielf, jag templets port uplåter
Hwad glans och Majestät, si winets gud han gråter
Jag will i lif och död, min Backus wara din
Ge rum för Jensen där, slapp bränwins pannan in
Hör Jensen, heij, heij, heij.

Processionens Marche, Siungis at 3ne. March mina bömer

Hårholder båda fäll nu Spirorna här
Wefta med floret —— Trompeter blås i Choret
/.|.|.|.|. Så stält processionen är /.|.|.|.
Si Agrell går främst, gewär — Lundholms kors och kiedja bär
Uppå en dyna helt couleur de claire
Hårholder båda fällen spirorna där
Siunge Poeter — Och dundre Ragueter — Och klinge Trompeter
/.|.|.|.|.|.|. Röster och fleut travers /.|.|.|.

#

Planberg: ur wågen Ordens Cancelairn så stor
Af gyldne swinen —— Bär ordens Carapinen
/.|.|.|. och har uti hatten flor /.|.|.|.
Si med glas hwar ordens bror — Utan byxor, utan skor
Nu tumlar sig i Backi Riddar Chor
Planberg: ur wågen, Ordens Cancelairn, Signor
Går så beskiedlig — Så rödlätt och fredlig
I dryckisom så redlig
/.|.|.|. Nästan röd som Safflor. /.|.|.|.

#

Fram Erensugga, tag Prestafwen, Seigneur!
Handen i barmen — Och hatten under armen
/.|.|.|. Trompetare lapparne för /.|.|.|.
Jensen och en Commendeur — Lundholms bränwins pannakiör
Och Knapen går med Oboe frammanför
Fram Erensugga tag Prestafwen och hör
Klåckorna ringa
Hårholderna swinga
Trompeterna klinga
/.|.|.|. När en Riddare dör /.|.|.|.

Trundman.

Jensen. Sein diener, nå hurra så kiör — hör huru pisskan den smäller
Kors hwa han tycker han ä en Seigneur — Klang Bränwins pannan hon skräller
Knapen på Oboe fleutar och swär — Jensen, nå si den coujonen
Hwa ä för bylte af papper då där — Jo, då ä Parentationen. /.

Chorus:
Si på minuten — Är altid Knapen frammanför
Rynker på truten — Hör hur han jolrar hör. /./././././././.

Knapen Spelar.

#

Kors si den Jensen, högfärdig och fet — Pussig och blåögd och bloter
Tienare Eders förträffelighet — Kors hwa åker du söter.
Si nu god wänner, nu hoppa han ner — Pisskan han stack under armen
Wid bränwins pannan står han nu och ler — Altid med handen i barmen /.

Chorus.
Knapen sig pinar — Si ögonen de stå så stint
Se hur han grinar — Kors hwa det låter fint. /./././././././.

Knapen spelar

Kempendahl fram för procession med kåpan och Spiran; Trundman med Staken.

Kempendahl.

Ge rum på trappan där, mak åt Er, ut för tussen
Gå Trundman, hör du ej, gå ej så fort med liusen
Skattmästarn ragla till, där ligger han så sött
Med hyende och allt, och näsan sönderstött
Lys hit, håll i och dra, hwad confusion och yra
Seigneur Agrell stig upp, twi sådan lukt och syra
Hör bränwins pannans klang, hör Jensen ropar hej
Hör huru pisskan går. Agrell: Du Backi Contrefeij.
Kempendahl: Aij Jensen kiör i kull.

Jensen med bränwins Pannan.

Melod: Adieu Pollon, que pensez vous.

Slapp Jensen fram, ur wägen hej — Och hurra pisskan går
Och akta mej, och akta dej — Om du i wägen står
Och hurra pisskan går — Och hurra och gu tår — När paddan wälde för
Det ingen ända när — Och hurra och gu tår — Gu tår, gu tår, /./././.
Och hej — hör på, slå på, hör på — hör på, slå på, hör på — och hej.

Pannan

Pannan hon slamrar — Hon rullar och skramlar — Och bullrar och ramlar
och heij.
Hör nu på klangen — Håll ärligt i slangen — Kiör sakta med wagnen
och heij.
Trundman han murrlar — och Stenderker trumlar — Och wagnen han turnlar
Och aij. Aij aij hur jag stötte meij.

Lamentuoso. Jag stötte bröst och buk — Min Riddare perugue — ligger i rännsten ./.
Aij min Riddare perugue.
Wet ni hur det kom — jag skull' wända om — Orden sten låg uti wägen,
Inte kan jag — gå — Inte kan jag stå — Aij mitt sura ben, min lilla tå
nå nå.
Aij min blod blir kall — Högket altid går för fall — Högket går för fall
Högket altid går för fall.

Agrell: — — — — — — — — — Jag hör Vulcani hamrar
Hielp himmel med hwad sorl wi gå i wåra kamrar
Man skrålar wid wår Sång, man klingar wid wår mull
Jo tänkt' jag intet det, nu kiörde Jensen kull
Tack för det skreki så bra.

Kumpendahl: — — — — — — Nå såg jag nånsin maken
Där ligger Trundman med, där ligger Ordens Staken
Ur wägen du godt folk, mak åt Er litet grand
Si så Skattmästare, stig up tag meij i hand
Där ligger Jensen nu, si på den hwita satan
Båd olja, miölk och frukt, till skörlings alt på gatan
Sin rännsten jemrar han, till Bacchi blomster plan
Håll stilla Jensen håll, med bränwins Carawan
Mak åt Er kära barn, ryck ej min hårkolds kapa
Hör! kära Lilljas Mor, skaff' Jensen litet Såpa
Båd' stänglar, myrten, löf, och rosor, skålar, Stop
Och win och offermiöl, i putten alt ihop.

Twij

Twij sådan Backi fåst, nu står han där och tiurar
Sitt watten kastar han, wid dessa helga murar.
Twij sådan skurk, hör nu, Putslagarn på Altan;
Kiör fram, allons kiör fram, med brånwins caravan.
Stendeckser trumlar nu. putsor höras.

Jensen siunger:

Aria Där bortnas skie wi stanna — knäpp sakta puke slag
Wid Lundholms brånwins panna — Så parenterar jag.
Inte mina lappar blekna — Jag är ej ånger jag
At en brånwins hielte tekna ./. i rosenröda drag ./. Knapen spelar en tact.

#

Betrakta Commendeurer — I dag en slagen bror
Mig tycks jag ser och hörer — Han Carons färga ror.
Hur blå mörkret honom tager — Och swarta bölsjan slår
Men du hielte tag din lager! På dina silfwerhår. ./. Knapen d:o

Agrell: — — — — — — — — Låt procesionen skrida;
Herr Parentatorn blir, uppå min högra sida,
Till wänster Kempendahl, raison à don qui tår,
Om twenne tumla skull', den tredie altid står.
Comment vous portes vous?

Kempendahl: — — — — — — — — — Seigneur Agrell si foton
Si! ordens kiedjan hall, låt mig få ta emotton
Si! här å stiernan med; men himmel ack jag dör,
Peruquen ha wi glömt, Seigneur, Seigneur, Seigneur!
Och nu på sista stund, och nu på sista timman
O gudar hielpen mig, i denna sorge dimman.
Du som hår inne rår, där win och klarket fins
Du som i gudars blod, en koglig födsel wins
Du som ditt altar ser, i minsta winklar dekas,
Låt mig af glömskans flod, nu hel och hållen slukas

Du

Du som förfölgd af List, i moderlifwet låg
Som i Semeles buk, din guda tunna såg:
Du som blef werldens lust, då Jupiter med styrka
Uti sitt egit lår, din höga härkomst yrka:
Dig Backus menar jag, din dyrkan mig fördår,
Capitlet dräper mig, Peruquen borta är.

Agrell: Hör på hwad hände mig, jag tappa bort Specialen;
6 månars suspension, indeckning i quartalen:
Specialen kom igen, men fan tog mitt quartal,
Här samma casus är, gråt intet Kumpendahl.
Ein mahl ist ja kein mahl, wid tulln ej alla tulla
Du slipper nog, gu tår, si här en Mormors bulla
Si här en äkta sup.

Kumpendahl: — — — — — — Jag het båd rep och tag
Jag wända at min hals, i Lundholms kista låg,
Jag wet wäl hur det går, mig Cancellarn slår på truten
Det är ett embets fel, det är emot Statuten
Det crimen læse är, olycklig min person
Här gäller ingen bön, och ingen corruption
Jag ser från denna dag, och ifrån denna tiden
Så blir min lyckas wäl, från rätta puncten wriden
Seigneur Agrell Seigneur, hwad tyckis om allt det här
Hwar ska wi få peruque?

Agrell: — — — — — — Jag tror du nykter är.

Kumpendahl: Jag aldrig nykter war, jag will Capitlet lofwa
En kar med qwickt humeur, hans Kansler aldrig sofwa
Min strupa är honette, min gom har ambition
Jag söp om jag wor rik, mitt finkel med citron
Och sof i bäddad säng.

Agrell: — — — — — — — Det skull jag också giöra

Gu

Gu tär min Jonathan, ej brandwakt skall dig röra
Ej kypar' tafflors mängd, din tierna sönderslå
Ej någon krögar' arm, dig i peruquen få.
Kemp: Peruquen borta är. Agrell: Jag i peruquen Sk—.
Du är en Backi man, med wärtliga meriter
Tyst Cantslern på oss ser, stor sak om du och han
Af mund med nykter spått, ibland förenädas kan.
Förtienst förutan harm, är kärlek utan pilar:
Aimable Kempendahl, ditt rykte aldrig hwilar,
Stor sak, ta min perugue.
Kemp: — — — — — — — du alla wälskors gud!
Jag swettas wid din tron.
Agrell: — — — — — — — — Tyst Cantslern äskar liud.
Pukorna höras.
Planberg: I heliga qwinnor, hwar en som här står — Gigue.
Med kransar på hufwu och utslagna hår
I Faunier, Satyrer, I dråpliga män
Med rökelse karen, låt Templet igen.
Under denna sten — giömmes Lundholms ben
Hans Sol och hans Måna ||: ha tappat sitt sken:
Slå Templet igen och förwara hans ben.
Du heliga tystnad, du som rår,
I källarnas grifter oändliga år
Bedröfwa hwar tanka, hwart hierta ge sår;
Men si nu på Jensen, si där hwar han står,
Hör på hans ton — Parentation
Nu börjas i templet med Riddare skrud
Gif akt nu på Jensen, nu äskar jag liud.
Pukor och Trompeter höras.

Jensen

Jensen.

I dag den andra gång, man ordens klåckan rörer
Ödmiuka tienare, I herrar Commendeurer
Det andra gången är i detta Riddar-Chor
Jag lemnar i Er famn en slagen Ordens bror
Ursäkta meij, jag will, mig först om kändren twätta
Och sen min hieltes bild för Edra ögon sätta,
Jag turrla mot ett plank och slog min hufwud skål
Si på hur jag ser ut, ach himmel! gif mig twål.
Jag höll för stränger torn, det war just hela saken
Den wänstra åsnan skrek, den högra slog med baken
Och knapen sprang förut och hwissla på sitt rör,
Där af blef diuret wildt, jag öfwerända kiör.
De gamla sagt musique, kan lyfta stackar, stenar
Men de min åsna glömt, det sag jag när det skenar
Hon dansa samma tact, och lydde samma smäll
Som denna Orphæi dräng i Konungens Capell.
Jag bar Parentation, till lycka uti barmen,
Höll pipan uti mund och piskan under armen;
Men bränwins flaskan, tyst, hon uti fickan står
Ödmiuka tienare, Capitlets skål, gu tår.
Si! Lundholm ligger död, wi sku hans marmor hugga
När liuset tändt sitt sken, får kroppen strax sin skugga
Förwandlat är hans lif: O gudar styrk mitt tal!
Den supen giorde godt, du kâcka kempendahl.
Jag will O Lundholm nu; Herkolder skaffa krita;
På bränwins pannans brädd, din lefnads cirkel rita
Jag will, Jag will, Jag will, med röda drufwors blod
Afmåla en Triton, uti en bränwins flod:
Jag will med Panter diur, en Backi wagn bespänna
Och Fauner sku omkring, med nakna halsar ränna

Där

Där skall i gudens famn, helt ung min hielte stå
Med eldröd bas-viol och gyldne stråka på.
Jag will förbanna mej; man lies och dag bör skönja
Nu näsan målas skall, hårkolder skaffa mönja,
Zinober och Safflor, Carmin och violette,
Fem färger will jag ha, om näsan skall bli rätt.
Jag säger at jag will, hwa will jag ingen körer,
Herr Ordens Cancellair och herrar Commendeurer
Jag säger at jag will, som mig är anbefallt
Wår Lundholm skildra af, Apollo ge mej Sallt
Upfriska mina drag, och krydda mina tankar
Du ser en främling nu, som på din kulla wankar
Du ser en snöhwit Kråk, med swarta famnets slag
Du son af Gudars Far, wet Tensen heter jag.
Släpp Parentatorn fram, till Aganippen rendel
Så skall du känna lukt, af Lug-tals och Lavendel
Minerva sielf ej lärdt, den konsten jag förstår
På dödligheterns fällt, frisera menskio hår.
Jag kan i Angla bild, Medusæ hufwud wända
Och blott med en Chignon, en Damons hierta tända
Jag giör i några drag, då jag är glad och rik,
En gammal Carolin, en Gardes Fendrick lik.
Jag skall berätta Er, ta sudden bort hårkolder
Peruquen äldre är, än bränwins pannans ålder
Hit från Neapel kom×, den första som man wet
Uti en silfwer ask, med Keysarens Signet.
Peruquen äldre är, än bränwins pannan, gubbar
Och wår Societet, Systemen aldrig rubbar
Och jag å mössa tänkt, dock det hör just ej hit;
Apollo ge mej kraft, och elda up min nit,

Bind

× wid tilfället af Mal de Neaple, upfans peruquer.

Bind mig en kranss ihop, af gröna lagrar skuren
Och krön min kiäsa nu, wid denna tempel muren
Allons min mössa af, och si min kiässa bar
Låt mig nu läsa up, den sång jag dicktat har.

× × ×

Dans l'ordre des cochons, messieurs je vous assure
War Lundholm sans dispute, une tres jolis figure
Vraiment messieurs oui, jolis et ça est vrai.
Hör Kempendahl, du står, liksom ett herr-gårds-få,
Kiör bränwins pannan fram, till chorets lilla fenster
Formera procession, trompeterna till wänster
Ta ordens stegan fram, klif up på pelarn där
Och bredwid Bourfels bild, sätt Lundholms ungefär.
Jag will mot Hercules, och ställa en Achilles
På lika wacker eld, men olja lika spilles
Mitt rökwärk bär jag fram, at wärma bådas ben
Får si om lågan sprids, kring båda lika ren.

× × ×

Wår Lundholm war ett ljus, som i sin mörka winkel
Jemt uti pipan brann; twi diefweln taike finkel
Det brann med dunkelt sken, och när det slocknade ut
War staken helt förbränd; så går det mej till slut:
Min kropp är liksom slekt, mitt innandömme giäser
Wår Lundholms lika så, ni hör ej hwad jag läser;
Hans ögon gode män, jag talar ej på spe
Som rödaste rubin, så wackra woro de.
I intet document, hans födsel jag erfarit
Om trent mot 60 år, min Nestors ålder warit
Så långt man ännu mins, wid denna procession
Har han tändt under sielf, i egen hög person.

Med

Med outtröttlig flit, wid mäske-karet setat
Och öfwer 40 år, sin ordens stierna letat
Den han förledit år, så ganska wärdig fick
Då i December han, med ordens kåpa gick.
Wi lära minnas än, hur han sin kiessa bega
Och swor i lif och död, at Backi safter suga.
Man mins wäl säger jag, hans alfwarsamma mine
Hans wackra symbolum, i stiernan på Latin,
Och sist wid Bourfels graf, hans darrande lekamen
Hur liksom döden där, at lifwet ropa amen.
Det träffa ritiligt in, han till sin flaska tog
Och söp tre quart på 6. och klåckan 6 han dog.
Tre fierndlar af hans lif, i Backi tienst förswunnit
En fierredel deraf, i Froijas sköte runnit.
Sen allt förswann och rann, hwa skull han giöra här?
Den Stamm afhuggas bör, som inga frukter bär.
Jag orkar intet mer, om hans bedrifter siunga,
Wältaligketens fällt, ej blomstrar på min tunga;
Men kimmel för hwar gång, den hedersmannen satt
Uti en rankig chaise, med en nedslagen hatt
Med skuren rund perugee, af bakt här kund man tycka,
Med händerna i korss, uppå en masurs kryckia
I en grå-spräklig Räck, med messings knappar tätt
Med stora upslag på, helt lika sitt portrait.
Castanie färgad wäst, i den twå rader knappar
Och mörkblå byxor till, med gröna klädes lappar.
Helt wida stöfwel skafft, med dubbla sålors bädd;
Så såg min hielte ut, så war han altid klädd.

× × ×

Wår Riddare en gång, af kärleks pilen sårad,

af

Af wackra ögons glants, uti sin ungdoms dåned
Gier bort sitt fria bröst, och får twå långa horn.
Allarm Stendecker röts, han trumlar på wårt torn,
Men morgonrådnan syns, imellan skogens toppar
Wår ordens Cancellair, sin Siöskums pipa stoppar
Si på de gröna fält, hwad herdar och hwad Lamm
Si gamla Thirsis går, med unga Daphne fram,
Si hur wid Kiällans brädd, så munter han sig sätter
Och hennes hierta tar, wid klang af Clarjonetter:
Jag prisar denna Lund, den tystnad som här bor;
Men i ditt mörka hwalf, Sof sött wår Ordens bror.
Trompeter /./././. Puckor /./././. Trompeter. /./././.

Daphne och Thirsis i en Lund, omfamna hwarannan.
Daphne sjunger under återskall af Wallhorn.

Daphne.

aria.
Hör huru floden sorlar och rinner — Tirsis hör /./././.
Hör hur han bullrar Daphne påminner — At du dör /./././.
Låt mig kyssa få din kafka
Omfamna mig och hör min röst
Du min älskade åldrige maka
Du min herde, min älskade åldrige maka
Tag en blomma af mitt bröst. /./././.

Planberg
Jag rökt min pipa ut, förträffeliga rökar
I Choret bullrar det, jag fruktar at det spökar
Kom låt oss gå wår wäg, marchera procession

Chorus.
Klinga nu med Clarjonetter
Backi Prestinnor stå likson Lamm
Äpplen

Äpplen, Päron och Renetter
Bärs i korgar fram — /. /. /. /. /. /. /. /.
Si hwad dubbelt öl och enkelt öl och tårtor, gröna glas och stop
Lundholm sofwer sött och hwilar i sin grop.

#

Klang bärholder låt oss springa — Vivat nu Backi roliga Mån
Klinga Klarjonetter klinga — Echo swarar än — /. /. /. /. /. /.
Si jag raglar och du kryper och jag hoppar och du tumlar kull
Lundholm sofwer sött och hwilar i sin mull.

#

Winet frögdar menskians hjerta — Klinga Klarjonetter till danss
Lifwet skull' en dödlig smärta — Om ej winet fanss. /. /. /. /. /. /.
Derför låt oss dricka skålar, hoppa, dansa, swingom nu i Chor.
Lundholm sof du sött, god natt wår ordens bror.

C.M.B. Bort wid en gränd uti en Skog — Ett litet gammalt tempel stog

#

Dit hwarje man med längtan drog
Det hade twå fönster — Och dörren till wenster — Och hette Krog.

#

Ett tempel utan torn ginås — En kyrko dörr förutan lås
Ej minsta bok där kunde fås
Församlingen surra — Och psalmen war hurra — Och Korchett bås.

#

En syndare här i sin nöd — Ej nånsin bad om dagligt bröd
Ej eller om sin salla död
I skiortan stog prästen — På tröskeln låg gästen — Så rosende röd.

Den 16 Dec. 1769. under voteringen på Riddarhuset.

C.M.B. Neptun uppå böljan skiner — Swenska Flaggan lyftes opp
Sorlet börjas bland Mariner — Och Carlskronas ädla Tropp . . .
Böljan fräser, wågen skummar — Neptun manar folket ut;

Eld

Eld och watten blodet liumnar — I martialska tanke slut

#

Lefve Swenska flaggans heder — Och förtienster denne dag
Skeppet man på Klippan leder — Hwar det stannar wet ej jag —
Uti Hafwet eller Skären — Doch Carlscronas ädla Män
Er i dag nu ej förfaren — Swenska Skemis lefwer än.

#

C.M.B. 38. Ceremonielle, wid utnämning och dubbning, på Barbara dag: 4de gången, d: 4 Dec: 1769. uti

Riddare Capitlet af de 2. förgylte Swinen.

Närwarande i Capitlet
Särdelige Commendeurer*, af hwilka
Ordens Cancellairen och Commendeuren Planborg,
Skattmästaren och Commendeuren Agrell,
Bryggaren och Commendeuren Meisner Ö. Skeirre,
Bokhållaren och Commendeuren von Bercke,
Samt Holmakaren och Commendeuren Österman,
Såsom Ordens deputerade; tillika med
Ceremoniemästaren, Ordens Parentatorn, Oratorn
och constituerade Dans mästaren Tancke Jensen
emottaga innom Templet
De, Barbara dag 1769, utnämde 5 Riddare af förgylte
Swinen, nemligen:
Skomakaren Arvall. Suspenderade Controlleuren wid
Siötulls Cammaren i Lovisa, Lundbeck. Suspenderade Rådmannen i Helsingfors Carl Hasselgren.
Interims vice Tygmästaren och Skogwaktaren Stenberg,
Och suspenderade Kyrko Inspectoren i Uddewalla Woldauer:
Alla i sina Ordens Kåpor.

Har kol—

* Wid hwarje Barki ordens utnämning, blifwa altid det förra årets Riddare, i och med det samma Commendeurer.

Härolderne Glock och Kempendal.
Ordens Pukaren Stendecker
Ordens pipslekaren Knape
Ordens Klåckaren h.t: och Ordens Eds formulair –
Stafwaren Trundman.
Agrell med utslagne armar. Och Knapen Spelar.
Aria. Chorus.

Så är på Barbara dag — En gammal grundad lag
At då i detta tempel — Till hugnad och exempel
Hwar Backi man ge fullt bedrag. Knapen . . . . .
Waren glada Backi män — Wår olja brinner än
Min bror wid krus och kanna — Wid Stånka, bränwins panna
I friske bröder drick om igen. Knapen . . . . .
Nå nå rätt nu så tumlar han — Så stora pelarn ramla kan;
Gu tår nu bror Planberg, bror Öldeim, bror Berko, bror Östermar.
Knapen, Solo. Pukor. Trompeter.

Planberg.

Solo: Trumla Stendecker, pinnarna i wädret.
Pukor - - - - - - riktigt slå på lädret
- - - - - - pinnarna i wädret
Trumla till ny Riddare dag. fin:
Hej Silfwer hängslen, Silf galon på hatten
Pukor - - - - - - trumla hela natten
- - - - - - Silf-galon på hatten
Hwita handskar grymma slag.
Nu är Capitel — Riddare titel
Få nu fem hieltar, glasena tag. Pukor - - - - - -
Nå Stendecker trumla, pinnarna i wädret. da capo.
#
Skomakar Åwall, bär den gyldne stiernan
Pukor - - - - - - Åwall yr i hiernan
- - - - - - bär den gyldne stiernan

I en skinn rem helt desperat. fin:
Åwall är knubbig, hwitögd, pussig, lustig
P. - - - - - - - Altid wåt och mustig
- - - - - - - - hwitögd, pussig lustig
Gammal Ordens Candidat
Backus till ära — Skall han nu bära
Wal-språk och Kåpa, prunka med Stat. P. - - - - -
Si! ne sutor ultra crepidam, i Stiernan. Da Capo.
#
Undan ur dörren, Lundbeck Controlleuren
P. - - - - - - - midt i tempel dörren
- - - - - - - . Lundbeck Controlleuren
Tar i dag sin stierna emot. fin:
Hufwud det slincker, nåsan eldröd skiner
P. - - - - - - - Klar af små rubiner
- - - - - - - nåsan eldröd skiner
Till en lykta för hans fot.
Stiernan hon prålar — Riddaren skrålar
Rullar i rännsten qwickt som ett klot. P. - - - - -
Honi soit qui mal y pense. Ur dörren. Da Capo.
#
Flaskan i näfwen, ponceau-röda kinder
P. - - - - - - - . middags tiden blinder
- - - - - - - . ponceau röda kinder
Honeur för Hasselgrens person. fin:
Rådman i Helsingfors, nu suspenderad
P. - - - - - - - . fordom meriterad
- - - - - - - men nu suspenderad
Tumlar sig wid Backi Tron.
Tapper i nöden — Torstig i döden.

Du

Du är wist wärdig glas och pension. P. - - - - -
I stiernan står. ignoti nulla cupido. Da Capo.

#

Jägmästarn Stenberg, Backus nu utnämner
P. - - - - - - - - Gammal, stadig, jämner
- - - - - - - - Backus nu utnämner
Stenberg se dig sielf, lull lull. fin:
Lundholm hans stierna, på ditt bröst nu blänker
P. . . . . uti gyldne länker
. . . . på ditt bröst nu blänker
At förädla så din mull.
Du har twå gudar — Och i twå skrudar
Skall du dubbas lustig och full. P. . . . . . .
Ut ad aquam Cervus, står i Jägarns stierna. da Capo.

#

Hurra i Choret, Si Woldauer gamla
P. - - - - - - hej Stendecker ramla
. . . . . . Si Woldauer gamla
Kyrko Inspectorn, gu tår. fin:
Krokus i knäna, ögat stint på krogen
P. - - - - - - Backi tomtbiss trogen
- - - - - - ögat stint på krogen
Tag ditt kors wid siutti år.
Swäfwande tunga — Nu skall du siunga
Hwad ner i stiernan teknat står. P. . . . .
Nunciat auroram gallus, hej Woldauer. Da Capo.

Contredance Ödrucke dräng: ʃʃ: Si huru Jensen hoppar i fläng
Si tacken swäng: ʃʃ: Si nu hur han hoppar med plit och gedäng
Si huru Jensen han hoppar i fläng

öfwer

Öfwer båd' bänkar och Stolar och Sång
Skaffa Viol :||: Si huru Jensen giör capriol
Öfwer en Stol :||: under twå Stolar och upp på ett Bohl
Si huru Jensen han giör capriol
Nu likssom Tuppen han hoppa och gohl.
Hela Capitlet grinar och ler,
Chorus. Hela Capitlet grinar.
Si nu för tusen nu hoppa han ner
Chorus Hela Capitlet grinar.
Tungan arbetar som på en Barber
Chorus Hela Capitlet grinar.

#

Hör nu på knapen nå hör en Solo uti moll
Jensen han gycklar och si nu kastar han boll. Oboe - - - -
Hej Kullerbytta nu dansar'n med ett parasoll
Hör nu på knapen en Solo uti moll. — Oboe - - -

#

Kiära gif akt :||: Si huru Jensen hoppar i tact
Han har compact :||: tror jag med fan och med hela hans makt
Ordens peruquen i bucklor han lagt
tror jag åt fan och åt hela hans makt
Nu på en gre :||: nå det är wärkelig roligt at se
Riddrarne le :||: pladask uti golfwet det tänkte jag ske
Peruquen, bouteillen, Violen bréwé
nå det är nu wärkelig roligt at se
Hela Capitlet grinar och gnyr.
Chorus. Hela Capitlet grinar.
Gossen är rasker och lustig och yr
Chorus Hela Capitlet grinar.
Så nu för tusen han ligger och spyr
Chorus Hela Capitlet grinar.

Hör

Hör nu på Knapen nu spelar han en ny duette
Hopper mot Jensen en helsvetes ballet Oboe . . . .
Hör på hoböijan hur drill på drill nu följer tätt
Jensen han sjunger med Knapen en duette. Oboe . . .

Jensen och Knapen blé liggande.

Jensen

Menuette. Barbara — Nå hurra — Chorus. Hurra i Capitlet
Ordens bröder — Jag är trött — Men i dag — Riddar-slag
Chorus. Hurra i Capitlet — Ach jag blöder — Sönderstött.
Fiendeln af min näsa felar
Spela Knape ////. Knapen spelar . . . .

#

Det är jag — Som i dag — Chorus. Hurrar i Capitlet
Altid pigger — glad och smord — Oration — Fram wid Tron
Chorus. Hurra i Capitlet — Där jag ligger — Blir hon giord.
Jag mitt lif åt Backus delar
Spela Knape ////. Knapen Spelar . . . . . .

Pots slapperment aij aij, håll Knape du mig trampar
Tyst Cancellairn, eller hur! hwem är som åt oss stampar
Kom hit omöijligt nej, ack täcke dumt gemöt
Kan du wäl ge meij hand, du ditt piplet har nöt
Nå ge meij bara hand, wi skå stå up och supa
Pladaski i gålfwet fritt, hej baklänges framstupa
Hwad blånar du, pip pip, hej Knape har å då
Jag tror du swalgde ner, din boxboms Oboe

Knape. Pip, pip, pip, pip, pip, han talka innom truten
Förtwiflade madame, si så, nu drog jag uten
Han å så hål wet du, hur hustru min hon giör
I går med Oboe, hon stog och kiärna smör

Din

Den onda som jag har, min brödqwarn och min flaska
Med den jag hedrat har, en Pergolesis aska
Med den jag ofta nog, kring Hendels Marmor gådt
Och sen på lilljans krog, en Mackels Palska fått
Med den jag Seppeberg. Jensen: Torkt smöret utaf truten
Knape Med den jag pip pip pip, har gnolat på Redouten
Med den på Träskejag, har ofta nött min lip
På bröllop, barnsöl, heij, pip pip, pip pip, pip pip
Det står mig i mitt bröst, allein man muss doch lachen
En Musicus blir gift, den bryter af sig nacken
Den spelar aldrig wål, och aldrig excellent
Som sin Apollo bår, på twenne instrument.
Den dricker altid sämst, som blandar twenne safter
Jag är en gammal narr, en narr af alla krafter
Och si så där bort åt, heij Jensen hielp mig opp
I Chöret sorla de, si Cancellorn hur han lopp
I kapp med Bercks heij, Peruquen på ett öra
Skattmästarn med en kneif, hwa å då nu å giöra
Si Ordens horn skåps dörrn
Jensen: Wa ba, den öppen står
Ack knape hielp mig upp, de ropa nu, ge tår
De klinga, himmel hielp, hielp den fördömda Jensen
Härholder kommen hit, med Ordens her- Credensen
Härholder, ingen hör, jag å så full och swag
Pladaski där ligger du, pladaski där ligger jag
Härholder kommen hit, kom wacker t hielp oss båda
Twå trogna Backi män, i Backi Siäla wåda
Wi kunna med wår dygd, ej hielpa up hwaran
Wår wänskap swiker här, fast hon ej swika kan
Hielp mig och knapen upp.
Jensen och Knapen kalla härholderne under armarne

Duetto

Duetto. Wi kämpa utaf alla krafter — Och af Backi söta safter
Söta safter :/: Få wi mod — i wårt blod —
Wårt bröd will ingen baka — Backus fritt han låter oss smaka
Söta safter :/: Fullt bedag — Natt och dag —
Kom skie wi wandra in, längst in i Choret
Kom låt oss fira Backi Riddarslag — i dag — full pocal.
Åwall, Lundbeck, Hasselgren, Stenberg, Woldauer. Pocal.
Hielp oss Kempendal.
Knapen /:/:/.

Kempendal. . . . . . Hurra gå på nu bröder
Hwad kostar Silfwerglitt, se lilla Knapen blöder
Gå på, besitta meij, här å ju ingen tid
Jn Jensen och giör tienst, och dig om näsan grid
Dit in, se dit åt, heij, dit inåt ska du stiga
Wid ordens korn skåps dörrn, uff, stå ej där och bliga
De nya Riddrarne, de lära komma snart
Och du orera skall, par bleu. Jensen. Sa det å klart.
Kemp: Men mån'd' det dubbning blir, will Lancelern sig besinna
Då skulle, tycker meij, ju templets lampor brinna
Baneret bäras fram, just i full procession
Ännu en saki dertill, jag lefwer i den tron
At gamla Målarn Ek, tör ingen stierna nypa
Fast han i templet hörs, här utanföre krypa
Possiblement kan skie, hör på, hans långa ben
Pille, Lanclern tog en sup, ännu en, ändå en
Nu lär di komma snart, han ordens flaskan grumlar
Agrell söp Lanclern till, Allerm Stendecker trumlar /:/:
Och jag står här, wa ba.
Jensen. . . . . . . Hursa, ja det å klart,
Nå hin i meij om jag, nu orkar gapa snart
Och

Och inte kan jag stå, och inte kan jag falla
Jag säger, hör i mej, om jag ej för Er alla
Ja för Er all ihop, skall giöra, ett tu tri
En konstig oration, hielp up mej ta uti
Kemp: A vot' santé, monsieur, än sen wa å då mera
Du kan ju ligga qwar, på gålfwet och orera
Capitlet sätter sej, ligg stilla du, ge tår
En äkta finkelbuss, en bit om du förmår.
Allarm Stendecker hörs, /// hwar ä nu spiran min
De nya Riddarne, de lära komma in
Ack hwad för raglande, hwad alt för söta gossar
Wid deras andedrägt, en eld kring näsan blossar
Piplekare ge rum, släpp Canclern för war tropp
Hej Glock gå sakta steg, och håll din spira opp
Chorus. Planberg.
Mardre. Hårholdorna — Gå nu sakta — Wi betrakta — Templet hurra.
Och med seder — Gå wi neder — kring trapporna — Hurra: ///:
Backus sielf oss leder — Ja ja.
Honom wi söka — Hans rike föröka
Och swettas wid hans högtid = Orgia — Bra, bra, bra. fin.
Planb: Solo. Wandra nu på — Skomakar Åwall gå
Och tag din krants wid Backi fötter små — i en wrå — Stå, stå.
Chorus Hårholderna — Gå nu sakta — &c
Planb: Solo. Du Controlleur — Du raska Lundbeck hör
Lyfta din krants och ditt salutom giör — Som du bör — Seigneur.
Chorus. Hårholderna &c.
Planb: Solo. Du Rådman nu — Du Hasselgren wi sku
Binda din krants, du borde hafwa sju — Just par tout — Du, du.
Chorus Hårholderna &c.
Pl: Solo. En Jägare — En Backi Nimrod se

Swinga

Swinga din Krantz, du trogna tienare — På en sne — Brewé.

Chorus. Härholderna &c

Planb: Solo. Kyrk-Inspector — Woldauer si wårt Chor
Kyss på din Krantz, med röda blomors flor — Du är stor — bror, bror.

Chorus. Härholderna — Gå nu sakta — &c

#

Agrell. Wälkomne gode män, si Hasselgren har raglar
Stå templets port igen, befall man den förnaglar
Wi Bachus dyrka ske, i fulla fiorton dar
Med kärlek, sång och win och allt hwad hiertan drar
Wälkomne gode män, kom innom wåra murar
Si Ganymedes där, hur han en flaska sturar
Si up åt gode män, en konstig giord vestal
Då då å Lundholms bild, som sitter med pocal
Den där, låt si, jomen, är Bourtsels bild med ramar
En dito utan ram. Wälkomne jag dig kramar
Wälkommen Stenberg kom, hör på ett lustigt bord
Si bakom Backa tron, ett ordens Riddarbord
Som dekat är med smak, med capitala rätter
Med strufwor, lax och sill, med swiskon och renetter
Med korf i olja kokt, och litet brynt med smör
Wälkommen Lundbeck kom, kom hit herr Controlleur.
Det är ett bord med smak, allting är bara grädda
Si inlagd Gås i öl, i Bränwin stufwad Sädda
Där korfwe fatet står, och Länstol framman för
Där skall härholden stå, stig fram herr Controlleur

Lundbeck. Ack om jag wore full, och satt på denna stolen

Agrell. Och där wid pelarn si, står ordens Basviolen

Lundbeck. Där står en härhold med. Agrell. Å nej nej tyst allarm
Stendecker lyftar up, sin Silfwersmedda arm
Honeur aux etrangern. Puttor 1.1.1.1.1.1.

Planberg

Planberg, Ord: Cancel: - - - - Pille, hwar ä Jensen? swara -
Chorus. Jo Ers Magnificence, på gålfwet lär han wara
In under bordet där. Planb: Orator stig nu opp
Chorus. Ney Ers magnificence, det är alt fåfängt, stopp
Planb: Åtminstone på knä, stig härhold mellan bena
Chorus. Ney Ers magnificence, helt fåfängt som wi mena
Planb: Han sofwer, Jensen up, till oratrön och dans
Är nu all ting tillreds? Chorus. Ja Ers magnificence.

Planberg med ordens tråwärjan.

De öfrige af Capitlet gå till bords.

Chorus. Menuette. Lustigt wid Backi safter
Sjungom utaf alla krafter
Lustigt är wid Backi safter
Taga sin wän i famn.
Lustigt i Backi rike
Kong och tiggare min gelike
Lustigt är i Backi rike
Wänner få utan namn.

Solo. Stor sak i all wår möda
Alla kärslor kärnta föda
Utaf Backi safter röda
Riddare, ställen Er
Fallen för mig ner.

Hej Trundman kalla fram, de ädla ferr till Tunnan
Stendeckar trumla nu. |.|.|.|.|.|.|.|.

Trundman. - - - - - - Ge rum ur wägen unnan
Kom hit, i gode Män, träd fram, i gode Män,
Gu tår, i gode Män.

Planberg. - - - - - - - - - - Men först Skomakaren.

Pukorna röras |.|.|.|.

Medan Riddarena aflägga Eden och dubbas, som å andra sidan syns; så sjunges följande sång, hwarwid Trompeterna äfwen höras:

\#

Tr. /./././././.

Trompetare stå

Bacchi männer

Och Fröjas wänner

I dag till bords med Trompeter gå

/./././././.

/./././././.

Härholderna twå

Bordet zira

Med hwar sin spira

I hufrou fjädrar båd' röda, blå

/./././././.

Sitt neder Cancelern biuder

Hans röst i Choret liuder

Han dubbar de nya fem

/./././././.

Si stiernorna pryda dem

/./././././.

Chorus

Skål hwar en Bacchi wän

Bercko dricker den ://:

\#

Eden.

Åwall. Jag Åwall lofwar trygt, at ej i wärkstan finnas
Men på Victoria, min fader Backus minnas
Min lycka ögon har, i några wissa fall
Då efter tärning kast, min strupa swälja skall.
Enfaldig i min tro, till Eden är jag färdig
Och hin regera meij, om icke jag är wärdig
Ty jag har supit jemt, och nota bene gått
Lik som på kryckior bort, där jag ej supa fått
Jag lofwar och jag swär. at mina stöflar fala
At bli en pilegrim, och wid din tapp mig måla
All Staden gå ikring, och leta krogar opp
På denna lifwa färd, afmäta lifwets lopp
Jag lofwar at jag ej, ett enkelt lif fördrager
Jag tål ej enkelt öl, förringa ej min lager.
Jag lofwar och jag swär, wid Backi kärlighet
Men'n guden super sielf, det giör jag i förtret
Jag låter dem i fred, derom will jag ej träta
De andra länge nog, må uti Choret äta
Jag bara supa will, bort kräftor och ragout
Så dubba mig nu då

Planberg - - - - - - - - - War wärdig kära du.
Lundbeck. Jag Lundbeck som nu står, med flaskan här och rapar
Jag lofwar och jag swär, så offta som jag gapar
At uti Backi tienst, och i hans tempel bli
Låt mig få kasta meij, i alt slags fyllerie.
Just wid min moders bröst, jag diat Backi spenar
Jag tient min Backus mer, än kungen som jag tienar
Jag ledsen wid Special, columner och Balance
Nu i ditt tempel står, och lyftar på min krans
Här bara hieltar fins, ej Bönder som skie tulka
står

#
|.|.|.|.|.|.|.
Insyltader gås
Färska Laxar
Nu om det smakar
Trompetare då på stunden blås
|.|.|.|.|.|.|.
|.|.|.|.|.|.|.
Si här å fiskmås
Och turtur dufwa
Och socker strufwa
Och litet grynkorf kan ocksa fås
|.|.|.|.|.|.|.
Heij klinga goda gubbar
Herr Cancelern står och dubbar
Skomakaren ärnan hållt
|.|.|.|.|.|.|.
Trompetarne blåsa stält
|.|.|.|.|.|.|.
<u>Chorus.</u>
Herr Cancelerns skål i qwäll
Dricker nu Agrell :||:

#

Här ser jag ingen bom, och ingen kiärra rulla
  Här råkas wänner jemt, från morgon in till natt
Jag tror af idel frögd, jag blifwer rent besatt.
  Jag mot min längtan då, wid denna ordens stierna
Den mig får nyckter se, skall krossa få min hiärna
  Se mina ögon rätt, hwar ögsten röd och klen
De täfla i sin glans, med morgonrådnans sken.
  Se mina händer nu, här blod och ådror gåsa
Si en rubine dagg, har fallit på min näsa
  Si här min tunga will, ur mund till Backi tron
Men benen wilja ej.

Planberg. – – – – – . War wärdig min Patron.. |

Hasselgren. Jag lofwar och jag swär, Jag Hasselgren bekänner
Jag will ej andra ha, än krögare till wänner
  Jag menar at jag har, mig längsen wärdig giordt
Och ofta med mitt blod, din guda tunna smordt.
  Jag menar wid din tapp, för trogen tienst och möda
At bröd och watten blef, i 20 dygn min föda.
  At jag på denna hals, som denna kiädja bär
Har brandwakts saxen haft, 12 gångor ungefär.
  Min kiässa grånat har, in under oljo qwisten
Min arma kydda snart, hon börjar blifwa gisten
  Min tunga tala will, en gång för än jag dör
Och det har skedt i dag, då jag mitt löfte giör.
  Jag lofwar på hwad rum, min andedrägt sig slutar
Och just uti den stund, då jag mitt hufwud lutar
  At ur mitt swalg skall gå, en ånga till ditt pris
Af Pors öl, bränwin, miöd, finskt lura, portugis.
  Jag lofwar och jag swär, hwad skall jag mera swära
Hwad löfte skall jag ge, för denna stiernan kiära
  Min näsa blifwa skall, min löftesman i win. Så dubba mig nu då.

Planberg. – – – – – – War wärdig min Cousin.

#

|.|.|.|.|.|.

Här holder ge snör

Carafirien

Och si Terinen

De äro torna, Trompeten rör

|.|.|.|.|.

|.|.|.|.|.|.

von Berko nå hör

Lagorn bullra

Si där han kullra

Stig up ur Bännsten herr Commendeur

|.|.|.|.|.|.|.

Kom låt oss åter äta

I winet alt förgäta

Där doppa wårt Sorgebröd

|.|.|.|.|.|.

Stendecker han blir så röd

|.|.|.|.|.|.

Chorus

Han tumlar, stigom opp

Skål wår Riddar tropp :||:

#

Stenberg. Jag lofwar och jag swär, at nögd mitt hufwud böja
O Backus till din tapp, och till ditt sköte Fröja
Jag lofwar, utan glas, i säng när jag den får
Ej hwarken stiga up, ell' lägga mig, gu tår
Bekänner item det, bland mina många dater
Jag aldrig har det giordt, bewis mig det Camrater
Slikt nidingswärk jag ber, skilj från min lilla dygd
Låt mig som Riddare, o Backus niuta skygd.
Den stiernan som jag bär, will jag till grafwen bära
Den drufwan som jag får, den will jag ock förtära.
Den saften hon mig ger, naturen ärnat mig;
Den mig från krogen drar, jag den förklarar krig.
Jag swär wid Skogens gud, och Skogärnas Gudinna
Jag swär wid winets gud, hwars safter i mig rinna,
At ej uti mitt kall; förglömma en af Er;
Det wet jag ändtlig wist, mot Backus det ej skier.
Jag haft långt flere rus, än jag har harar skutit
Förr har jag krogen sedt, än hwar som lärkan sutit
Förr Bössan klickat har, förrn bränwin för min smak
Med ögonen ihop, jag legat full och spak.
Biörklatken är mitt lif, och bränwin är min hälsa
Twå stora Medici, som länge skiu mig frälsa
Men dubba mig nu då.
Planberg. . . . . War wärdig mon amie.
Woldaar. Jag kyrko Inspector, nu för min stierna tackar
Jag supit denna natt, så swetten af mig lackar
Ack sådan bitter torst, min ålderdom är tung
Ikolig är min hals, ikolig är min pung.
Ge mig en sup, gu tår, så kan jag bättre tala
Och som en morgon Tupp, på Backi tunna gala
Låt mina gråa hår, så swettas wid din tron

♯

/: /: /: /: /: /: /

Trompetare stå
Backi männer
Och Fröijas wänner
I dag till bords med Trompeter gå
/: /: /: /: /: /: /:
/: /: /: /: /: /: /: /
Härolderna twå
Bordet Zira
Med hwar sin Spira
I hufwu fjädrar båd' röda, blå
/: /: /: /: /: /: /
Sitt neder Canclern binder
Hans röst i Choret linder
Han dubbar de nya herr
/: /: /: /: /: /: /:
Si stiernorna pryda dem
/: /: /: /: /: /: /

Chorus

Skål hwar en Backi wän
Berckio dricker den :/:

O Backus giör mig ung, upelda min person
Såren alla barn, mot mig, I raske drängar
Får, men ej wid glas, och högt upbrädda Sängar
Jag spritter som en fisk, uti en skönhets famn
Och dykar som en fisk, i Backi öpna hamn
Jag tänt i tempel förr, men himmel, mindre trägen
Ty wägen giek i kors, och här å jemna wägen
Jag finner snart mitt lif, till aska blandas här
Giör mig i Choret då, wid Lundholm jag begär
Så will jag giöra ed, så will jag stiernan fästa
Med detta magra bröst, på min förmåga frästa
Om det så mycket tål, at stiernan hänger där
Benranglet är förbrändt, jag den i munnen bär.
Jag lofwar Backus dig, dig aldrig öfwergifwa
Förr än naturens lag; min smak skall gränsor skrifwa.
Då blir en annan sak, men at jag nykter dör
Pur lögn i Riddare.

Planberg. - - - - - - War wärdig grand Seigneur.

Jensen. - - - - - - Här ligger jag, än sen?
Ödmiuke tienare, hur skall jag föra ordet
Ursäkta mig at jag, nu ligger under bordet
Det lika wälment är, si tag nu oration
Jag räcker inted långt, skiuk frammen där till tron
Min hierna full med rinn, mitt hufwud fullt med safter
Hit med en liten sup, jag har så swaga krafter
D'honeur den dansen war, en ängslig Saraband
Ta härhold supen hit, räck mig din trogna hand.
Gu tär herr Canceller och herrar Commendeurer
Den dagen nu i dag, helt ensam ofs tillhörer

Till

Till ingen annan Siäl, än Backi trogne män
Tust till hwar rusig man, till ingen är än den.
Här aldrig nyktre män, i detta tempel trifwas
Ett qwal i deras bröst, som aldrig kan beskrifwas
De suckia i beswär, de torkia ögat jemt
Mig tyckes at deras blod, måst wara helt förskämt.

\#

I Backi Riddare, som edra stiernor taga
Jag will i nätta strek, Er wackra målning draga;
Skomakar Åwall du, Jag will du hos mig bo
Om jag dig bränwin ger, så sålar du min sko
Du är min gamla wän, din krans jag åter binder
Ditt hufwud blifwe hwitt, och röda dina kinder.
Du Lundbeck Controlleur, Jag önskar dig den frögd
Som giör en Backi man, i alla öden nögd
Du är en rasker man, där Backus dig posterar
Du ingen middag har, du altid frukosterar
Hwar Ziffra i Specialn, om alla läggas hop
Knapst till den summan går, som du haft tömda Stop.
Du wärda Hasselgren, på ryktets gyldne wingar
Långst ned från Helsingfors, ett vivat för dig klingar.
Ja hela Choret gläds, åt sådan hielte stor
Som utan like är — Och Stenberg hör du bror
Du med ditt öpna gap, en skördeman förskräcker
Och kopparslagarns bröst, blott wid din åsyn kläcker.
Woldauer, är och blod, förena sig i dig
At ge ditt hierta lust, i Backi wåta krig. Si

Puckor höras /. /. /. /.

Planberg. Heij Trundman är du här, här holder skynden eder,
För all ting helt secrette, wi gå ur Choret neder;

Här

Här kommer något för, bland Backi ädla män
Som är en Secrettesse; Slå templets port igen.

39. 557.

#

Är det någon som härpå will höra
Jag hafwer någon ting till at föra
At döden hafwer tagit min Qwinna
Kan ni si huru tårarna rinna.

#

Hisklig, hasklig war hon uti kläder
Och giorde huset fullt utaf wäder
Hon såg ut som en Markatta
Man kund' gråta när man såg henne skratta.

#

Salig Eli mände hon heta
Det lärer hwar och en kunna weta
Ty hon war så kiänder i gäle
Som sielfwa styggen hin häle.

#

Hon hade ben som ett par Häppar
Och ett par Apinie läppar
I Spisen mände hon sittja
Och läppor och löss ur skarfworna wittja

#

Hon war en feter en qwinna
At flättet af henne månd' rinna
Det må ingen härupå undra
Ty hon åt, drack och f - - så det dundra.

#

Ingen Skiorta kund' hon åt mig somma

Derför

Derför kan jag henne aldrig förglömma
Hennes styng woro både breda och långa
De syntes så wäl på rätan som på wränga.
#
Ett fel hade jag med henna
At hon altid wätte i sänga
Och fast än jag liket mänd' orka
Måste jag dock efter henne torka.
#
Men rätt som det war här om dagen
Så fick hon troll skottet i magen
Och därnp så bakwältes i sängia
Hon gapa, hon grina, hon stänja
#
Aldrig glömmer jag bort sista Ola
Som hon sad till mig här på jola
Kära Perker war int' elak mot barna
Så wackert månde hon mig warna.
#
Sen wände hon sig till wägga
Sina ögon månde hon hopslagga
Då döden kom henne at färta
Som aldrig kan gå ur mitt härta.
#
Det mästa hwaröfwer jag gråter
Jag fruktar hon kommer åter
En fäl-rubb månde hon hafwa
Den förd' hon med sig uti grafwa.
#
Hon war snäll at binda, giöra kransar

Hwar

Hwar hon gick slapte hon efter sig stora ransor
Och wäl giorde döden som toga
Men bättre giorde Prästen som begrofwa.

CMB 3/3 1770. 40. Huller om buller. mel. N:o 6. Cont. D. 558.

Ynglinge, krymplinge, följ din natur
Swäng dig blif qvicker och tag dig till bästa
Skaffa dig pengar och hälsa bon jour
Uppå din torstiga nästa. fin:
A! si bonjour, bonjour bonjour Monsieur
Comment vous portés vous, åtnar du å dö
Årna för tusen, neij Charon skall fästa
Båten vid stranden, drick nu din tuur. da capo.

#

Wer-da, nå Wer-da, nå å du bra kar
Har du meriter i Sångar och Skålar
År du wår broder, ell är du wår Far
Swara vid rykande bålar. fin:
Jo jag är Far din efter gamla wån
Ögon och näsa röda som Tullpan
Rosslig i swalget, hör hur det skrålar
Uti boutellen min himmel jag har. da capo.

#

Stampa med fötterna, Far slå din Son
Poike slå Far din och fan slå er alla
Ta, i caluwin din granne och slån
Kom sku wi slåss, falleralla. fin:
Huller om buller, kurra i calas
Mellan violer och wärdar med carbas
Trumf uti bordet, bålarna knalla
Skrik du min gosse, som näcken i ån. da capo.

C.M.B. 4/3 St. Fredmans 1sta Epistel till de trogna Bröderna 559.
På Terra Nova i Gaffelgränden.

#

Kära bröder så låtom oss supa i frid
I denna här werldenes ondsko och strid
Låt oss streta — arbeta — och stampa — trampa
Drafworna präßa, ty nu är det tid.
The Ölesæser å stridbara män
The Gutåriter bewera gomen
blifwa besatta — och skratta — och supa — och stupa
Imellan bouteiljerna sen.

#

Slå i stopenom bröder, slå locket i kop
Fly allan förargelse, töm edra stop
I all kattja — och flattja — och stampa — trampa
Nu Bacchi präßar wid klingande rop.
Bränwins apostlar upstiga hwar dag
Stöta basuner förkunna wår lag
Stirra och gapa — och rapa — och mumla — och tumla
Som hieltar i blodiga slag.

#

Gå då ödmiukt till flaskan inbördes gu tår
Gån baklänges bort där nyklerhet rår
War nu listig — och dristig — och trampa — stampa
I Bacchi wingård, stå qwar där du står.
Sup min Theophile strupen är dup
Si i Damasko ligger en slup
Fuller med flaskor — Damaskor — bantiner — med Viner
Skål det med en sup.

42/3 CMB. Cain Adams äldsta gosse, giorde bror sin en surprice — 560
Slog i diälen på en mosse — Wid en grind i Paradis.
Drick drick låt pockar ligwas — Karlar slåss på annat wis :/:
#
Abel kanskie wille råda — Cain tyckte han war kar
Nyktra måst de warit båda — Ledsna wid så torra dar.
Drick, drick låt korken skrufwas — I bouteillen ha wi qwar :/:
#
Cain war ej wan at fruckta — Satt sin kätt uppå och slog
Abel på sin mossa lukta — Och i mossan han och dog.
Drick drick låt dig ej kufwas — I bouteillen ha wi nog :/:

Kärleks fråga, obeswarad.

43/3 CMB. Cleon fråga mig — Min Iris om jag war din wän — 561
Om jag kände dig — Jag swara: jo, jo men
Han söng i denna tysta dal — Om sin frihet och sitt qwal
Skogens lilla näktergal — Mellan suck och tal
I toppen på en Al — Han stämde då in
Men Iris wår herdinna — Skall Cleon blifwa din ? :/
#
Nej min Camilla nej — Jag sätter 4 lamb i wad
Hiertat får han ej — Fast han i döden bad
Jag sielf ej om mitt hierta rår — Intet wet jag hwem det får
Friarn kommer friarn går — Kärlek ej förmår
Än på många år — Mitt hierta ta in
Men Iris wår herdinna — Skall Cleon blifwa din.

44/3 CMB. Fredmans 2dra Epistel till the Galgmaler, hinsidan den Kongliga Diurgårdenom. — 562
Käraste bröder, systrar och wänner — Med hälsa och frid
Med Öl som bränner — Hiertat kringränner
Fetmar och spänner — Giör krogdörren wid.
Drick

Drick drick ty nu är tid. fin:
Hör på Violerna — Systrar med sång — Ruska på hiolana
Hoppa i språng — Ulla bind opp — Swång din Salopp
Skiönhetens topp — blommar i kropp
Ögat will blunda och fingrarna känner. Da Capo.

#

Bort med all ångslan kärasta Siälar
Sätt ner på en stol — Hör Spelman grälar — Stryker och trälar
Med fem hålar — Han slår sin Viol — Och han raglar mot böll. fin:
Men fyll i kruserna — Bränwin och win — Och ta af Liusena —
Lilla Cousin — Lotta ge hand — Nig litet grand —
Sup och ibland — Kärlekens band
Binds uti Sånger, På ängar och Fiälar. Da Capo.

Backanalisk målning #. 563.

45/3 Ack om wi hade god wänner en Så
Ungerskt win för wår Strupa. fin:
Och säte med Saståugen stogo wi twå
Som hade lof till at Supa.
Wi skulle ligga, spu sinna gus lån
Jag och Camraten med tungan i Sån. da Capo.

#

Och fast den Sån wåre tunger som bly
Skull han bli lätt till at bära. fin:
Jag skull med krafter och rosende bly
Lyfta min börda och swåra
Och min Camrat skull ta mig i famn
Dansa med Stången och sjunga mitt namn. da Capo.

#

Gi på trehundrade steg någon Siäl
Ingen kropp på tålshundra. fin:

Nej wåra poeter skull stångas så wäl
Ingen skull bulta och dundra.
Bulta han dit skull wi lyfta wår Stång
Fäkta som bröder och dö på en gång. da Capo.

#

Båd' uti Ywäder, Solskin och Slask
Dunder och blixt och i torka. fin.
Sa om från himlen föll anglar pladask
Neder i San, skull jag orka
Orka at brottas kiör' up dem till Mån'
Taga basunerna dopra i San. da Capo.

#

Stå kära afwund och grina i wrån
När wi oss twå nu förlusta. fin.
Spärrn dina blixtrande ögon på San
Spricki i din galla och pusta
Luta med hufwet på brädden Cabarat
Swälg i hwar bläddra en ungersk ducat. da Capo.

Poeter. Mot min lade c. 564.

46/3 Lustigt är ibland Poeter — När de mat och fläsk kiör få
CMB. Och en wärd bra tiock och feter — Som dem will tillhanda gå
Då bli de först poeter — Och anacreonter små /.

#

Lustigt deras blod ju rinner — Hungren tar Poeten an
Mer han hungrar mer han brinner — Och sin Måltid måla han
Lustigt ju blodet rinner — Jen så förryckter man. /.

#

Sällan plär han tungan leda — Som ett annat Menniskio barn
Långa ord och stundom sneda — Hiernan wirflar som en qwarn
Jemt will han tungan leda — I ett obegripligt garn. /.

Hau

\#

Får han leka med de sköna — Uppå Pindi berg ättland
Blir han fånig som en höna — Går en usling i sitt land
Leker han med de sköna — Ger han ej sin tro och hand ./.

\#

Han predikar Sedoläran — Innom ett Socratiskt sken
Med sitt glas, jag har den äran — Mister han båd arm och ben
Mumlar om Sedoläran — Grumlar bouteillen ren ./.

\#

Han är rädd och han är dristig — Han är galen han är klok
Han är dum och han är listig — Han är fri och han bär ok
Ja han är rädd och dristig — En Poet kort sagt en tok ./.

---

47 St. Fredmans 3:dje Epistel till Br. och Syst. på Kgs. Diurg:den

3 Studerent T. T. T. T. Trumslagarn kompter hälsar Fredman god dag 565

CMB. T. T. - - - Hör hur han slår ett slag

F Tr. - - - - Trummor och pipor bränwin och smör

T. - - - Hör täcke kwirslandor

Kiäraste bröder och Systrar slå up edra tiäll
Wåsfflor och strufwor i gröngräset ställ.

\#

Fr. |||| Dansa på gröna backar och fällt
Fr |||| Höppa på krogen snällt
T. |||| Systrar med hand i sidan god dag
T. |||| Barfota du och jag
Trumla trumslagare mandom och kärlek och win
Frögdar i Själen hwar trogen cousin.

\#

Fr. |||| Ålskliga Systrar kiortlarna up
Fr. |||| Solfiäder och Salopp
T. |||| Ålskliga bröder byxorna ner
T. |||| och basvioler fler
Hij

Jordt

~~Hej pimpinella och knaplands och sött frontinjack~~
~~Narra Mamzeller Gesäller och pack~~

#

T. ||| Käraste bröder fulla med dun
T. ||| Systrar dra till pauken
Tr. |||| Kärlekens pilar twäfsas i öl
T. |||. Båtsman klif på din kiöl
Pipan i munnen och skönheten inom din arm famn
Tromla trumslagare trumla alarm.

#

T. ||| Ge fader Berg en sup vid violn
T. ||| Vattnet så skiner Soln
Tr |||. Drick nu wärdinnans skål och gu tår
T. |||| Lustig wår lefnad går
Käraste bröder och systrar är blifwer förundt
Denna Gießel på annan Fruderurt.

48/3 Klubben N:o 6. 566

CMB.

F

Gubbarne på terra nova i Gaffelgränden wid Skeppsbron.

Gubbarne satt sig at dricka — Klappa på baljen och kicka
Näsan i glasena stinka — Swinga hwar om sin Flicka.
Pinjarrin Schwalbe drog nu en rök
Med pipan kan uppå Stopet smacka
Gubbarna giorde på ölet försök
Man drack så swettern den laicka.

#

Glasena börja nu ringa — Hattarna lustigt at swinga
Gubbarna dansa och springa — Med hwarannan klinga
Pinjarrin klef på bordet sy fan
Hier er Camrater pettre zu tantzen
Bröder om näsan likson en Tulpan — Wem kan i laget nu tantzen.

#

#

Ölet tring galfvet det rinner — Linset i pipan nu brinner
Perjarrin flämtar så stinner — ingen dörren finner.
Men peruquerna föllo utaf
Och byxorna lossna utaf midjan
En den andra nu landen har gaf
Och hollo stylt uti Kiedjan.

#

Hurra de skreko och tralla — Unnan ur dörren med alla
Käftarna gröna af galla — Öl och stryk fallerallla
Sergen Puckel han ropte nu tschas
Der taifel soll der fan regieren
Hol mich der taifel verkernte Calas
Wir wollen nun recht poculiren.

#

Hey Sergen Puckel frater — har tu nu praf tuccater
Wie Praisische Soldater — Hurra Cammerater
Naa vivat dann unser Kaÿserin
Der Kayser, mere öl på pordet
Hey alliance unt gott Klas win
Gu tår wid det härliga ordet.

#

Perjarrin lustig och kåter — Skålarna börja nu åter
Ögat sin tinna uplåter — Bara öl det gråter
Potsche sidlappermend thot sidmater så sirent
Nå låt oss dricka, hurra gubbar
Gott tuppelt öl påt redt och krent
Och skålen som laget nu rubbar.

49/3 Si, Si, Si, Si, förwetts swåra öde! 567
Flickan såg — Astrild låg — i en lund och såf
Nu, nu, nu, nu, ser mig ej den döde

Pilten

92

Pilten log — Flickan tog — Pilen utan låf
Den hon kyste smekte — Up ned dermed lekte
Aj, Aj, Aj, Aj, Aj hwar blef den åf.
Tänk den skalken mig i lifwet slinter
Ack! hwad hiertans oro han där giör
Kärleks wapnet snart ur händren glinter
Flickor sen Er före, Aj jag dör.
#
Up, up, up, up, och låt oss rasa —
Sommarn går — Ungdom wår — Njutsom glade nu
Wänt, wänt, wänt, wänt, hörde jag med fasa —
Far fars far — I sin dar — Säja till sin fru:
Men hon ung och täcker — Swarar: gamla gäcker
Wänt, wänt, wänt, har jag hördt länge nog nu.
Kärlek trifwes ej i gubbars händer
Gummor hafwa icke bloden warm —
Skrumpna kinder och utfallna tänder
Giöra honom största skymf och harm.

10½

50/3. 568.

1.
Å aller glömmer ja när ja skull fara hjem
Regnet sto ifrå himmilen som jen rem —
Bruna märra — För kiärra — Ho såga — å tåga
Å markien wa lortug å seg som jett slem.
2.
Å rätt som ja satt å skull kugsa till man
Så damp ja åf kiärra, hero jess guss san
Å aller kun likje — Fått ärfwa guss rikie
Om ja dött i dikie — Hå wa ingja wån.
3.
Å ja tumla å turrla i dikje kring
Så

Så ja mumla och grumla så likt jett Swin
Ja tänkte resa - up näsa - Men hwarsjen markjen
Ell sola - Ell jola - hwa som intje gick kring.

4.

Masäckjen i träckjen kom wäl ta pass
Som neckjen i träckjen ha giordt callas
Må skator å gallar - Pankakor å paltar
Ostkantar å wantar - Ströks åt må jen kast.

5.

På krogjen helt trogjen ja ser to rum
Röpte Anna må Kanna å dro täll mun
Ja tänkte leta å muta - Supen i strupen
Ty musten gör lusten i Bond å i hun

6.

I harmen täll karmen ja armen tog
Täll harmen i barmen ja öle slog
Å spild ofwer wästen - I byxo for resten
Jett fanners allarm - wa i hwar å jen tarm

7.

Kära wänner nu ränner ja runter om
Å ja fikar å skrikior korn brunda kom
Nu far anders - Tä fanders - Med kaggjen å spraggjen
å flickan må swickan i fullan tyrsprång.

8.

Wö loggjen så bant ja täll märra lätt
Täll skoggjen så folan täll näckjen sielf
Å piska ja mista - När ja skull tä gwista
Tog näckjen bort knappen å så bar hä täll.

51
7.

569.

Wid Bremers bröllop i Åbo.

Browallius

Hwad är för buller som jag hör
Hwad oro synes nu å färde
Det är wäl något utaf wärde
Hwar af man sådant wäsend giör.
Jag hurra hör och frögde skall
Jag wimplar ser i luften swäfwa
Ja! Åbos Bro tycks swigta bäfwa
För stora Styckens dån och knall.
Hwad är för stort som timmat har
Som Konglig prakt tycks öfwerwäga?
Jo alt rop will endast säga
At Kiöpman Bremer Hustru tar.

52
3

Ek 83.

F

St. Fredmans 4de Epistel, enkannerligen till Theophile Skomakare Gesäll, under dess förföljelse striden till tröst och hugswalelse. 570

#

Mel. T... Här kolder marchera sakta etc

Käraste min Theophile — I Ballrätten wisa kroogen
Rättnu broder är du mogen — Trodig buti och bälg
Knäppa dina händer hop och swälg — Min lärjunge war nu trogen
Tag ditt Mäster-bref på kroogen — Och dig burskap wälg.
Sätt på dig hatten murra — # Fri måndag hurra — Lycka till god helg.

swäggen
flaskan
hurra —

#

Wärdaste min Theophile — Följ Backus helt tätt i spåret
Slång din messings kam i håret — Tag din käpp i hand
Knyt i din halsduk röda band — Häng ur-kiedja uppå låret
Det är nu på femte året — Du är i wårt land
Näsan i wädre gärna — Se benen hur de spiärna
Din aftonstierna — Tänds wid Solens rand.

#

Käraste min Theophile — Din belghund låt blodet rinna
plåstra

Plåstra om din ögonkinna — Backus sielf dig ger
Blyhwitt och Silfwerglitt och mer — Men war intet lik en grinna
Näsan skall en gång, besinna! — På dig sablas ner
Sablas utaf Corporaler — På bröllops och på baler
Du är fataler — Sup min Cavailler .

#

Älsklige min Theophile — Med glaset jag dig förföljer
Tag ditt hufwud öfwerskiöljer — Och dig modig giör
Orfilar smälla lustigt hör — Du öron och näsa hölier
Jag ber at du aldrig döljer — Friskt och flinkt humeur
Den som i kransen tager — Som bryta will din lager
Blif inte swager — Slå så at han dör .

#

Låsten slå mitt i flinten — Och spring du tag i din kanna
Drick och swär och dig förbanna — På revange din skurk
Tag prompt i näfwen glas och burk — Sielf Bachus skall dig bemanna
Håll med handen för din panna — Fäkta som en Turk
Kotts schwere noth und wetter — Somt full och altid mätter
Jag wet ej bätter — Din Skomakar' lurk .

53 / 3. St Fredmans 3die Epistel till Systrarna på Thermopolium 571.

C.M.B.
F

Käraste Bröder Systrar och wänner
Si Fader Berg han skrufwar och spänner
Strängarna på violen — Och stråken han tar i hand
Ögat är borta hiärnan är klufwen
Si hur han står och spottar på skrufwen
Öl-kannan står på stolen — Nu knapper han litet grand
Bas . . . . rapar i noten — Bas . . . . skrapar med foten
Bas . . . . . . — Han sig förwillar — Drillar — ibland .
Käraste bröder dansa på tå
Handskar i hand och hattarna på

Si

Si på Jungfru Lona — Röda band i Skona
Nya Strumpor himmels blå.

#

Si Jergen Puckel flägtar med hatten
Pipan i mund och bränwin som watten
Dricker han och giör faxiter — Med hufwud och hand och fot
Gullgaler räckt med stora decrainger
Tätt uti nacken hårpiskan hänger
Ryggen i hundra bugter — Och kindbenen stå som klot
Bas . . . Grinar mot Solen — Bas . . . Pinar violen
Bas . . . . — Pipan han stoppar — stoppar — Emot.
Käraste Systrar altid honette
Bröderna dansa jemt menuette
Hela weckan fulla — Rakt i lifwet ulla
Ge nu hand håll tacten rätt.

#

Si hwem är det i nattrack så nätter
Med gula boxor hwita Stöfletter
Som dansar nu med Lotta — Den där som har röd peruque
Ta mej sju tusend, si ~~twå~~ det i fläcken x 5.
Sydda manchetter, snören på rucken
Drick fader Berg och spotta — Twij swagdricka giör mig sjuk
Bas . . . krusel ska rinna — Bas . . . Huset ska brinna
Bas . . . . — Ingen bör klämta — Klämta — Min buk.
Käraste Systrar tagen i ring
Dansa och fägta, turnla och spring
Är du blind och döfwer — Spelman ger nu öfwer
Raglar med violen kring.

#

Hej mina flickor lysta på violen

Dansa

Dansa och skratta hör Bas violen
Ge fader Berg consonium — Och hoglands med gröna blan
Hör fader Berg, säg du hwad hon heter
Hon där wid skänken winnögd och feter
Gumman på Thermopolium — Hon å det ja ta meg fan
Bas - - - Trumpen och blinder — Bas - - - Gumpen å trinder
Bas - - — Hals fräs min gumma — brumma — Dulcian.
Käraste Systrar här å bedag
Här å musique och flaskor hwar dag
Här å Backus buden — Här å Kärleks guden
Här å all ting, här å jag.

54/4 — Sᵗᵉ Fredmans 6ᵗᵉ Epistel, till Kära Mor på bruna dörren a la fete du village — 572.

C.M.B.

F

Kära Syster — Mig nu lyster — Med dig tala förrn jag dör.
Dubbelt Öl giör godt humeur :‖: Enkelt Öl jag aldrig smakar
Bränwins ångst mitt hierta skakar — Och jag står på grafwens brädd
Som en Backi hielte klädd — Men föraktad och försmädd
För min egen skugga rädd.
Kära Syster — Mig nu lyster — At få taga mig en sup
Sen gå i mitt mörka djup.
Uret picka — Charon skickar | Slup — Ta meg den och den
Kära mor jag hickar — Backi safter frögda mig än :‖:

#

Usla tider — Hwad det lider — Bara Coursen nederslås
Bättre kiöp på Bränwin fås — :‖: Men då lefwer jag ej mera
Andra hieltar då kovera — Kan ni tro då kära mor
Jag skull få en sup så stor — Jag skull stupa om ni tror
Liksom Runius, Lucidor.
Usla tider — Hwad det lider — Mitt benrangel faller ner
Men min mund åt glaset ler — Supar flera — Ge meg mera | mer

Backus

Backus, ingen an — Skall mig balsamera
Som en stor namnkunnig man. :/:

#

Systrar hören — När I rören — Uppå krogen glas och Stop
Drick min Skål då allitop :/: — Sjung om kärlek win och lycka
Om de qwal en torstig trycka — Och om hur en rusig man
Paradiset winna kan — Om den orm i blodet rann
När han första drufwan fann.
Systrar hören — Bruna dörren — Stäng för all ting wäl igen
Låt min kanna få bulta sen
Inte droppen! — Hallt! Låt uppen | men — Jag måst gå far wäl
Båd' med siäl och kroppen — Hit en sup jag torster idiäl :/:

55/3. S: Fredmans 7de Epistel till Fader Berg och Jergen Puckel.

CMB. Menuette. 573.

#

F
Står du och gråter — Waldthornet hör det låter /.|./.
böja ur åter Lustig och kåtar — Blås fader Berg! det låter bra. fin.
Blås till batallje — Nå prutta din canaille /.|./.
Wacker Seraille — Men Jergen Puckel, ~~hurra~~ kurra
Hwita handskar Chapeau-bas
Strålperlor uppå hatten — Nu han satten — baksfram
Nu på sida — Bida — Jergen will så ha. Da capo.

#

Jergen han stretar — Hör fader Berg arbetar /.|./.
Flickan hon letar — Och will i dansen gifwa hand. fin.
Jergen sig krummar — Hör fader Berg han brummar /.|./.
Waldthornet tummar — Blir röd i synen, blå iblanc.
Flickan hoppar litet grand
Jergen han ocksså hoppar — Och han stoppar — Pipan,
Och sig swänger — Slänger — Benen tyst i sand. Da Capo.

#

Lustigt

Lustigt i harmen — Si hur han kröker armen /./.
Kråset i barmen — Det flåttar och det fladdrar ut. fin:
Flaskorna skaka — Walthornen tör de braka /./.
Stufwu tillbaka — Och Jergen rakt i lifvet, hut.
Hurra i dansen, blås och tut.
Dansa på norr och söder — Mina bröder
Rigtigt tålf bouteiller — Swalger — Jag i en minut. D.C.
sjung
~~Jup~~, drick och prutta — ‡: hurra Walthornen prutta /./.
Flickorna skutta — kring golfwet bröder, hey gutår. fin:
Öl på minuten — Si fader Berg i truten /./.
Käften upbruten — Nu öfwer messings bräddan går.
Kärafste bröder Backus rår
Venus mitt lif föröder — kära bröder
Wiret i mitt tycke — Mycke — Kärlek öfwergår D.C.

56/4. St Fredmans 8de Epistel till en och hwar af Systrarna, men enkannerligen till Ulla Winblad. 574

C.M.B.

F

/./././. Fader Berg i hornet stöter — Si hur lilla Nymphen söter
Swinger sig i en dans.
/./././. Si hur fader Berg han gapar — När som Jergen Puckel skrapar
Stöter han en cadance. — Hurra, si lilla dansar
Engrageanter, flor och fransar — Hwit Sultan och blommer kransar
Hwita ben. /. — Lius och Lampors sken.

IIII. Walthorn bör man ha på baler — Strufwor, Nymphor och Pocaler
Stor sak uti violer.
IIII. Si hon slänger handen trötter — Hwita ben och röda fötter
Si himmels blåa kiolen — Hurra si bröstet gåser
Minsta weck i kiolen fråser — Si hur fader Berg han läser
Noterna. /. — Kära far blås bra.

////. Kära blås som sielfwa satan — Håll Waldthornet ut åt gatan
Herrarna ska gå in.

////. Friska grefwar och Baroner — Kom husarer och dragoner
Hej friskt humeur och win — Hurra si Ulla skrattar
Si hwad galonerta hattar — Paris sin Helena fattar
Röd och warm /. — Fader Berg allarm.

#

////. Waldthorn hörs i luften mumla — Och sirener kring mig tumla
Under apollos lind.

////. Ulla Winblad kära syster — Du är eldig qwick och yster
Hwar dag så står du brud — Hurra, jag hör dig siunga
Jag ser Fröjas tempel gunga — Eldar kring i mörkret liunga
Full och wått /. Står jag i Carons båt.

57/v. St. Fredmans 9de Epistel till Poeten Wetz. 575
C.M.B. Klingar wäl på alla Instrumenter, men i synnerhet wid knäppning
på Bas-viol och Viol de Gamb.
F Hör I Orphei drängar — Stämmen edra strängar Menuette
Knäppen alla /./. — Till Apollos pris
I som till exempel — Uti Fröjas Tempel
Nederfalla /./. — Följen Er capris
I som pröfwen gammalt Öl, gu tår — Eder önskas fukligt silfwer hår
/./. Och en strupa som förmår.

#

Bas-violer klinga — Tag hit bägarn swinga
Swinga broder /./. — Swinga med din hatt
Wisa dina dater — Du har bra Camrater
Backi floder /./. — Rinna dag och natt
Glas i hand och liufligt strängespel — Huile de Venus, kummin och Canel
/./. Blifwe broder Wetz din del.

#

Du på Pindus stretar — Och ditt blod arbetar

Hiernan

Hiernen värkier /:/:/. — I din hufwud skål
Wid en bradsång brodor — Strödde du Clenoder
Ingen märkier /:/:/. — Dina tankie präl
Sätt din hatt på hufwu kära bror — Backi wingård står nu i sitt flor
/:/:/:/. Se Cupido med sin mor.

#

I de helga lunder — Mellan blixt och dunder
Venus räckier /:/:/. — Bägarn uter skyn
Hon på molnen krålar — Han med wen och pilar
Sig utsträckier /:/:/. — Kring wårt wattubryn
Är det watten? nej i bara win — Paradiset blommar min Cousin
/:/:/:/. Sätt dig neder håll god mine.

#

Frukta intet dundor — Undra på ett under
Bägarn blänkier /:/:/. — Klar som en Juwel
Spegla dig! ditt hierta — Skall bli qwitt all smärta
Och du tänkier /:/:/. — Blott på sång och spel
Du skall bli uti din målning kär — Magnifiquet din kopparnäsa bär
/:/:/:/. Backi Tron och Fröjas kaar.

#

Winet giör dig fager — Wackor som en dager
Tag den lotten /:/:/. — Knäppi wår Bas-viol
Swartstop du tömmer — Nytt besvär du glömmer
Och på botton /:/:/. — Se din lyckas Sol
Lycka till Cupidos kärlighet — Ali Backi wingård blifwa fet
/:/:/:/. Drick bror Wetz, du är Poet.

58/3. Zibeth N:o 6. C.D: 576.

Är wår lefnad tung och swår — Bland Cessioner och Banqueroutter
Wi dock ej förglömma får — Wåra små Redoutter
När på bord Crediten läggs — Alla handels grenar sträcks

Lät

Låt oss då all sorg förglömma i wårt kära N:o 6.

#

Ser jag Rikets Labyrinth — Och med sina Partiesaner
Spela mången wågsam quint — Stifta tusend planer
Tå fast än wårt Rikis Skiep bräcks — Wågar jag ändå till wägs
At bekymmerlöst bortglömma alt ihop i N:o 6.

#

Är min Iris grym och swår — At jag knapt dess hand får röra
Will hon fast jag trogen är — Ej min suckan höra
Lika fullt mitt mod ej stäcks — Jag dock wågar mig till wägs
Med en mera nådig Cloris till at dansa N:o 6.

#

Är jag stämd för Slåtts Cancelliet — Borg Rätt eller annat forum
Och min biörn hops tyrannie — Giör med mig colorum
Om af Blombergs klapp jag wäcks — Och en liten stund förskräcks
Mutas han, och jag om afton swingar mig i N:o 6.

#

Ingen ting i werlden kan — Mina nöjen reclamera
Tid och öden om hwar än — Ej mitt mod tournera
Och om jag på Hellstun wräks — Hwad bryr mig hwad därom sägs
Där skall jag och mina bröder öfwa oss i N:o 6.

57/3 St. Fredmans 10:de härliga Epistel till the nybegynnare på Gröna Lund. 577.

C.M.B. 19/5 1770.

F

De dyrbaraste gåfwor utösas ofta af den lekande naturen under mildaste himmel, då de dödlige med bleknade anleten inte mägta pryda sina kinder med den purpur, som de lysande blommor wid morgonstunden sprida. Man ser uti frusande floder en skönhet kasta sina pärlor: Hwad kasta? Jo med snöhwita finger, som täfla om glättsen med den orientaliska. De gyldene fiskar i China upstiga i en swafwelgul ånga utur berliner blå kassor, fästade med rosenröda bandwippor: hwad säger jag? Skördemännen på åkrarne i de rika Indier kunna

knapt

Knapit i sina glimmande Säckor förlikas med de violetta Silfwer-Ax, som skördas af deras Agate Lior. Dryckies Kärlen wid de bullrande bäckar finnas uti Castanie Trän upsatte, med konstigt wirkade förlåtar: Herdinnor i Nopkin och Gingans med Solhattar af pärlemo, gunga i Pomerantse Trän, och fylla luften med förtiusande röster: Där kostar ett glas af stora Mogols afton sirkel, älskliga bröder, cirka en 5/12 d: swensk halföre; och af det keyserliga myr-brännewinet, som de främmande Gesandter undfå wid afskieds tagandet, älskliga bröder, för en kwitten, får wi så mycke, så at

Glasen darra mellan knogen — Håll i glaset, du är mogen
Keysarn sitter där på krogen — Hela dagen trogen.
Huile de Venus och persico — Wäxa där wildt uti Skogen. da capo.
Det är ju sielfwa fan, mina älskliga.

#

I en röd Charlatans tröja — Sitter han och har en blöija
Folket sig till jorden böja — Sina glas upröija.
Torkar han glasen med blöijan? jo!
Det plär hans högket förnöija. da Capo.

#

Älskliga bröder! De dyrbaraste gåfwor utöses ofta af den Lekande naturen ännu, Gre tår, sup mig till. Amen.

60/3. St. Fredmans 11te Epistel, och kamerligen till Biersiedlarne 578.
På den Konungsliga Diurgårdenom. Klingar wäl med Oboe.

CMB. 23/5 1770.

Fader Bergström fingra ditt Oboe blås — |||| Knäpp up dit kräs
Håll nattråcken öppen så ser man, wa ba — |||| Skin byxorna
Hatten på — Blås nu då — |||| Älsklige bröder tagen nu i ring
Och låt oss alla dansa kring.

#

Si där springer Löparn på Backen, si där — |||| Ölstopet bär

Si

Si det gröna glaset, sin sköna hanger — //// Stolt Cavailler
Han ibland — Kysser Hand — //// Älskeliga bröder blåsen all i Kop
Och låt oss tömma wåra Stop.

#

Ack si Ormens Pigor, si Caisa, blås bra — //// Si Kiortlarna
Hwita Klackar, gossar, och målade skor — //// Balen blir stor
Nu på bal — Snörd och smal — //// Kära bröder slå nu alla fenster opp
Hey lif och mandom i wår tropp.

#

Hår Friseurn ur dansen och Loparn ska in — //// Oboen fin
Blås nu pianissimo, och sicken en — //// Med hwita ben
Krummar sig — Qwick och wig — //// Klappa Loparn utur dansen där han går
Och hår Friseurn ska in gu tår.

#

Hurra kamrater, alt andas i frögd — //// Diupdet och högd
Giöken uti toppen och Löjan wid strand — //// Myran i Sand
Likså wi — Spela ni — //// Spela hautboister, gunga tak och gålf
Hwad slår nu Klåckan? hon slår tålf.

61. St. Fredmans 12te Epistel, enkannerligen till Anna Stina. 579.

C.M.B.
F

3. Hey Musicanter ge Walthornen wäder — Spotta ut tuggbussen blås ///.
Här millan kistor och bytter och bräder — Kärlekens förlåt upslås ///.
Blås edra hundar så ska ni få win
Hiertan och brånwin och änglar och beskia —
Nu walthornen ruska — Stå inte å taska
Men håll utom fönstret Walthornet ditt Swin.

#

Stugan är wacker med hundra Tapeter — Köket i kammarn, wa ba ///.
Flickan i Sängen i särken så feter — Hey Anna Stina, hur så? ///.
Blås edra lymlar till dygdens ruin
Låt oss tillbedja då Backus och Fröja —

ty

Ty hiertan wi röija — Wår strupa förnöija
Wi dö utaf Kärlek och lefwa af win.
#

Waldhornen, systra, håll styft uti atmen — Blås edra bytingar blås. /:/:/.
Si Anna Stina så hwiter i barmen — Dyrka up skönhetens lås. /:/:/.
Käraste! kommen i hog mina ord
Kärlekens tempel, hwars länder och städer
Är bålster och fiäder — Trapp stenar och kräder
Och gator och grånder och stolar och bord.

62/3. St Fredmans 13de Epistel till Bröderne och Systrarna på Lokatten.
Klingar väl vid Waldhorn. 580.

C.M.B. Hej! sade Fredman, hwar gång han hörde Waldhorn börja skråla
W: . . . . Och Spelmän såg
Werlden är ej så ful, som wi henne ängslig afmåla
W: . . . . Med storm och wåg
Allt lekier för wår håg — Skönhet i hwar ögnastråla
Brännwin och dubbelt öl ha wi nog — Violer på hwar krog.
#

Käraste Systrar uppå Lokatten, heder tack och ära
W: . . . . — Och full musique
Hollendska pipor, Reggarns peruquer, Ryssar som swära
W: . . . . Och Jungfru Skrik
Den Båtsman han är rik — Till Dublen skall han med Tiära
Han där med långa byxorna står — Han fick bra stryk i går.
#

Edra Markattor stå inte där i fönstret, kut och kika
W: — — — — — — — — — — — bugd upp och nig
Blås edra hatar, nu blås er en, blås alla tillika
W: — — — — — — — — — — Blås som i krig
Hej lustigt swinga dig — Anna Stina och Fredrika
Kiortlarna ut, solfiädren i hand — Gu tår, en sup ibland.
#

#

Ge Fader Berg nu brännwin, han korsgewäret står och stöter
W: – – – – – – – – – – – – Du raska dräng
Gråsgröna byxor, blå rock och wäst, kors hwad du är söter
W: – – – – – – – – – – – – Med gult gehäng
En hyrwagn, wänster swäng — Ser du inte kusken höter
Glasögona på näsan, Gewär — Nu balen öpnad är.

#

Bröder och Systrar klappa med händer, Waltkornen de trätta
W: – – – – – – – – – – – – Si Mamsell Spaas
Rosenderöda kiortlar och blåa strumpor och fläta —
W: – – – – – – – – – – – – Och gul carcas
Rödt win och gröna glas — Bröder låt oss allt förgäta
Sjungom bort om kärlek, ropa på win — Wälkommen min cousin.

#

W: ...... blås nu med force
Där kommer Ulla Winblad, ge rum och korsgewäret unnan
W: Sir du Cupidos altar, släpp in den däjliga Nymfen
– – – – – – – – – – – – Hurk om du törs
Korsgewären nu i kors — Slå till posten öpna tunnan
Käraste bröder, Amen gu tär — Det bästa återstår.

63/3. ## Bref till Lieutnant Treffenberg i Julio 1770. 581.

CMB. F

Så ofta jag äger ledighet, försummar jag ej, at tillskrifwa herr Lieutenanten, som en kiär wän; men mina bref blifwa, i anseende till mitt myckna arbete för min Kung, Hans krona och Landom, icke så lustiga och glada, som jag önskade; utan likså matta, som min tankegåfwa denna påstdag; ty jag har sorg: Si! f:s detta Notarien wid Södra förstads Cammars Rätt, sedermera Primarie Kämnären wid norra förstads wästra Cammars Rätt och Hofholden wid Bacchi ordens Capittel, herr Joh. Glock, är med döden afgången i början af denne månad; efter hwilken herre och Man, Parentation kommer at hållas d: 11 nästkommande Augusti, af Ceremonie Mästaren, Ordens Parentatorn, Oratorn och Constituerande

Dansmästaren i Choret, Jancke Jensen. Härwid blifwer minsta prakt, som är möjelig. Ingen procession med buller och larm, utan endast knäppning på Pukorna; då Ordens Banerel bäres af den Härholden, som utnämnes efter Glock: Här gissas på åtskilliga, hwilka kunna anses wärdige, at intaga wår dödas Embete i Capitlet; få nu se hwem lotten faller på, i anseende därtill, at Härholds Embetet är en Post d'honneur, så wida de äro förklarade lika med Riddare af högbemälte Orden.

Wår afledne Härholds förtienster äro dråpliga i Bacchi rike; och hans grift hedras med Drufwor och Cantater; hans aska beströs med Hoglands win och Öl; Klåckorna skola klämta i Templet, och därefter Oratorn stiga up, och hålla ett till ämnet lämpeligt tal; hwarefter hela Fäston slutas med en Elegie, eller sorgeligt Cantate om dess afgång; några qwäden om Bacchi safter; om rusige mäns glädie, och raglande qwinnors tanke spel; om werlds-bekymrens förakt wid glas och bouteiller, och om den himmel, som hwälfwer öfwer Bacchi länder.

Jag torde upmuntra herr Lieutenanten med några, wid detta tillfälle, af Ordens Bröderne författade graf-Cypresser. Till exempel:

Dyrbart Afton-Offer
wid för detta
Härholden i Bacchi Riddare Capittel
Herr Johan Glocks
Öpnade och tillslutne Grifte Sten
uptändt på gröna Jägaren
Mot morgonen wid Solens upgång
den 9de Julii 1770
af
von Borcko.
Commendeur.

Jsa

Så wandra våra stora Män — Ur werldens lius till Struggar
Här ligger denne Riddaren — Utaf förgylta Suggar
I grafwens mörka wrå giömd — Och swept i bara krantsar
Förträfflig Man och widt berömd — I Bacchi lek och dansar.

#

Din Härholds Spira brytes af — Af mig och dig och döden
Din flaska krossas på din graf — Och klingar dina öden
Hwar droppa till den sista tår — Som sprids i blanka strålar
Din winter, sommar, höst och wår — Din dag och afton målar.

v. Borcko.

Wälment Sorge-Syn
Imaginations-vis förklarad
wid
Härholdens i Bacchi ordens Capittel
Glocks
Afgång från Jord Klotet
af
von Ehrensugga
Om aftonen på förgylta Draken
d: 11 Julii 1770.

Si swarta böljans hwita drägg — Ack si hur Charon stretar
Han wrider wattnet ur sitt skägg — Och med sin båt arbetar
Med åran will han wågen slå — Men wågen slår tillbaka
Och himlens fönster öpna stå — Och alla Skyar braka.

#

Förgänglighetens fällt jag ser — Fast mörkret mig förblindar
Min Glock i Charons båt går ner — Och wräkes af Storm och windar
Farwäl med win och dubbelt öl — Och bort med glas i handen
Rätt nu min wän så är din kiöl — wid Elisaeiske Stranden.

A. v. Ehrensugga

F.

En lustig och Blomster-rik Urna
Enfaldeligen nedsatt på de
Eliseiska fälten
Den åttonde dagen i Kornmånaden
År 1770.
Hr Turnolo Glockia
af Kempendahl
Nuwarande första Bäckolden i Bacchi Orderns Capittel.

#

Så slår min Glock nu locket till — Uppå sitt stop och wandrar
hwarthän, jag icke weta will — Gutår, jag dig ej klandrar
Du har förfall, du måste dö — Och skiljas från wår lusta
Men wi med glas på denna Ö — Ditt lof i klunkar pusta.

#

Du druckit så din saft till slut — Så lärdt din drufwa prässa
At warma oljan rinner ut — Uppå din kalla läsässa
Din hydda war så wåt i dag — /: jag kan dig ej befria :/
Så wåt, at döden wid det slag — Han råstad full sin lia.

#

Men ack din tunga, hur war hon — I bara honing guten?
Och bäst du stod wid Bacchi thron — Hur blef hon stum och sluten
Hur bleknad dina läppar af — Och ingen sötma kände
Hur blef ditt paradis din graf — Och wällust ditt elände.

#

Wäl an, gutår min döda bror — Din skål, gutår i grafwen
Jag tumlar i ditt grifte Chor — Och raglar med prestafwen
Men torsten är ej mer ditt qwal — Min hjärna nu förbryllas
Din urna skall af Kempendahl — Med win och blomster fyllas.

Kempendahl.

64.
3.
CMB.
F

St. Fredmans 14de Epistel, till fader Berg, rörande violen.

Nå skrafwa violen — Hej Spelman skynda dej 582
Kiära Syster hej — Swara inte nej
Swara ja, så bli vi glada — Sätt dej du på Stolen
Och stryk din silfwersträng — Röda stråken swäng
Och med armen släng — Gjör ej violen skada
Du swettas, storsaki — I bränwin skall du bada
Ty under detta taki — Är Bacchi Låda
/././. Ganska riktigt — Ditt kall är wigtigt
Båd' för öra, Syn och Smak.

#

Bland Nympherna skara — Är du omistlig man
Du båd' vill och kan — Mer än någon an
De unga hiertan binda — Och kärlekens snara
På dina strängar står — Hwarje ton du slår
Du ett hierta får — At korsligt sammanbinda
Just på en minut — Små ögon blifwa blinda
Och flickorna till slut — De bli så trinda
/././. Hur du bullrar — Men Nymphen kullrar
Och du skrattar med din trut.

#

Jag älskar de sköna — Men winet ändå mer
Jag på båda ser — Och åt båda ler
Men skiljer ändå båda — En Nymph i det gröna
Och win i gröna glas — Lika godt Calas
Båda om mej dras — Ge stråken mera kåda
Contonium ta där. — Uti min gröna låda
Och winet står ju kär — Jag är i wåda
/././. Supa, dricka — Och ha sin flicka
Sådant är hwad Fredman lär'.

65/3. **Till Lovisa.**

Wackra dag du mig bebådar — All den frögd, som wärklig är
När mitt öma öga skådar — Hwad mitt suckta bröst begär:
Denna högtid will jag prisa — Under stillhet, suck och bön
Och blott säga: min Lovisa — Blir i alla åldrar skön.

#

Kunde jag Lovisa binda — Som hon mig gjernt bundit har
Och så ömt dess hierta linda — Som hon mina känslor drar
Blef jag lustig och betagen — Jag skull' fira med all håg
Hwarje dag, den wackra dagen — Då jag först Lovisa såg.

66/3. **St. Fredmans 15de Epistel, till Corporal Mollberg.** 584

C.M.B.

F

Dörrarna öppna, Violerna klara — Kom och gå in /:/:/
Här är oss lustigt god wänner at wara — Här få wi win /:/:/
Knäpp nu på basen och stryk violin
Låt nu walthornena tala och swara
Lut ~~Och~~ skönhetens skara — Säg lägra och para
men ~~Och~~ wi oss förswara — Med plit och Carbin.

#

Kom mina bröder och dansa på baler — Hoppa i flang /:/:/
Ingen gemen, här är bara Corpraler — Swinga dig swang /:/:/
Giör entrechaquer med benena slang
Skramla med löspengar, ören och daler
Du är fataler — Länger och smaler
Fugtig och haler — I morgon dig häng.

#

Älskliga bröder, hwar tage sin flicka — Slängerna kring /:/:/
Hej i fullt flygande jucka och nicka — Stoija och spring /:/:/
Armarna ut, Edra lymlar i ring
Spy in i helwete, stå ej och hicka
Nu ska wi dricka — Så hiertat ska picka
Och baken ska spricka — Det giör ingen ting.

#

#

Blås Edra Satar och hållen Er raka — Hwissla och tiut /. /. /.
Fönstrena öpna, trossbottnarna braka — Hoppa nu ut /. /. /.
Armar och ben skie wi krossa till slut
Ut genom fönstret och hoppa tillbaka
Flaskorna skaka — Och safterna smaka
Fint Och piska din maka — Och håll nu din trut.

67/3. M.B. F — St. Fredmans 16de Epistel; förmodeligen en Elegie öfwer Slagsmålet på gröna Lund. 585

Gråt fader Berg och spela — Din pipa sorgligt stäm — . . . .
Och röret kläm — Mitt bröst kan ingen hela,
Det spräckar Öl och märg — . . . . — Blås fader Berg.
Mark! denna stora stuga — Dit full med Flickor mins
Är nu så tom at knapt en enda fluga — Uti taket fins — . . . .
Här syns ej Sergeant Puckel mer med hatten buga — Som en Prins — . . . . ff

#

Här syns ej bord och bänkar — Blott dörrar utan lås — . . . .
Din pipa blås — Där förr sågs glas och Skänkar
Och brödren stå i ring — . . . . — Syns ingen ting
Där förr du stog till wänster — Och på ditt Waldhorn gol
Nu syns bara sönderslagna fenster — Och en gammal Stol — . . . . . .
Här fåfängt Spelmän nånsin wänta fler förtjenster — Med Viol — . . . . . . ff

#

Där förr hwar tilja darra — Wid stampning, larm och dån — . . . .
Syns ej en spån — De murkna plankor knarra
Och Skorsten springar nu — . . . . — Blås kära du
Där förr man såg trompeter — Ur fönstren stickas ut
Syns trasor af gardiner och tapeter — Flöjta hwar minut — . . . . . .
Och fåfängt ser man hästar, wagnar och Careter — Wid hwar knut . . . . ff

#

När bröder ej förlikas — Plär leken lyktas så — . . . .
Min rygg är blå — En örfil kan undwikas

Når

När som man ingen ger — ..... — Blås inte mer.
Hwar en ej mer må dricka — Än honom är beskärt
Ty i Corporalens Kanna näsan sticka — Det är inte wärdt .....
Men aldrig närsin dansa med en annans flaska — Har jag lärdt .... ://

68
3.
C.M.B.
F

St. Fredmans 17de Epistel, till Caisa Stina. 586.

Sant wa då ingen dricker; drick kära bröder: Skåder glasenom på bordenom i krogenom; betrakten stoponom på hyllomen inom Skåpdörrenom: Märker här det glänsande Tenn Stopet, som Caisa Stina står där och håller, liksom talar till dig. Hej kära Siäl fukta din aska. Frilliga kära Syster; frilliga mine bröder: Weten I hur det kommer mig före? det kommer mig så före, som ingen kan komma sig före, förr än wi taga oss en klunk; wa ba? hur sa? gu tår kära Siäl.

Gu tår båd Natt och dag — Ny wällust, nytt bedag
Fukta din aska — Fram bränwins flaska
Lyden Bacchi lag — Gu tår båd natt och dag
Si wår Syster Caisa Stina — Si hur hennes flaskor skina
Kära ta til Stopet :/: Grina — Grina swälg och drick som jag.

Jag är det, som skall tömma Stopet; det är du, som skall slå i, och det ären I, kära bröder, som hafwen at beställa om Ölet, at oss intet af saften tryta må: Manquerar oss bränwin; fallerar oss Öl; Si så fallerar oss alt courage. Ytterligare courage; hur många äro vi? Legio; ty wi äre många: Gu tår, Jergen Puckel; hej Schwalbe; sein diener Eric Bergström; dricker du, Anders Wingmark; redeliga broder Berg, och du Christian Samuel Bredström? Broder Bredström, som ligger under bordet, gu tår; trampa inte på Ölet; knäpp på violerna; slå på trummorna; håll fast i Stopet.

Gu tår, ett laga fång — Wår fögedag är lång
lång är bouteljen — Framla reveillen

Sup

Sup än om en gång — Wår sorgedag är lång:
Caisa Stina står och tappar — hela hiertat i mig klappar
Bara ingen Stöpel :/: Nappar — Då giör jag min Svanesång.

69/3. C.W.B. F S:t Fridmans 18 Epistel, hwaruti man har 1:o afmålar natten med dess nöjen, och 2:o tyckes likasom för ögonen ställa ett slags equilibrium mellan winets och kärlekens styrka; men omsider lieslig en uppenbarar öfwerwigten. Förmodeligen skrifwen af wår Auctor i hans yngre år. 587

#

Skyarna tiockna — Stiernorna slockna — Stormarna tystna som örat uppfyllt
Staden i dimma — Tornena glimma — Månan försilfrar hwad Solen förgyllt
Skundarna skalla — Portarna smalla — /:/: Spån nu din Bas.
Hwart man sig wänder — Potter i gränder — Klinga i gatan, hwij liestigt calas.

#

Håll dig wid bänken — Ragla mot skänken — Håll dig nu före, hwar står din bouteille
Grunla och skakan — Och under hakan — Sätt nu triolen och klunka och swälj
Spotta och trampa — Fila och stampa — /:/: Knäpp litet grand
Himlen dig löna — Se på den Sköna — Sonnen i ögat och lieuset i hand.

#

Käraste bröder — Hiertat det blöder — Nektar jag fick or och flaskor och lius
Horn och basuner — Kistor, pauluner — Se fader Berg med sin läder carpus
Ulla i särken — Wid spelewärken — /:/: Hoppa i flång
Kwinnor och fränder — Klappa med händer — Slång edra fötter, slång lagom, slång slång.

#

Låtom oss stimma — Liusens glimma — Rundt ikring wäggar, panelning och tak
Nu för jag ordet — Skinkan på bordet — Swept uti blommor som reda wår smak
Alting oss retar — Spelman arbetar — /:/: Och giör en drill
Flickorna blunda — Låt oss åstunda — Låt oss åstunda hwad hiertat det will.

#

Den som bedröfwad — Blifwer bepröfwad — Båd' utaf lycka och afund och tid

Glömme sin lycka — Afund at trycka — Gör hen hwar timma här lustig och blid
Danßar i Salen — Tager pocalen — /:/:/. Ropar gu tår
Slänger med armen — Tager i barmen — Tumlar med Nympen i sängen där står.

#

Den som med pilar — Wäcknar och hwilar — Gör för sin sköna all ting hwad han giör
Suckar och brinner — ~~Slappar~~ tiggar och winner — Tar en bit skinka ~~til~~ och bränwin och smör
Hurra Camrater — Fräst som Soldater — /:/:/. Stämm fader Berg
Wi oss förlusta — Låtom oss rusta — Än har wår himel sin swartblaa färg.

#

Slång edra salar — Står du och pratar — Sluta med pålskan och fan far i dej
Hurra courage — Slång ert bagage — Kasta violen åt helwete hej
Fy si han å rutten — Kastan i putten — /:/:/. Lustigt jag spyr
Låt mig få hurra — Supa och surra — Venus jag följer, med Bachus jag flyr.

588

10/3. St. Fredmans 19de Epistel till Syster Lisa.

CMB. Systrar och Wänner — Och hwar en mig känner — Gu dag!
Puckare slamra — Och ramla — . . . . .
F Låtom oss surra — Med kattarne hurra — Som jag.
Hierta i Barmen — Rör armen — . . . . .
Hurra gu tår — Just kungligt jag mår
Hör på puckslagaren hur han slår — . . . . .

#

Ljusena glimma — Och flickorna stimma — Med ras.
Si hur de kriga — Och niga — . . . . .
Solfiädren fläktar — Marskalken slår någtar — I glas.
Si hur de dricka — Och hicka — . . . . .
God dag Cousin — Si strufwor och win
Si Jergen Puckel med Carapine — . . . . .

#

Jergen sig bugar — Han låspar och trugar — Så skönt
Talar Fransyska — Och Tyska — . . . . .

Blommor

Blommor på armen — Bouquetter i barmen — Och grönt
Benen som krita — Så hvita — . . . . .
Spänd på sitt hatt — Med Skäck violette
Blått foder under, heij menuette — . . . . .
Sun
Qvinnor och männer — Och Jungfrur och Svänner — Allarm
Bort med all smärta — Friskt hierta — . . . . . .
Saften är mustig — Och Jergen blir lustig — Och warm
Hör hur han pläddrar — Och sladdrar — . . . .
Hattarna på — kom dansa ni twå
Ulla och Jergen, låt dansen gå — . . . .
#
Fy tunnor tusen — Det dryper af ljusen — Nu slätt
På Rabberonger — Pomponger — . . . .
Står du och gråter — När Fröija uplåter — Sitt slätt
Bland ängla bilder — Så milder — . . . .
Styr hiertat lätt — Gif ögat sin rätt.
En Nymph Cendrée, och en an' brunette . . . .
#
Lisa med stubben — Som niger för gubben — Där står
Med stora buken — Peruquen — . . . .
Si hur hon fäktar — Kring axlarna fläktar — Rödt hår
Med öpna armar — Hon larmar — . . . .
Grinar mot Soln — Si gullgula kioln
I Jergens knä, sitter hon på stoln . . . .
#
Klinga bouteiller — Min kronsup jag swäljer — Gu tår
Kärleken sticker — Jag dricker — . . . .
Låtom oss alla — Den venus åkalla — Här står
Tom mina safter — Och krafter — . . . . .

Puckor

Pukor ge liud — Si kärlekens gud
Hwem will bli brudgum? här har ni brud — c c c c.

71/3. St Fredmans 20de Epistel, till Broder Bredström. 589

#

CMB. F

Nå! ä nu alla församlade här — Eric Bergström och broder Peter
Benjamin Schwalbe, oui mon frere — Wi å alla här
Pistorna smälla och kuskarna slåss
Nu komma wagnar och chaisar och trass
Herrskaper strömma bland lyktor och bloss — Och kuskarna slåss
Slägter och anförwanter — Nympher och Musicanter — /./././.
Balen öpnad är.
Anders Wingmark med sin fru — Peter Bredström med sin kärsta
Hej gu tår en sup ännu — Den war af de smärsta
Skål Anders Wingmark wälkomen bror — Och gu tår Otto Olsons Mor
Syster Jeanna med blåss och flor — Salop och röda skor.

#

Ödmiuka tienare, si fader Berg — Walthorn af messing med buklor och Erg
Kors huru du swettas både olja och märg — Wälkommen bror Berg
Med stora pumpskor, på förfäders bruk
Randiger nattråck och stuken perugue
Halsduk af läder, och giördel på buk — På förfäders bruk
Stugan af Nymphder prålar — Hurra Walthornet skrålar /./././.
Jeanna hon är siuk.
Syster Jeanna illa mår — Öpna barmen skia vi hålla
Litet hoglands win en tår — Litet pimpenella
Klinga bror Wingmark för lilla cousin — Kärlekens blomor skeu wattnas med win
Munnen bebådar en leende mine — Ta fram Caraphine.

#

Hjön Jergen Puckel ta hatten i hand — War inte juckbent, nå skrapa i sand
Giör caprioler och stupa i bland — Med hatten i hand
Slang

Slång hwita handsken och hoppa min bror — Du har bli lyklig längt mer än du tror
Bredströms kärasta präktig och stor — Biud up min bror
Lustigt i dansen swinga — Hurra wallhornen klinga /. /. /. /. /.
Med ett ståtligt Chor.
Lyfta gurimman up och ner — Fröjas Tempel skall du skaka
Broder Bredström inte ser — Låt wallhornen braka
Stöten i wallhorn med lustigt allarm — Jergen han lyftar sin sköna på arm
Ögonen gnistra i kärlek och harm — Och Bredström står så warm.
#
Nå broder Bredström hur är det nu fatt — Stå ej och kåsa så trumpen och matt
Här har du glaset, satt på dej din hatt — Hur å det nu fatt
Llang Jag skall säja dej, pauvre amie — Aldrig på baler dra fram jalousie
Här äro Tuppar med sporrar slå i — Drick drick mon amie
Här går det till just ärligt — Wallhornen gny förfärligt — /. /. /. /. /.
Stält Tupplufwerie.
Raisonerar du ditt Får — Ta wallhornet slån på truten
Syster Bredström pålskan går — Är nu ringen sluten
Jergen Puckel, hwad fan å du här — Anders Wingmark och broder Peer
Eric Bergström och Sianna står där — Nu balen lustig är.
#
Men hwar å branwin, hör klåckorna slå — Brandwagten ropar och trummorna gå
Flickorna gäspa, ge sinna de små — Hör klåckorna slå
Stiernorna blänka och slockna och dö — Mörkret omringar båd klippa och siö
Nu blir jag kärlig, fins här någon mö — Som orkar dö
Hon dör och jag will lefwa — Ach sköna barn af Ewa — /. /. /. /. /.
Ach! alt kiött är hö.
Här är jag och där står sang — I min siäl Cupido strider
Bröder dansa nu i flang — Bredström står och gwider
Broder Bredström hwad skulle du här — Ta en sup kummin och skorpa begär
Nu ser du ut likson Lucifer — Men balen slutad är.

72
3.

St. Fredmans 21sta Epistel. Klingar wäl wid Fleutraverser.

590

C.M.B.
F

#

Systrar hören min musique — Utaf fleutraverser — : : : : :
Ludet örat skärer — : : : : : — Under löje, ströj och skrik
Werldsbekymret wik —
Kära Systrar låt oss alla glada blifwa
Låt oss wåra luster fria tyglar gifwa
Hwar en följe sitt begär — Glöm alt lifs beswär.

#

Ge nu fleuterna en ton — Blås för hela laget — : : : : :
Nymphen är i taget — : : : : : — Och wid kärleks gudens Tron
Dansar jag och hon.
Sköna ögon hwälfwa kring och kasta strålar
Nymphen ger sin hwita hand, kors hur hon prålar
Hur hon sjunger mon Berger — Glöm alt lifs beswär.

#

Kors hwad prakt i Fröjas Stall — Fleutraverser klinga — : : : :
Och de sköna springa — : : : : : — Fleuten ännu högre ställ
Blåsen bra i gwäll —
Se Cupido med sin fakla hur han swingar
Fötterna i språng at hela gålfwet gungar
Bara wällust finnes här — Glöm alt lifs beswär.

#

Mina bröder lif och mod — Dansa hör de spela — : : : : :
Kom och hiertan dela — : : : : : — Inte swart och ängslig blod
Flaskan wår clenod
Mina barn förr'n skönhet skull ert hierta såra
Låten Bacchus källre få er hierna dåra
Uti winet glad och kär — Glöm alt lifs beswär

73/3. St. Fredmans 22 Epistel, som synes wara en Elegie, skrifwen
C.M.B. wid Ulla Winblads säng, sent på aftonen. 591

F

#

Fram med Bas violen knäpp och skrufwa — /:/. Skiut skrufwen in
Pip och kuttra som en Turtur dufwa — /:/. — För makan din
Släng din perugue och bulta din kiassa
Blif ej swartsiuk, modig och rädd
Låt dina ögon tårar pråssa — Uppå Ulla Winblads bädd ./.

#

Fader Berg gu tår, mitt bröst mig klämer — /:/. — Mitt hierta känn
Hur det klappar wid hwar ton du stämer — /:/. — Och swider sen
När jag ser dej så tänkt at jag finner
Kyla, swalka, ro i mitt bröst
Ty med ditt glas du mig påminner — At mot kärlek finnes tröst ./.

#

Men mitt öga ser just i en dimma — /:/. — Just Fröjas graf
En paulun kring hwilken lampor glimma — /:/. — Drag skiona af
Helga det rum där skönheten kastar
Sina lilljor döden till Rof
Du min vestal till målet hastar — Och dän siäl är i behof ./.

#

Si den hwita barmen hur den flämtar — /:/. — knäpp litet grand
Si hur hon sin myrten krona hämtar — /:/. — Utaf min hand
Si hennes ögon trotsa just döden
Med sin klarhet, styrka och färg
Hör hennes sång om jungfrurs öden — Hör du, hör du fader Berg ./.

#

Si nu kiött och blod i skönsta prydnad — /:/. — Förklara sig
Mina känslor från förnuftets lydnad — /:/. — Draga mig
Draga mig dit, just dit där du ligger

Än

Än får du ej lida utaf
Nu ska du dö, min Nymph jag tigger — Qwicktna åter i din gråf ./.

74
3. St. Fredmans 23.tie Epistel, till Lokatten. 592

\#

CMB. Hurra! courage, bagage, gu dag bröder; friskt i flaskan; undan med damspelet, du beckbyxa med din långa holländska pipa där, du ska ble dam-jan, slå i och sup mig till: Hirr det blixtrar ur Castel gluggarna, Peter Swarson kommer från Bourdeau: Han ligger i Lategatt Canaille, gu tår han kommer från Dantzig bÿ de wind, ja han kommer från Dantzig, ja och grön, ser du röda flaggan: Blå är han; än en sup, gu tår, han är röd, säjer jag; han är grön säjer jag, hurra, hurra, hurra; stryk på violerna, wakta fönsterna, heij flickor: Swinga med hatterna, ta hit Ölstopet, klinga och drick, gu tår fader Berg, det ska wara Peter Swarsons skål, heij san, topp Seglets skål, — Jag har den äran och dricka topp Seglets skål; heij tacke tulspenningar, hurra hurra hurra, nu få wi win och Dantziger doppelbier, flaskor med silfwer tulpaner i kanterne och gullbränwin; stryk på violerna, stöt i trompeterna, bind up och dansa; dansa edra Pappgoijor; blås edra Torndyflar:

|:|:|:| Båtsman tag nu din lufwa — Tugga din Strufwa
Och i min Stufwa — Dansa med din Nymph
Giör henne ingen skymf.

|:|:|:| Kuttra, du lilla dufwa — Fy här du snufwa — Lyfta din hufwa
~~M~~ Ma petit Bergere — Du utan näsa är.
Fy sielusan, ney jag tackar — Hör Walthornet hur det knackar
Hör du Nymph med hwita klackar
Med Corsette och Chirandoller, jag blir kär — Burdus ditt bröst begiär.

\#

Fria

Fria i helwete Siögren, kan du bli kiär i ett troll med en swart Flanells kiol, ett par röda Boucle de nuit och en barbent fot med en utsliten triumphant toffel: Siögren: Ja. — Hör du Siögren? hwad tycker du om henne med gula damask-kioln och Calminks lifstycke; hon som står barfota där och skrufwar på Basviolen? Hör du inte Siögren? Wer da? hwem ä det? Hej, där kommer en Tysk: Det är en Italienare ä det, med de 12 Apostlar på ryggen. Hwad kostar Kung David till häst med löpare fram för sig? Acht Stüber. Ta meij sju tusan, alla ä di från Bourdeaux; gu tär; heij flickor: Gu dag herre, gu tär herre. Dolce vino della pace: Hej han tycker om Calase: Än en sup, l'ira di Dio arrivera tentosto a questa Citta. Sup din fitta. Se på Dansken hur han swänger sig; ratsch Farr lille; sup, eller ska wi banka dig: blir du bange? I Ægtemands-horer; I Rumpewricker; ær det ingen skam i jer? tör i raabe saadan udi Bormesterens Gade? Fanden selv maa logere paa Raadhuset. Gebiona mat. Hey, blås i trompeterna. God dearr jou, hou dou jou dou. Madchen sie mier keine schpasen nicht. Pala wina ja olta tannä. Hurra, blås i trompeterna. |.|.|.|.|.|.

|.|.|.|.| Låt nu musiquen skråla — Nympherna pråla
Stiernorna stråla — kring det hwalfda blå
Låt nu trompeter gå. B.

|.|.|.|.| Dansa bort Vackt och Sala — All ting vi tala — Låt oss afmåla
Fröjas lifs bedag — Och lydom hennes lag
Sjungom bröder, sjung min wisa — Kärlek skall mitt hierta spisa
Werlds bekymret till en lisa
Sjungom Systrar nu med brödren, giör som jag — Och ~~drick~~ klunk bäd nätt och dag.

75/3. St. Fredmans 24 Epistel, som är ett soliloquium, då han låg vid krogen, kryp in, gent emot Banco huset, om en sommar natt år 1768. Beswaras af Neuter. 593

CMB.

F

Elegie.

Ack du min Moder, säg hwem dig sände — Just till min Faders säng
Du första greistran till mitt lif uptände — Ack jag arma dräng ./.
Blott för din låga — Bär jag min plåga — Wandrar trötta stig
Din låg och skalkka — När du dig swalka — Bränn mitt blod i dig
Du bordt hafft lås och bom — För din jungfrudom
R: ././././././././. — För din jungfrudom.

#

Twy den paulunen, twy och det wocke — Man till din brudsäng tog
Twy dina ögon och ditt jungfru märke — Som min Far bedrog ./.
Twy denna stunden — När du blef bunden — Och ditt bröst beskref
Twi dina fötter — När du blef trötter — Och i sängen klef.
Ell' kanskie på ett bord — At min bild blef giord
././././././././. — At min bild blef giord.

#

Ett trogit hierta, platt jag förakter — Twy både Far och Mor
Här ligger jag i Rännsten och betrakter — Mina gamla skor ./.
Twy täcke hasor — Räcken i trasor — Skiortan swart som sot
Si på hals duken — Lamskinns peruquen — Och min sneda fot
Det kliar på min kropp — Kom och hielp mig opp
././././././. — Kom och hielp mig opp.

#

Kiänn mina händer magra och kalla — Darra wid larm och dån
Si dem af wanmagt wid min sida falla — Liksom wissna strån ./.
Ögon och kinder — Allt samman binder — Dubbel ströplighet
Himmel, min tunga — Orkar ej siunga — Om den frögd jag wet
Om kärleks ro och qwal — Om en full pocal
././././././././. — Om en full pocal.

#

#

Läska min tunga, ack söta safter — Sprid nu i kiärlen liud
Jag är en hedning, hierta blod och krafter — Dyrka winets gud ./.
Fattig försupen — I denna strupen — ~~Fins~~ min rikedom
I alla öden — I bleka döden — Riktar sig min gom
Och till min sista stund — Glaset för' till mund
/:/:/:/:/:/:/:/:/ — Glaset för' till mund.

#

Men krog dörra öpnas, luckorna skrufvas — Ingen i staden kläd
Stiernan af morgonrådnan liksom kufvas — Ned i molnens bädd ./.
Solstrålar strimma — Kyrktornens glimma — Luften blir så Lium
Hwar är nu kappan — Här ser jag trappan — Ned till Bacchi rum
Gif mig en sup, min Siäl — Törstar snart i hiäl
/:/:/:/:/:/:/:/ — Törstar snart i hiäl.

#

Nå så, gutår, jag vill mig omgiorda — Regla till bord och stop
Nu ska de styfwa leder blifwa smorda — Smorda all i drop ./.
Herra courage — Lustigt bagage — Friskt i flaskan hej
Nu är jag modig — Tapper och blodig — Och jag fruktar ej
Ännu en sup ell' par — Tack min mor och far
/:/:/:/:/:/:/:/ — Tack min mor och far.

#

Tack för Ert sånglag, skål för hwar trogen — Som giör vid Brudstoln swang
Tack du som werke lög och drog ur skogen — Till min födsle sång ./.
Tack för din låga — För din förmåga — Du min gamla far
Om wi kiend råkas — Skull wi här språkas — Supa några där
Min bror du blifwa skull' — Och som jag så full
/:/:/:/:/:/:/:/ — Och som jag så full.

76/3. Sr. Fredmans 25 Epistel, som synes wara ett försök till en Pastoral i Baccanalisk smak: Skrifwen wid Ulla winblads öfwerfart till Diurgården. 594

C.M.B.

F

Blåsen

#

Blåsen nu alla — Stör böljorna swalla — Åskan går
Venus skall befalla — Där Neptun rår
Simma Tritoner — Och sjung bland millioner — Fröjdas Låf
Swara Postilioner — I Neptuns håf. |:|:|:|:|
Si Venus i sin pragt — Kring henne hålla wagt
Ånglar, Delphiner, Zephirer, Och Paphos hela magt
Watten Nympher plaska kring — I ring. |:|:|:|

#

Foglarna titta — Och fiskarna spritta — I sitt rum
Gästarna de sitta — På Hafwets skum
Wädrena susa — Sinböljorna krusa — Bugna ner
Skyarna bli ljusa — Och Solen ler. |:|:|:|:|
Venus på fältet är — Snäckan som henne bär
Zirad med wimplar och blomster, Den gula wassen skär
En Triton med Solhatt stor — Nu ror. |:|:|:|:|

#

Dån hörs från Logen — Och Säden fallmogen — Blixtrar nu
Göken gal i Skogen — Så matt cu cu
Kråka och Vipa — Nu näbbarna slipa — Flyga snällt
Pan han tar sin pipa — Och blåser gällt |:|:|:|:|
Stiortarna stångas, slåss — Elgarna fly som blåss
Glimmande, simmande Venus — Hon tömmer sin Cross
Går in i Palemons Tiäll — I qwäll. |:|:|:|:|

#

Venus du täcka — ~~Tafra~~ förtr, berga din Snäcka — Wid wår strand
Lustan sku vi wäcka — Med glas i hand
Och mina wänner — Hwar en af Er känner — Mina drag
Blåsen goda wänner — Waltkornen tag. |:|:|:|:|
Du ulla Wärblad kåt — Gunga i Roddar båt
Du är wår Venus, Mamsseller, Gesäller giör din ståt
Stig

Stig i land på Paphos Ö — Min mö. /:/:/:/:/:/

#

Om denna Parken — Där Kärleks Monarken — Och en Kung
Diurgårn heter marken — Stött Walthorn, Sjung
Sjung till exempel — Om Fröjas strå Tempel — Som här stå
Med uråldrig stämpel — Och mossa på. /:/:/:/:/:/
Sjung här om Jungfru mord — Om hur en brud blir giord
Hur under Walthorn hon Kämpar. — Och spritter på ett bord
Ulla Winblad ingen skymf — Min Nymph. /:/:/:/:/:/

#

Nigen och buga — Träd in i wår Stuga — Dansa om
Fröjas barn å fluga — Kom Ulla Kom
Hör du ej suset — Si Wärden i huset — Fader Berg
Walthornet och Krusset — Ger gubben färg. /:/:/:/:/:/
Diurgårds ~~gudinna~~ Gardinnan snäll — Här å Palemons Tiäll
Här ser du herdar som ragla. Båd morgon, middag, qväll
Herdar utan Lamb och Får — Gu tår. /:/:/:/:/:/

#

Blås Musicanter — För Ulla galanter — Och förnäm
Skira engrageanter — Och Diademe
Putsa Origiongen — Och swäng Rolbrongen — Wid och stor
Blåsen i portgången — Ett ståtligt Chor. /:/:/:/:/:/
Dyrka Cupidos namn — Öpna din Warma famn
Pusta och krama och flåsa Och blekna som ens hamn
Hiertat klappar, pulsen ~~står~~ slår — Han ~~dör~~ [illegible]. /:/:/:/:/:/

#

Sjungom då alla — Låt Kärlek befalla — Wåra lif
Låt oss Spelmän Kalla — Till tids fördrif
Swalkom wår tunga — Och låtom oss sjunga — Frihets sång
Dansa gamla, unga — Nu på en gång. /:/:/:/:/:/

Nymphen

Nymper och friskt calas — wällust i blod och glas
Sömniga ögon, sjukt hierta, violer, säng och Bas
Hwar Epistel innebär — Och lär. /:/:/:/:/
~~ande på fossta delen.~~

595

77/3 En Piramide med koppar — — — — — — — Råck
Hwarpå en Tupp formerar — — — — — — Lack
§§§ 17 29/9 70 Hwari behöfves — — — — — — — — Smörja
Förrn liudet höres — — — — — — — börja
Där wid begrafning ropas — — — — — hej
Och till en sup ej swaras — — — — — nej
Där tunger Malm måst — — — — — — runka
Och många käringar — — — — — — Klunka

C.M.B. Min Clotho hwälf ditt hiul och hwirfla på din — — Råck
Skär af min lefnads sträng, slut mina ögna — lack
Sänd döden till mitt Tiäll med sitt förgift och — — smörja
Med Skaflar och med Sand at på min grafwård — börja
Låt Tornen mumla liud: Dödgråfwarn sjunga — — hej
Hin håle ropar Kom! Guds Änglar skricka — — nej
Hwad satans äfwentyr! Jag will min flaska — — runka
Och på Sandt Gertruds Torn mitt malörts stop ut — — Klunka

J.M. Uppå ett kyrko Torn med swart och flottig — — Råck
Upstiger Mäster Peer, för at med andligt — — lack
Få Fåren at sig — — — — — smörja
Från detta höga rum, sitt tal han såleds — — börja
En glader giftware med änglar sjunger — — hej
Med dieflar tiuta skall, den stadse swarar — — nej
Med hundra tals bewis, så hela Tornet — — runka
Hans tal ledsagat blef, at Fåren stå och — — Klunka.

78/3 Kom du som gråter — Ditt bröst uplåter 596
N.B. Med ängslan, suckar eld och wåld
Kom du som klagar — På ödets lagar
På lyckans många förbehåll
Kom till de skönas larm — Kom strid mot Cupidos arm
Kom du som gråter — Kom giör dig warm.

#

Tag glaset sakta — Drick ut, betrakta
Din Fröjas bild och Bacchi Thron
Om hon dig sårar — Fritt fall då tårar
Men glöm diss ögon och person
Mörk hiertat i sin brand — Och tag du ditt glas i hand
Tag glaset sakta — Drick lenct grand.

#

Det mig hugswalar — När Astrild talar
Men tala då du winets gud
Jag älskar båda — Mitt blod i wåda
Hur ljufligt är twå gudars liud
Tala då båda twå — Men hwem skall mitt hierta få
Det mig hugswalar — Till Bacchus gå.

79/3 Min ättetafla skrifs, stig up du — — Pering sköld 597
Jag ättika och lök, blef fri wår — — Påsk böld
Bär fram din wisdoms frukt, med ärans — Seger hierta
Namn fäders ögge och last, strid utan — Not och smarta
Mitt ursprung om du will, du drar från — — Absalon
Jag lain war Prinsen med gamla — — Simeon
Och at i Babylon, min stam-mor baka — Strutoa
Ju äldre blir min ätt och dina taflor — — Lucifwa
Bewis som mer mor hon hette — — — Comte de Saxe
Och rita sen min sköld i kopparellor — — Wax.

#

\#

B. Mång ättar tafla skrefs af fordna — — Peringsköld
Af Rudbecks mångt recept för farlig — Påskebold
En Snickar gosse han wäl kallas — — — Cederhierta
Fast Mästarns hand Carbas giör honom — Stot och smärta
Men hwem i wåra dar will lära — Abfalon
Och hwem will blie Camrat med gamla — Simeon
Hwem äger nu den konst at baka kostlig — Strufwa
Sen kära Far blef död, som giorde dem så — Liufwa
Hwem täflar uti mod, numera en — — . Comte de Saxe
Hwem stöper bättre ljus, än Ekenberg af — — Wax.

\#

Jag grälar ej som — — — Peringsköld
Om Staren far dödt af — — Påskebold
Om Stiernmar ej har — — — Segerhierta
Sin Matrickel, ell' om — — Stot och smärta
Tar lifwet at Prints — — Abfalon
Om hur i fred för — — Simeon
Nej godt glas win och wälbakt — Strufwa
För mig å nöjen mera — — Liufwa
I drickom jag en — — . Comte de Sax
Mot mig anser som bara — Wax.

R^bc^ öfwer D^n
80
3.

Fabel.

598

När Orpheus ryktes i gudarnas borg
Hans Luta framqwillrade omätte sorg
Men hwarföre, torde du fråga?
Jo derför: En åra, ett minne som hans
Skull' qwädas af diuren; af Skalderne fanns
Knapt någon som wille det wåga.

\#

Han war yfwerbornas prydnad och ljus

Hans witterhet lyfft utur tidernas grus
Sig swängde högt öfwer at klandras
Som Solen mot Stiernor, Cypressen mot Ljung
Som Swanen mot Ankor, mot Trälar en Kung
Så war ock hans snille mot andras.

#

Hwar finnes det mod, som så dristigt har gådt
Mot argletens blixter, mot afwundens skott
At sanning och dygden frambära?
För gudar och Throner, för wälden och fler
Han klädde af dumhet dess glittrande ler
Af lasten dess sminkande ära.

#

På halaste wäg, steg han tryggaste fiät
Hans redlighet sönderslet falskhetens nät
Han tog ej af Skrymtare regel
Du usle som trampar på höghet och gull
Båd' samwete, heder och ära omkull
Hans wandel låt blifwa din Spegel.

#

Hwem skildrat de öden i klarare dag
Som fästat och skakat Kung, Riken och Lag?
Hwem kunde sin penna så hwässa?
Hans tekning om frihetens blomstrande krans
War hielten en seger och kronan en glans
Men swärd på Tyrannernes hiässa.

#

När han sina toner på Skaldewis slog
Olympen han ned bland de dödlige drog
Sielf Phoebus kopwrider hans lager

Nej

Nej aldrig sen Helicon bröt ur sin natt
En annan har kunnat det skänka en skatt
Af sånger mer präktig och fagér.

\#

Har sen i hans wärde; hur blef han belönt?
Om sist någon stråle af lyckan han rönt
Hwem tillhör han derföre heder?
Ej Thracer, ej Græker, men Jupiters hand
Och Pallas som wille upwäckna hans land
Från förra barbariska seder.

\#

Dock huru wanskapen i denna hans bild
Er art är af Skogen, Er målning är wild
Ert smekande lika med Biörnens
Hans swagaste sida ställen i fram
Hans Guda språk liknen wid Tärnornas glam
En Dufwe flygt liknen wid Örnens.

\#

Sen lutan had tystnat gaf Jupiter slag
Han sade: All dödelig konst är förswag
Hans bild at bereda en Stempel
Jag ämnar dom bägge en ypprare skrud
Hans bild skall i witterhets rike bli gud
Han sielf i odödlighets Tempel.

Cont. dance.

599 Mellan bouteiller och bålar och skålar (Skål.) — Sökom då nykterheten, nå sök
CMB. Nej likså fåfängt som måttlighet prålar — Och som hon sökes i St. Kök
81/3. Likaså nykterhet söks i Calas — Sökom då efter fler toma bouteiller
Sök du som swäljer — Jag räknar och täljer
Och döden jag wäljer — Bland wärmer och glas.

Wid Jagt promenad 8/10 1770.

82/3. C.M.B. Hundarna de tolka uppå sitt vis — Jan och Jagtgudinnans segrar och pris 600
Haren imellan buskar, tufwor och ris — Ofredas i sitt paradis
Men hans kimmel wakar till hans beskydd
Han oskyldigt utaf owän blir brydd
Oskuld altid segrar, altid går fri — Och haren giuki sitt skott förbi.

Till Skyttarne

I usla Skyttar — Si Haren han flyttar — Sina fiät
Långt från Diana — Och hennes nät
Spänn låsoch hane — Ge diurck sin bane — Sina får
Usel hielte bana — Där ingen rår
Er jagt gudinna, hwad? — Bor hon på land, i Stad
Jag hwem i dyrken — Er lycka hon wisar swarta blad
Spännen fritt Ert mord gewär — Jag swär.

#

Swär wid Er kula — Wid wackra och fula — Skogens lif
Friskt på giärdsgårds stören — Med bränad klif
Spring öfwer högder — Du Skytt blif förnögder — Med din lott
Hör god wänner hören — Ej minsta skott
Sådane Skyttar ack — Det är Dianas pack
Bör ej ha bössor — Men drifwas som myror ur sin stack
Röfwar kulor, eld och krut — Nå skiut.

83/3. C.M.B. Skål d. 8/10 1770. 601
Jag ser naturens under — Millioner blommors pråll 11
Jag hör kring berg och lunder — Hwar fogels tungomål
Men wid så glada stunder — Ej drickes wärdens skål.

och wi drick

#

Jag ser hur bölgan flyter — I lustika wågors pråll
Hur hon sin stillhet byter — Och tar med wåld sitt mål 12
Men nöije oss ej tryter — Drick då wärdinnans skål.

Öfwer d: 6 Nov:

602

84
3. Kung Gust: Adolphs dag wi fira — Så länge Swerige Swerige är
C.M.B. Hwart öga ömt sitt offer bär — Och gråter wid hans brutna Spira
Med den alt werlden hälften såg — So hög, så mild, så ödmiukt tåga
At för sin gud den styrka waga — Som i ett menlöst hierta låg.

#

Din krona brann af glans och ära — Och dina vapen blänkte karm
Med Gust: Adolphs tappra arm — Blef Swerige wan at lagrar skära
Och jemnt sin owän giöra miukt — Ditt namn i ärans Tempel strålar
Men achi bäst jag min rätte målar — Med tårar wiklar jag min dukt.

24/11 1770.

603.

85
3. Milde Kung nu se vi nog — Hur du glad din famn uplåter
C.M.B. Himlen dig den skatt gier åter — Som han ur ditt sköte tog
Han uprördt din warma floden — Till förädling och behag
Derför åter tag klenoden — Dubbelt dyrbar denna dag.

#

Milda Drottning det är din — Men dock wärdes du betrakta
Hur wårt trogna bröst se sakta — Wällar honom ömt för sin
Milde Prins vi dig förbida — Signe frögdar land och haf
Hälso guden wid din sida — Brutit dödsens pilar af.

10 Skålar Samma dag.

604

86
3. Det är wår skål, tag glas i hand — Hwar lefve lyklig i sin hydda
C.M.B. Med redlig nit at frihet skydda — Med ädelt bröst för kung och land
Wår glädje inga gränsor tål — Wår milda Kung och Drottnings skål
Bekröne himlen landets Far — Med ålderns krona frisk och klar
Bekröne himlen Landets Mor — Med samma krona klar och stor.
Slå i, fyll i båd glas och krus — Sig wåra hiertan para
O himmel ömt bewara — Wårt Swenska Konga hus.
Lef nögd hwar redlig foster bror — Så denna skålen lyder
Båd den i purpurn lyser stor — Och den sin wallmar pryder
Swenska tankar.

Alt till kärlek signe böje — Alt a mot Prins Carl i dag
Kongens frögd, wår Drottnings nöje — Hela Sweriges wälbehag.
Himlen Prinsen welat frälsa — Och nedtystat dödsens röst
Warma wattnet gaf dig hälsa — Gif du oss ditt warma bröst.
Sjung Sirener utan qwal — Dansa Hwalar och Delphiner
Wågen glittrar Böljan skiner — Alt för Nordens Amiral.
Upbölgörs spel, låt stormar braka — Prins Carl wår dyra Prins i dag
Hans skål wi klinga du och jag — Wälkommen dyra Prins tillbaka.

87/3. Den blinda mannens fägnesång samma dag. 605
CMB. Åttonde lycks mitt lif sig slutar — Mina ögon redan dött
Blind och gammal, glad och trött — Jag mitt hårda ödes låter
För Prins Carl på denna dag — Hwad mitt friska öga saknar
I mitt friska hiert a watknar — Ack hur lycklig är ej jag.

\#

Dyre Prins tillåt mig bära — Några suckar till din frögd
Himlen giöre dig så nögd — Som du wärdig är din ära
Hiertat denna randen för — Handen hiertats tankar skrifwer
Ju mer du lycklig blifwer — Mera lycklig jag och dör.

88/3. # Bacchi Tempel 606.

öpnadt

CMB. För Riddare Capitlet af de twå förgylta Swinen,
Femte gången, Barbara dag, d. 4 December 1770.

af

Första Hårkolden Kempendall, Commendeuren Meisner
Olheim, Ordens Klåckaren Frandman och Musicanterne.

Kempendall och Meisner med Ordens Provianten

Meisner. Klöf och sal — Är fatal — låt mig få kiöra — Kempendall — vande wille
Hur will du giöra — Wägen är smal — Låt mig få kiöra
Låt mig få kiöra — Kempendall.

Kempendahl. Klöfwet jo — Står i sko — Backen är branter —
Meisner tro — Jag är galanter — Full som en So —
Backen är branter — Backen är branter — Meisner tro.
Heij! — Piskan har jag glömt i Stan — På Krogen —
Men låt gå — Och kiör på — Lustigt courage ändå —
Bry dig om ingen ting — Låt hiulen löpa kring.

Jag måst ha supit bålt; så dagligt full som jag
Tycks mig at jag är full, den första gång i dag.
I natt, i förgårs natt och Söndan för den sista
Satt jag i gröna Lund, på Laisa Lisas Kista
Swor, dobbla, siöng och söp, drog Flickor i triumph
Och hade näfwen full, med idéliga trumph.
I Kiällarn Lotta sprang, båd' up och ner å tappa
Kom Tellgren visiteurn, i gumpen henne klappa
Corporaln och Skepparn swor, och wäxla hwar minut
Men jag wann fyra stop, och slog mig richtigt ut.
Korss hwad det är förn Sal, på gröna Lund, god wänner
Honett och full med folk, med Knecktar köpmän och Sjömänner
Båd' natt och dag musique, och lustig capriol
Med Jungfrur uti dans, wid fleut och bas viol.
Hör på tag piskan hit, en ting will jag nu nämna
Förr skall jag Räck och Wäst, och skiortan från mig lemna
Förr'n jag will ha Credit: Nej Kempendahl han står
Han super som i fiol, at ärlt som i år.
Courage, ingen nöd, än äger jag ett öre
Men håll emot och stryk, här halkar alt utföre
För all ting håll emot, de helga kiärlen hwälf,
Hwälf dem helt sakta, håll, låt mig få kiöra sielf.

Meisner. Klöf och Sal — Är fatal — etc

Kemp: I kosteliga Kärl, ack! tordes jag Er tömma
Nej all Er dyra saft, skall i Capitlet strömma
Jag törs ej, jo jag törs, Capitlet inte ser
Försök, låt blî, stor sak — kiör Meisner längre ner
Men hwi är du så tyst?

Meisner . . . . — Twå båtar syn och tunga
Hur kan jag wara glad, och Bacchi wisor siunga
När alt wårt öfwerflöd, som dras på dessa hiul
Det skyndar undan oss och giör wår utsikt ful?
Sträck up ett tal, försök — håll härold jemt och udda

Kemp: Mitt sanwet intet tål, min härolds kapa sudda

Meisner Jag längtar till en sup, som Hickan till en dans

Kemp: Blås i skallmeijan lind, och dansa med din krans
I Templet få wi nog, när dessa Kiärlen sprängas
Jag gläds och ser mitt blod, med Öl och win bemängas
Och will du weta mer? — kiör bara ej i kull
Så wet jag inte mer, än at jag skall bli full
Jag will ej weta mer.

Meisner — — — — — — Än jag då?

Kemp: — — Myckie, myckie.

Meisner Så låt oss siunga då, men winets gud ditt tyckie
uppmuntra nu wår röst.

Begge Menuette Wi twå wi streta — I armod leta — Mel: pag. 105. N: 78.
Ditt Tempel du, du winets gud
Doch dina håfwor — De warma gåfwor
Wi än ej röra, strängt förbud
Men när wi komma fram — Hwi safter och roligt glam?
Wi twå wi streta — I stoft och dam.

Meisner. — — — — — — Courage som en ung
Wår längtan gier oss hopp, och Ölet sqwalpar, siung

Siung

Siung — Bacchi hiältars lof, som till hans Tempel tåga
I kosteliga kiärl, uplösen denna fråga:
Om vi få rus i dag?

Menuett: Wår himmel klarnar — Oss ingen watnar
At flys ditt Tempel och person
Den oss förbinder — En röst som liuder
Med sorgligt Echo kring din Kron
Ty låt oss wandra glad — Jag kempendall af din hatt
Wår himmel klarnar — Men jag är matt.

Kemp: . . . . . . Begyn wår högtids dag
Kom ära winets gud, hwars safter ge behag
Kom gödtbet ungdoms eld, kom skröplighet, elende
Till all den rolighet, den första werlden kände
Till likhet i all ting, till lika lustigt larm
I natienlet och frögd, med fikonlöf och karm
Men månne jag kiör rätt, mig tykes jag mig förwillar
Är detta Templets port, nej här man offren stillar
Där synes blod och mord, i hopar sammanfördt
Berrangel glas och löf, alt härjat och förstördt
Där grymtar i ett skiul, och där en skata skrattar
Där syns en naken arm, som offerknifwen fattar
Till skyn med andakt sträckt, han darrar och giör wåld
Syns ingen kand med glas? nej Kempendall är såld
Står ingen ångla rost, ibland pocaler klingar
Här syns i detta kiärr, blott fiädrar, dun och wingar
All ting bestänkt med blod, och grymhets öfwerflöd
Men månne jag kiör rätt?

Meisner. . . . . Ty kempendall och blöd
Det är en knagglig brandt, skapp kör du mina tömar
Men bucki kiolen sitter snedt, och kreaturet ömmar
hör

Hör kullet grisslar står, och Stenarn sprungit af
Tag bulta med en sten.

Kemps: — — — — — — — Hej kiör i sakta traf
Här kiör du aldrig rätt, du främling på din bana
Det kostar dig ditt lif, at helsa på Diana
Men där står ordens gwarn, och där ser jag en slätt
Kon brännwins lukt, wa ba! jo jo, nu kiör du rätt.
Kiör på, sla på, kiör på, wi skulle oss ej inspärra
Sitt gränsle på ditt fat, i fyrsspräng med din kiärra
Du sqwalpar ölet, hält, du tappa bort din kranss
Kiör, hwissla, spräng och smäll, det rullar som en danss
Men Meisner Olrikon hör, min herre och Mecenas
Märk huru wägen här, alt mer och mera renas
Blir mera grön och jemn, med mindre swall och kwaf
Seigneur! wid biörken där, så när jag guppat af.
Si här! gutår och åt — Men fältet sig förnyar?
Hwad horizont af guld, hwad rosenröda skyar!
Hwad grönska och hwad råg, hwad är det! Meisner håll
Månn wi bergtagna bli, af änglar eller troll?

Meisner. Slå handen för ditt bröst, giut olja på din kaka
Hwart ögnakast en Sol, ditt öga ger tillbaka
Här ser du annan rymd, af kiärlek, ljus och lif
Och klara röster hör, bland glada tids fördrif.
Hwad grindar, stängsel, led, hwad blomsterrika dalar
Hwad strödda altaren, där en Prestinna talar
Hwad blandning utaf prakt, och wackra ögnamål
En hoppar med en krans, en danser med en skål
En lyftar up ett kiärl, med en wälsignad råga
Hwars bräddar kasta eld, utur en ljusblå låga
En böjer sina knän, han gapar och han får

En

En annan warm och glad, i bara linnet står
Twå kyssas i ett hörn, twå brottas om en kanna
Twå nymphier springa kapp, wid fikon träden stanna
Stig ned af kiärran fort, — Si hur de nappa kop
Den kannan håller fullt, wist sina fyra stop
Nu winner han som stält, med gula släpet swänger
Si armarna i kors, si hur han står och tränger
Kors sådant löje hör, en ruckar hustru, ler
En kitnar utaf skratt, en bara står och ser.
Men ach! si Templets spits, min fot kan inte fela
Hör klåckors fina liud, med wästan wädret spela
Sa wärklig för hwar gång, jag hit har blifwit förd
Min kiänsla aldrig än, så liufligt blifwit rörd.
Nå kring så wackra fäldt, bör winets qwäden siungas
Det lättar wåra lif, ju mera wi betungas
Ger manlighet och färg, ger karla wulen röst
Mer hälsa i wårt blod, och mindre sårat bröst.
Blott facklor gifwa os, kring Templet för Minerva
Men bränwins ångor här; jag gapar mig fördärfwa
Minervas oljo trän, kan inte swettas mer
Än detta Templets mur, — Hör hwad jag säger Er.
Stig ned af kiärran fort, sitt inte där och gapa
Wet på hwad rum du står; — Förlåt mig at jag rapa
Nog har du kyrktorn sedt, men kyrkan in i — pro
Hur nu? jag hör ett sorl, månn jag hör rätt, män tro?
Hwad är i fenstren lius? hwad mörkblå rök kring taken
Månn Trundman är på wagt, hör Trundman är du waken.
Min Bacchus styrk mitt bröst, nu will jag balta på
God dag, gutår, god dag, slå på, låt up, si så.
Låt up du Bacchi man, du Trundman med din kanna

Som

Som snarkar i ditt kall, och skiner i din panna
Jag hör dig innan för, du raglar kära bror.
Kemp: Sätt dina tafflor där, wid Trundmans gamla skor
Här ser jag sporen klart, hwar han på trappan klifwit
En knä rem ligger där, en strumpa som han rifwit
Hans röda halsduks band, och swarta skinn Carpus
Horn lyktan och en swamp, och några bitar lius.
En wällust dina fiät, åt mina ögon wisar
Mitt öga i ditt stoft, din tienst O Trundman prisar
Min siäl och syn förkust, knapt annat ser och tror
Än guden sielf har smordt, med olja dina skor.
Låt up, o Trundman hör, jag har så tungt at bära
Båd' honing, win och miöd, och sirap, ingefära
Bouteiler, glas och frukt, och kransar, miölk och miöl
Pro! kom nu ut tag mot, Capitlets dubbelt Öl.
Hielp denna Bacchi Son, med förklä, kartstäck, kappa
At wältra af hans fat, wid denna helga trappa
Spänn från hans röda häst, låt honom tumla sig
Alt tumla skall i dag, och jag skall tumla mig.
Pro! Trundman skynda deij – förbanna meij han swarar
Hör bränwins pannans klang, hom wäds hon står och klarar
Heij Trundman hit en sup.
Trundman. – – – – – – – Hwem är på porten slår?
Jag släpper ingen in.
Kemp: Å det är jag – Som natt och dag – Plägar i Templet wara.
Trundm: Å å det du – Du din filou – Will du mig hielpa klara?
I göde män gå tår.
Kors hur det porsar högt, ett skum likssom en käda
Mån något fenkål finns, uti Capitlets låda?
Potatos ligger där, en pumpa som har fel;

Pille

Pille – uti Choret står, en Knippa med Canel
En tunna Kummin Korn, en Kista med Citroner
Stöt inte Templets port, hwad är det för Spioner
Nu går min tolfte Sup, hwem brölar

Kemp: - - - - - - - - - Kempendahl

Trund: Min fattiga Camrat, din skål ur gull pocal.

Kemp: Låt alting delas jemt, på denna ordens timma
Låt wåra läppar få, en lika smak förnimma
Låt oss, wi twå, bli ett, i lika öfwerdåd
Hålt drick ej ut, slopp in, Capitlets förbåd

Meijner Hålt drick ej ut, lås up.

Trundman - - - - - - - - Jag circa får, stig unnan,
Af detta Gurnriks korn, en kanna efter tunnan
Det är för gudar dåt, at biuda änglar på
Och får man rätt en sup, behöfwes inte twå
Capitlet mig befall, at glödga hwarje droppa
De ska och bränna sig, på denna afgrunds soppa
Ta mig i hand god dag; – God dag i Bacchi Stad
I Caraptine du bär, hwad är det?

Kempendahl - - - - - - - - - - Oscobad.
I Krukorna är miölk, courage och god handel

Trundm: Än uti burkarna?

Kemp: - - - - - - - - Å det är bitter mandel
I dessa gröna krus, glacerade och små
Är Hoglands, malvasir och Frontinjack, kan på.
Men låt oss alting snart, uti sin ordning bringa
Låt faten kullra kring, hielp till at sprunden stinga
Jag blir i Templet qwar.

Trundman. - - - - - - - Lägg humlan uti blöt
Och flitigt detta Ror, i måskekaret stöt:

Den

Den helga Tall kast-wed, tänd an och blås inunder
Tag pusten uti hand, och pusta eld och dunder
Halfåmarna stiuet up, heij Sqwalpa, ös och siung
Låt ej din hiärna bli, afångan yr och tung
Stärk dina krafter sielf, knyt dina starka händer
Si bes i karet ner, låt fraggas dina tänder
Jag går till tunnorna.

Kemp: Tröda stien, Sklara lågor — som sprakien under detta hwalf
Aria. Bered en saft mot hiertats plågor — Giör sorgedagen bara half
Blanden Edar eld tillhopa
Med kalla wattnets kiöld och Is;
Munnarna ropa — Hwar är min Skopa?
Kors hwad kiärfwar halm och ris
Skura och sopa — Hwar är min Skopa?
Wattnet pärlar gudens pris.

#

Hwad liuflig yrsel i min hiärna? — Hwad söta ångor för min lukt?
Hwad dyrbart sot, på denna stierna — Hwad kostlig winst af jordens frukt?
Wattnet porlar, kornet giäser
Det dansar, spritter, swäller, gror
Oeolus hwäser — Pumpen han giäser
Sprutar floden klar och stor
Skopan hon fräser — Pumpen han giäser
Vivat ordens Mäske-Kor.

Låt brinna Bacchi Lof,
Mitt öga aldrig än, uti sin himmel sof.
Bär Meisner spirnn bort, hand-watten hit och Såpa
På detta marmor bord, bred ut min Härkolds kåpa
På denna mäßings strut, häng mina byxor opp
Och Bacchus hielp mig här, förädla kornets knopp.

Den

Den heliga buldan, jag mig nu glad ikläder
Drar på skinbyxorna, med för-skinn utaf läder
Med röda tofflor grann, i bara skiortan klädd
Jag likzom går till sängs, på sielfwa nöjets bädd
Hwad rysning i min blod? Hwad rörelser och smärta?
Uppkastning ömma qwal, och swart och bittert hierta;
Hwad hetta tyngd och wåld, med ledsnad och förtret
Hwad knäppning i hwar led, hwadd sömn och wårdslöshet.
Hur darrar denna fot, och halkar uti sanden
Hur swettas detta bröst, hur wissnar denna handen
Hur fuktig är min näck, hur fladdrar mina hår
Det ryker ur min barm, jag spottar eld gu tår
Si på hur jag ser ut, Rockärmarna så tränga
Skin förklä är för kort, och byxorna för långa
Mitt röda lifstycke, är warmt och genomblött
Min axelremmen stof, har måssings spännet nött.
Jag bit den helga rätt, rättnu blir jag galanter
Jag orkar inte sielf, hielp mig I Musicanter
Betrakten Bacchi bild; En teckning af hans stam
Wid detta mäskekar, för werlden skymtar fram
Nu är jag galn och full, besatt jag hufwu slänger
Inom min hufwu skål, sig plågo andar tränger
Ju mera jag min gom, will läska sött och gladt
Ju mera tänds mitt blod, ju mer blir jag besatt
Hwad swarta bilder jemt, mitt glas till munnen följa
I söta droppars spel, sitt raseri de dölja
De kasta mig omkull, mot wäggar, skrank och plank
Gu tår, jag supa skall, ett rus i bara dranck
Min Sol skall blifwa mörk, men blank och klar min Måna
Här båda glans och skein, utaf hwarandra låna

Så

Så will jag wara blind, och tumla när jag kan
Förklåd dig afwund fritt, i en upsynings man
Stryk land och Riken kring, gråt, swär i dina griller
Jag skrattar åt din pil, åt böter och sigiller
Accis, ballance, credit, märk sådant har ej rär
Står alt för intet ges, fast aldrig nog man får
Den aktar intet guld, som aldrig guldet ägde
Om werlden guld och win, åt mig på wigtskål wägde
Och sade- Kempendall, det bästa åt dig wälj
Så blef mig lika dyr, en guld klimp och bouteille.
Men himmel hwad för sken: Jag stelnar och jag ryser
Helt klar nu Bacchi Thron, långst in i rundeln lyser
Mitt prat det blir snart allt, här yrer eld och mull
Och minsta winkel är, af Spiritus nu full
Ai, fönstret blåste up; — Men Bacchus jag tillbeder
Capitlet skrider fram, Basuner snart utbreder
Wår glans och Majestät. /./././. basuner höras.
Trundman — — — — — — — — Där tunnorna jag stält
Beprydt hwart sprund med krans
Kempendall — — — — — — — — Trumpeter blåser giällt /././.
Trundman Allarm kring fältet hörs, Basuner och trumpeter
Med frögde skott och skrick, och tusend lustbarheter
Snart tiden inne är, at du ur Templet går
Lägg af den helga räck, byt byxor om, gu tår
Fall ner på dina knän, kyss måsskeroret, hicka
Kyss skopan och min hand, wälsigna detta dricka
Giör det till Bränwins wört.
Stig up o Kempendall — Fall neder Kempendall.
Kempendall — — — — — — — Nu börjar jag bli swal
Trundman Si här din spira tag, din kåpa dig omgiorda

Gack

Gack nu ur Templet ut, Capitlets bud fullborda
Berätta hwad du sedt, säg dina gjöromål
Gack hastigt till din ort, till slut Capitlets skål.
Slå Templets port igen. !!!!.!!!!!!.

Hempendahl . . . . Uff himmel si hwad qwinnor!
Hwad majestätlig syn, af raglande Prestinnor
Hwad klang af Zittrors spel, hwad klar och lieflig ton?
Hwad skönhet och behag, hwart nalkas procession?
Märk den Prestinnan, hon, med myrtenprydda låckar
Hon bär en purpeer drägt, de andra gröna räckar
Si hennes swarta hår, de hwita axlar kring
Dess ögon gnistra råd, och gifwa hiertan sting.
Si twå Prestinnor där, i hwita linnen fläkta
Med ögonen till skyn, och armarna uprättla
Och Ulla Winblad främst, med himmels blåa kioln
I henne blir jag kiär, jag glömmer ur och Soln;
Men jag måst' skynda mej, — hur skall min brånad swalkas?
Ack himmel mer och mer, de Templets portar nalkas
Kring trappotna jag ser, hur de nu lägra sig
Månn jag skall wända om? Ney har Hold skynda dig.

Bacchi Prestinnor, anförde af Ulla Winblad
Siunga nu Chorus

Aria Systrar höjen wåra kransar — Hwar en i sin andakt dansar
Systrar höjen wåra kransar — Under sång och lustig mine.
Fyllom wåra kros och skålar — Gyldne kiärlen sprida strålar
Fyllom wåra krus och skålar — Med merolja frukt och win.
Tagom hwar sin Blomsterkrukka — Låt oss Bacchi altar duka
Elden är tänder — Låt wåra händer
Sammanknäppas wid hans thron
Klara röster, lieflig ton.

Låtom

#

Låtom våra hår få fläkta — Våra bröst bli obetäkta
Låtom våra hår få fläkta — Och dess läckar falla ner.
Låtom edra armar sträckas — Edra wackra ögon släckas
Låtom edra armar sträckas — Till den högd Ert öga ser.
Träden in i detta Tempel — Hela werlden till exempel
Bryten Er kätta — Safterna smaka
Här blir lifwet som en dröm
Gies en dyrkan mera öm?

Ullah: Tänd våra lampor up — Låt våra eldar glimma
Låt deras skien mot Soln, uti en rök och dimma
Förwilla deras pråhl, med nattens majestät
Låt blomstren hämta lif, ur våra warma fjät
Låt dessa foglar små, som qwittra här millioner
Beswaras till sin högd, af wåra glada toner
Låt allt i wällust dö, i wällust hämta lif
Prestinnor stigen up.

Aria Du winets gud ditt Tempel — Snart öpnas i sitt pråhl
Wårt öga bär din stempel — Wårt bröst din sweda tål
Wårt blod dig älskar at wörda — Fast benen darra nu
Du winets gud det är du — Som lättar wår börda.

#

Af blomstren sammandrager — Ett Bi sitt honings klot
Giör kupan rik och fager — Och full med glans och hot
Så låtom oss Bina då härma — Förswara wart Tempel wår dygd
I denna blomstrande bygd — Får blodet sin wärma.

Ullah: Med gyldne runor skrif.
Statt stilla wackra Sol, fördubbla dygnets timmar
Här ingen sorglig syn, ur wåta ögon strimmar
Alt täflar i behag, och det en sanning är
Just den som Bacchus flyr, är mäst i honom kiär:

Men

Men portarna slås up, hwem är den man, som bugar?
Som under glas och sång, wär mend till löje trugar
I Tempel dörin han stod, nu gick han in igen
Nu står han åter där, tyst kör han svinger än.

Trundman öpnar Templet, dansar och dricker.

Porten öpnad står — Gu tår, gu tår Vaudeville
Jag är glader — Där min Fader — Bacchus rår.

#

Alt i glanss och pråhl — Capitlets skål
Full och qwicker — Trundman dricker — Denna Bål.

Trompet. |.|.|.|.|.|.

Ulla Winblad. Prestinnor ställen Er, kring Templets helga gaflar
Hwar blåse på sin eld, och eldens ämne swaflar
Trompeterna gie ljud, och folkets andakt hörs
På armen barnet ler, wid kryckan gubben rörs.
Wik Edra skiörten up, böj Edra knän och blunda
Här komma Bacchi män, at rädsla och begrunda
Här se wi all hans ståt, förtienst, förakt och glanss
Hwar hand med sin pocal, hwar hiässe med sin kranss.
utwalda drufwors saft, ur deras ögon flyta
Och deras öpna gap, det sjuder som en gryta
Hwad fickel uti tal, en tunga utan twång
En werld som hwälfwer kring, inunder lek och sång
Alt wimlar som det will, här kännes inga öden
Och eftertankans gräl, föraktar tid och döden.
Allarm nu å di här: Gack Härold i din skrud
Prestinnor gå förut, Trompetare gie ljud.

Trompeterna — —|.|.|.|.|.|.|.|.|.|.|.
|.|.|.|.|.
|.|.

Processionen

Processionen. 1°. Ordens Ståthålden Kempendahl, med Spiran.
2°. Ordens Cancellairen och Commendeuren Planberg med Ordens Caraphinen, kring hwilken de nya Riddare tekinen äro fästade.
3°. Äldsta Commendeuren Nybom, ensam.
4°. Banco Bokhållaren och Commendeuren von Bercko, som ledes af Actuarien och Commendeuren von Erensugga.
5°. Stolmakaren och Commendeuren Österman i bredd med Socker bakaren och Com.^n Stalling.
6°. Tull Inspectoren och Com.^n Appelstubbe, tillika med Kyrko Inspectoren och Com: Woldauer.
7°. Trompetarne. |.|.|.|.|.|.|.
8°. Joseph Israelson med Statuterna, till wänster om Eonom, Officianten Adlerstop.
9°. Trompetarne — |.|.|.|.|.|.|.
10°. Ordens Ceremonie Mästaren, Oratorn, Parentatorn och constituerade Danssmästaren i Choret Janke Jensen, med Oration, beledsagad af Ordens Officianten, Fabriques Bokhållaren Stenbit.
Därefter, de i dag, på Barbara Fäst utnämde Fyra Bacchi Riddare, nemligen:
11°. Kongl: Ständ Drabanten Westerberg, och Trägårds mästaren Wannenmacher; samt
12°. Målaren Ek, och Tapetmakaren Berg.

Chorus. aria Bedröflig är den dag — Då wi nyktre wakna
Förgiftigt andedrag — Där wi winet sakna
Förr sku wi gå nakna — Förr än wi winet sakna ://
Dess fötrna och bedrag.
Wid kiärleks-Klago-ljud — Då wi wanner pröfwa

Då

Då lyckan skiftar skrud — Will oss alt beröfwa:
Då oss armod plär bedröfwa
Då det will wårt lif beröfwa
Dyrkom Winets gud. :/:

Planberg. Hwad ordning och hwad smak, ju mer jag Templet granskar
Jag Härhold tag min hatt, och mina Klippings handskar
Där ställer jag mitt rör, med knapp af Elpenben
Där ligger min perrequé, på denna hörnesten
Men ack! min ena sko! hwad har jag kunnat tappa
Af högra foten skon?
Warmenmacher - - - - - - bort wid den helga trappa
låg öfwerlädret qwar.
Planberg. - - - - - - - Gu tår i alt beswär
Nu är min kiassa bar, min fot nu blottad är
J språng till Bacchi Thron
Trundman - - - - - - - stor sak i granna kläder
Bort wäld på fot och arm, där man om fricket qwäder
Ge liud, drick Cantzlerns skål. Puk: cum Tramp: /:/:/:
Planberg Bär fram min Myrten krants.
Trundm: Först Ers Magnificance, en sup godt pomerants
Planberg Den där ger mål i mund, gu tår nu för jag ordet
Ställ ordens Carapsiun, just mitt på marmor bordet
Bred ordens tekmen ut, Skål Berthe min Cousin
Hwar stierna wid sin krants kring ordens Carapsin.
Wräk undan fat och krus, giör gången ren för steiten
Du hårhold är ett nöt, den supen war för liten
Du Trundman är ett få, din supen war för swag
Å inte Oscobad, nej finkel super jag
Här skiöter du ditt Rör, du skyller på för kinder
Fy sådan gulblek hy, si mina röda kinder

Och

Och si på meg och drick; Nej kan på Ulla ser
Giöm dina ögon strax i glaset och si ner
Hwar timma wara kär, ej Bacchi man tillhörer
Säg är det intet sant? jo herrar Commendeurer
Allting bör ha sin tid, lät kärlek hafwa sin
Men jämt i Bacchi tienst, ditt ädla framsteg vinn
Jag menar inte just, at du bör kärlek döda
Men hör gif mig en sup, nock en utaf det röda
Det duger inte, hut; det är för swagt och kallt
Jag mera finkel hit, gu tår nu öfweralt
Fraska Bacchi män, som första gång här trifwas
Det ser nog ut curieust, at ej en sup skall gifwas
Som strör i blodet eld, jag säger för min del
At jag skäms som en hund, men det är Trundmans fel
Jag mins Capitlet förr, har supit godt tillhopa
Förbannad ware du, förbannad ock din stopa
Capitlet jag fördt an, som Cantzler fyra år
Men sådant aldrig händt, och aldrig hända får
Bär ordens wörten hit; månn smaken mig förförer
Å excellent, å skön, å kostlig Commendeurer
Han kom, han såg, han wann, å den är makalös
Slik wört man aldrig kändt, sen långt från hedendös
Si hund för glödgat strum, kring kopparkitteln gnäser
Den ena bläddrans gap, emot den andra fräser
Natur och Konst är rik, men menskie snillet stort
Som sielf en sådan saft, åt sina lappar giordt
Förlåt mig Trundman då, din Cantzler dig förlåter
Ack kund jag gråta wört, som du nu finkel gråter
Så skull' hwar ögna-tår, dig tacka på alt wis
Och bådas ögna par, förena Bacchi pris.

Capitlet

Capitlet wäl beskärckt, nu sommar, tiger, klunckar
  Så stinna hwar och en, som Påfwens giödda Munckar
Tack Trundman, med respect, man ser dig i wårt Chor
  Båd törstig, naken, kär, och Gäll-stu fast och stor
Stöt i trompeton liud, lät ordens kläckan klämta
  Hej Jensen med ett rör, de nya bröder hämta
Pryd deras skärp med löf, på kiässan kransen fäst
  Sätt glas i deras hand, och knäpp up rock och wäst
Nattkappan med sitt kräs, dra up inunder hakan
  En Commendeur damp kull, stå nappa i och skakan
Tag fram din oration, och blås Trompetare
  Jag slumrar litet in. —

Jensen — — — — — — — Ödmiukte tienare
På denna heders dag, som är för handen, comma,
  Då wintren skärper sig, och all ting står i blomma
Så ägnar och anstår oss alla säger jag
  Men wintren skärper sig på denna sommar dag
Besynnerligen som, at ja och ney är bätter
  Än ballra natt och dag, bland wärjor och stöfletter
Ty här wid Bacchi Thron, så smakar all ting wäl
  Kors hwad jag super bält, jag super mig i kiäl
Jag säger at i dag, wårt bröst af glädje ryser
  Då ordens giltet här, den femte gången lyser
Men i Ostindien, så har man som jag wet
  Sitt friska rus hwar dag och ägg-povnche kall och het
Och där är gröna fält, och himmeln är så wacker
  Med stiernor middags tid, drick broder Warmemnäcker
War inte blyg bror Ek, gu tår så kunde skie.

Kempe: Aj Jensen damp i kull, och Trundman föll bredwe

Tromp: |.|.|.|.|.|

Jensen

Jensen Nå colon; Om jag får en sup utaf det röda
Så qwicknar alt mitt blod och jag kan tankar föda
Så will jag sätta mej, på Cantzlern — med respect —
Sterbôt Sein oration der ist, wahrhafftig recht und schlecht
Jensen Den supen giorde godt, jag hämtar andra krafter
Ledamöter här, som prisen Bacchi safter
Kom qwickna likasom jag, vid dessa sturnna kar
Hwem damp på gålfwet där?
Grundman — — — — — — — — — Wårt hufwud och förswar.
Herr Cantzlern nicka, föll.
Jensen — — — — — — — — ej bagatelle mig rörer
Är någon watten här, bland Bacchi Commendeurer
Wakn up, du Westerberg, som står i kongens häf
Sof, kanske mången an, blef dubbad då han sof.
Du Wattenmålare du, byt bort din wattenkanna
Fly Floras örtegård, i Bacchi wingård stanna
Lägg dig i skuggan där, det hela dygnet om
Wänd dig mot Soln och drick; tag här den sturna kom
Kom tag din friska kranss, förtiensten bör ej sakna
Och tungan ej bli tort, nä kära drick och wakna
Du Ek, Per Målare, Din sömn ger dig beröm
Säg mig hwems bild du ser, uti din qwicka dröm?
Ser du ej winets gud, du ler och munnen gapar
Ser du ej Fröjas Thron! Kors huru Målarn rapar
Ser du ej färgors pral och Nympher, blåss och krig
Ikring den lilla gud, hwars pilar sårat dig
Tag sturna, glas och kranss, och wid din pensel fästa
Kom måla sielf din bild, förnöjd en törstig nästa.
Men fader Borg sups, och wirka din Tapet
Strö blommor på din duk, sprid Bacchi härlighet
glöm

Glöm Ulla Winblads sång, nej du kan inte glömma
Wid Sångentag ditt kors, det korset wi berömma
Men du förlänge spelt, du åldras på din stol
Blif i ditt armod rik, och krossa din Viol.

Trompet: /:/:/:/:

Herr Cantzlar allt beställt, och dubbningen till ända
Capitlet sof så sött, och ljusen woro tända
Jag sielf dem dubbat har, up, wakna gode män
Båd Kungens Stånd Drabant, och Trägårds mästaren.
Wäl, all ting är nu giordt, bese de fyra männer
Hur stiernor pryda dem, hur Backus folket känner

Jensen och Capitlet, Chorus.

Swingom Backi Commendeurer, Stånd Drabanten si hans mod.
Stiernan som hans bröst nu förer — Swettas af hans warma blod.
Chorus. Tradit sua quemque voluptas :/:/:
Skall hans walspråk bli.
Aldrig hans fot, gick Backi Thron förbi :/:

#

Wärmmaker pryd din stierna — med Tulpaner, Jasmin lök
Dina safter för din hierna — Uti alla örter sök
Chorus Nititur in ardua virtus :/:/:
Blir hans walspråk kör
Du Backi man, du aldrig nykter dör :/:

#

Målaren Ek, si hur han raglar — Stöt dig ej i Tempelets port
Med Cinober, lapp och naglar — Och sin stierna har han smordt
Chorus Klinga stålt, Sic itur ad astra :/:/:
Gå uti ditt kall
Sumla och drick, och stupa, ragla, fall :/:

#

Nå

\#

Nå Fader Berg din stund nu lider — Tag ditt kors i Bacchi råf
Win och kärlek sammanwrider — Dina strängar till kans låf
Chorus Heij! Invidia, gloria Comes :///:
I den stierna står
Slut Templets port, far wål, gu natt, gu tår :///:

89/3. Till Simson, då han låt köra sig d. 16/12 1770. 607

Åröst, i Pipa och i strängar — Förklarar sig musiquens Gud
Blås Simson och bred ut ditt lud — Till Elisiska fäldt och ängar
Med klara hwirflar natt och dag — Du är i konstens Tempel inne
Där fräs war jemt ditt äreminne — Bland fina sorl och tysta slag.

90/3. Imitation af Virgilius. 608.

Hwad blodigt begrep — Framseglande Skiepp
Strö glödgade bombor och kranksar
Och böljorna slå — Mark Neptun på tå
I brusande swalget han danksar
Hans parasolle — Bär Hafs folk och Troll
Med fjälliga stiertar och Swantsar.

91/3. Öfwersättning af heureuses Oiseaux. 609.

I lyckliga foglar som siunga allt jemt
Om nöjen som kärleken skänker
I smaken dess sötma, dess ljufliga skiämt
Och kiännen ej qwal eller ränker
Wi åter utstå kiöld och hat — Bedrägerie förtal och prat
Som hiertat ömmar och sårar
Och om det oförmodligt sker — At nån af oss sig älskad ser
Straxt lyckan sin ostadighet ter
Och byter wårt nöje i tårar.

\#

Jag hopp at winna Climenes nåd
Jag lät henne märka min läga
Hon wille wäl höra kärlekens råd
Och lindra mitt qwal och min plåga
Hon tog mitt hierta med glädje an
Jag i mina bojor mig lyckelig fann
Ty kärlek gaf Siälen sin föda
Men till mitt öde rörde han sig
Han följde wädret, far wäl med dig
Climene det sågh, hon lemnade mig
Och lönen för all min möda.

92/3. Imitation af Poeten W:z. 610

Beklämmda skröplig tid som allt som ofta lider
I hwad som blifwit sagt, från sielfwa källan nider
Besinna hur wårt klot, sig in i fångslet drar
Så sade Far för mig, så sade Farfars Far.

#

De Syrer och Caldeer, som bodde i Europa
Förgängligt öfwer allt, om nya tider ropa
Om himlens wilja är, så kan man dö i dag
Ell' hafwa all sin frögd, i samma wälbehag.

#

Olyckligt Nero giek, at slå ihiäl sin moder
Men Rom war än ej bygd, af Remus och hans broder
Som likwäl Grekeland, Boktryckar konsten gaf
At segla rundt omkring, det stora werldens haf.

93/3. Midsommars tankar. 611

Som Jordens gamla buk, sin grönskaxer sig wändas
Och Floras efterbörd, med bara nectar blandas
De

De som en stierne-eld, kring natterns dimbor tänds
Med purpur och Canel, så hinda klotet wänds.

#

Den ena bär en Såg, den andra bär en Skrinda
Den ena plåcktar frö, en ann will kransar binda
Och jordens gamla buk, med hofrna stinnas opp
Se här wår hela glanss, och Menskeo lifwets lopp.

94/3. Samtal emellan en Skrifware och en bekant. 612

Från träldom jag förskonas — Sen Kronans tienst jag haft
10 Tag fram min pipa Jonas — Min natträck utaf Taft
Läs up min knaster låda — Och sätt på pipan lock
13 Stast på låt mig få råda — Hielp af mig wäst och råck.

#

Flux Jonas spring till Drafwan — Ta en bouteille Muscat
Men spring man först till Dufwan — Beställ ett Ostron fat
12 Hör tag man 6. bouteiller — Och glöm ej Bishrofs balm
Hwad står du här och swälger — Spring först till kyrkhusk-gårn

#

Hör Jonas! Jåga, slipa — Och ny Credit begiär
14 Nu tänder jag min pipa — Hwad bofweln! är du här? 14
Jag hör det sammandrånger — Så snart igen, wa ba
11 Patron! jag kandt ej länger — För Måssings wärjorna.

95/3. Öfwer en död Canarie-fogel 613.

Håll stilla med ditt slag, gack ej till denna buren
Du lifwets, höfwitsman
Sök dig ett annat ~~ort~~ rof, ibland de waskra diuren
Glöm bort den skatt du fann
Men skiöna i naturen, hwad skönhet kallas kan.

#

Förglömmer du din art, nej mitt i oskulds länder

Och

Och menlös Lekens bo
Du kastar ut en pil, ditt glas och lia wänder
Och skingrar all wår ro
Af dig en fogel spänder, han sträcker ut sin Klo.
\#
Du wackra lif som nu din stämma slutar
I bur, kring skog och fällt
Du dör och Fris dör, när du ditt hufwud lutar
Hon ropar: allt beställt
I ensamhet hon pratar, mot dödsens lopp så snällt
\#
Stor sak i detta stoft, låt allt bekymmer fara
Giör dagen fri och lätt
Siung Fris du så glad, som all den fogla skara
Utaf wår dödas ätt
Wårt lif har ock sin snara, wår Död har ock sin rätt.

Öfwer en Chinesisk Guld-Fisk. 614.

96/3. Jag såg en Fisk; god tår Camrater — Från China Pelegrimen war
Dess gyldne purpur bram så klar — Och fjällen blänkte som ducater
Båd guld och watten såg jag här — Och skönhet tände lust och låga
Mött sinne tänkte på sin plåga — Ut wara fattig, torstig, kiwr.

97/3. 615.
Bort puckor och Trompeter — Och werldsens prut och klang
Förnäma lustbarketer — Och fattigdom och rang
Bort allt hwad högket dårar — Med ödmiukhet och flärd
Bort egennyttans tårar — Hit glaset, hwem är wärd. 15/16

98/3. I ensligket jag sitter — Helt ensam wid ett bord 616
Jag slumrar och jag spritter — Och mumlar några ord
Jag glömer lifwets möda — Och den mig lifwet gaf
Hit wärd och sådan föda — Jag prisar till min graf.

99
3.

Till Fröken Eleon: T., öfwer en Canarie fogel Som dog d: 9/10 1770. af gr. v. R.

617

Kom samla dig du fogel-skara
Med sorgeqwitter och behag
Och stämmen opp i tysta slag
Gå en och twar förbi Er snara
Och dit som ödet Er beställt
Sjung menlöst kring Er döda frände
Som skogens gud till fröjd sände
Uppå de Elisäiska fält.

#

I foglar som på molnen gunga
I som i Bergen bo, nå hör
Den tälldet som i dag nu dör
War känd af sång, af röst och tunga
Och bar ej blodig näbb och klo
Han kunde skönsta Nymph betaga
Först örats finsta känslor draga
Sen ögat och så hiertats ro.

#

Han fråga mer än Damon fråga
Med suck och tårar, sång och spel
Han hade i Ert hierta del
Dit ingen Herde än sig wåga
Med smicktrars, list och tids fördrif
Men lilla fogel, mer jag skrifwer
Ju mera sielf jag uptänd blifwer
Och önskar mig ditt förra lif.

Melod:
Philemon drif ut y | Guntlack, d: 16 Jan. 1771. 618

100.
3.
CMB.

I dag wandrar Guntlack i Kiedjor och jern
Och blottar sitt hufwud och läser
Han korshsat sitt tinglas med dyrkar och wärn
Nu stelnar hans blod bäst det gjäser
Se rättwisans portar wänd ögonen dit
Si Atropos swäfwar så sorglig och hwit
Och hwirflar på trissan och wäser.

#

Men Guntlack snart skäres din lifstråd utaf
Och skingras i luften af döden
Den du likson narrat at gräfva din graf
Din nedrighet bragt dig i nöden
Ty blifwe din bild för alt lågt och gement
En tafla och warning, nu är det för sent
Med hoppet gå mot dina öden.

S: Fredmans 26 Epistel till Mor på Fyrkanten. 619.

101
3.
CMB.

l.l.l.l. Kära Mor — Slå nu hand på Violen — Hör på Basviolen
Dansa tiock och stor:
l.l.l.l. Kära Far — Fader Moritz Klinga — Låt nu quinten springa
Friskt! du Stråken tar.
Styk och knäpp och Sup och dundra — Låt hin hale stå och undra
l.l.l.l.l. Hwem som är hans Kar.

#

l.l.l.l. Mutter hör — Skaffa win och Flickor — Båd med Smäck och Brickor
Alt mig lika gör
l.l.l.l. Stopet fullt — Hall i Musicanten — Här uppå Fyrkanten
Rättnu blir tumult
Hurra Flickor och Violer — Brutna ben och Caprioler
l.l.l.l.l. På hwar Fyllebullt.

102 I den stora Deputationen — Där vår Bacchus är President 690
3. Och dernäst den främsta personen — Fader Fuhrman Stup-Intendent
CMB. Just där ./././. Dricker rätt excellent :||:

#

Den dit kommer arg och forsvuren — Slår i bord öfwer een prejudice
Öfwer fullmacktz datum och touren — Får ett spitsglas godt Portugis
God tår ./././. Här är ingen justice :||:

#

Den som mist sin syssla och lyckan — Går och suckar brödlös och ber
Har blott öran säcken och tryckan — Win och watten får ett quarter
God tår ./././. Och det skiöljer han ner :||:

#

Den som grubblar på at betala — Banco lån, interessen och mer
Sitter tyst, flyger lätt som en swala — Får af bittert och spanskt ett quarter
God tår ./././. Alt är billigt som skier :||:

#

Den som ägt några tusende daler — Och för kronans gådt i förskott
Sitter tomer, bleker och smaler — Ett glas gamalt får som är godt
God tår ./././. Men det går då så smått :||:

#

Den som kommer och sig allarmerar — Öfwer kamar oeconomie
Korssar sig och dundrar pesterar — Där har fritt alt slags tyllerie
God tår ./././. Glasen tömas udi :||:

#

Den som ängsligt sätter sig neder — Pustar för en Riksdags sermon
Klär sitt öra darrar i leder — Får hockheimer win med Citron
God tår ./././. Wacker Deputation :||:

Sueng och läs nu Bacchi böner — Se det wåta titel-blad
103/3. Där han tröstar sina söner — Och giör en bedröfwad glad
Läs då min granne klåckorna gå
C.M.B. Suengorn då altid båd stora och små — Hurra god tår.

#

Kära Bacchus hielp min maga — Gif mig min beskärda del
Låt en sup mig ej förswaga — Låt min hiärna ha sitt spel
Giör mig förnögd till watten och land
Tag nu min granne din bok uti hand — Hurra god tår.

#

Mig från torstig granne akta — Som will titta i min bok —
Lär mig läsa tyst och sakta — Under werldsens tunga ok —
Lär mig förglömma sorger och qwal
Och i min Bacchus hafwa mitt wal — Hurra god tår.

#

Fader Bacchus om så händer — At ditt barn ej mer förmår
Men på gator Torg och gränder — Som en skugga går och står
Wärdes du sielf oss barnet då ta
Och till friskt watten leda och dra — Hurra god tår.

#

Låt mig ställa så min wandel — At jag altid har contant
Intet tappar på min handel — Fast jag super rätt bastant
Aldrig ble missnögd, trumpen och twär
Aldrig, min Bacchus, ble tokig och kär — Hurra god tår.

#

Laga at när winet tryter — Jag ej stucken blir och arg
Emot Wärden mig förbryter — Intet frälas som en warg
Lär mig at hedra Wärdinna och Wärd
Skönt jag wor rykter och maten förtärd — Hurra god tår

#

Gif

Gif mig tolarrod at wårda — Tills man slagit för mig i
Låt sen mina ögon pråmda — Hiertats ro i fyllerie
Kära min granne war lustig och kär
Tiden och lyckan förglömma vi här — Hurra god tår.
#
Ja sen jag fått alt fullkomna — Frisk som bloman i sin frögd
Så låt mig då roligt somna — Wäl otorstig och förnögd
Låtom oss bedja som Bacchus har lärdt
Lefwe nu alt hwad hiertan ha kärt — Hurra god tår.

104 / 3. #
Semira du bör ge mig rätt så wäl som du ger smärta 622.
Din ifver skönsta emot mig bör hafwa återhåll
Ty om jag på din täcka mund har giordt ett litet wåld
Så kom i dog jag der, at du giordt kringång i mitt hierta.

105 / 3. / SOS. / 20/4 71. #
Mig tid och lycka — Från wänner rycka 623.
Och ödet har sin boti tillreds
Men fast de ärna — Min lefnads stierna
At swinna bort mot Österns krets
Blott wänskaps liufwa bild — Blir ej från mitt hierta skild
Med tid och lycka — Är jag tillfreds. :||:

106 / 3. / C.M.B.

Bacchanaliskt Härholds Capittel 624.

Hållit på Sulpitii dag, den 20 April 1771.
Närwarande inom Capitlet.
Ordens Cancelleren Ranborg, Commendeuren Meisner Olheim,
Comendeur:ne Österman, v. Berco, Ehrensugga, Åwall, Woldauer,
och Wannonmaker, Riddaren Målaren Ek, jemte
Officianterne Trundman och Tersen.

Långst

Långst in i Choret Bacchi Prestinnor, svingande och läsande:
Nemligen Ulla Winblad, Nabba Lena, Ormens Pigor, Mor på gröna Lund, Dewallskan, Lotta Ek och Caisa Stina.

Trandman: — — — Slå Templets portar opp.
Commendeurerne synas i ring, dansa imellan hwarandra.
Trandman midt uti ringen. vaudeville

Klappa med händren, nigen Prestinnor
Nu öpnas Templet för dig och mig. fin:
Ödmiuka tienare och tienarinnor
Kors hwad bouteiller, Solfiädrar och krig:
Appelstubbe — Hör du nu gubbe — Hör du nu gubbe — Appelstubbe
Bakom pelarn Lotta, si hon niger för dig. da Capo.

#

Si Ulla Winblad, si hwar hon sitter
Långst in i Choret på gröna altarn, fin:
Ala Geneve med strå pärlor och glitter
Och uti barmen bouquetter och blan —
Wannimacker — Är hon ej wacker — Är hon ej wacker — Wannimacker
Har du inga ögon, nå betrakta Sultan. da Capo.

#

Hwem är den Nymfen med rötielse karet
Hon med de swarta och fladdrande hår? fin:
Hwem är det wördiga hwitklädda paret
De twå som kyssas och ropa gutår
Jag är fuller — huller om buller — huller om buller — Jag är fuller
Jag blir yr i hufwu, pulsen pickar och slår. da Capo

#

Si den Prestinnan, hon faller mig före
Som hon nyss stigit ur bädd och Paulun fin:
Si Clardonessen swart likt som skore

Byxorna

Byxorna synas af stoppat Cattun
Si hon gäspar — Swinger och läspar — Swinger och läspar — Si hon gäspar
Sträcker sig och skakar kring båd fiädrar och dun. da Capo.

Jensen: — — — — — Här gäller denna dagen
At brottas med sin Far, och ta sin bror i kragen
Här kommer an på wåld och krafter i Calas
Förlikning uti Öl, och stryk wid tomma glas
Här ges för mycket skont, at kunna skänken glömma
Här fins för mycke vin, at windets lust fördömma
Rivaler mot hwaran, de löpa korswis hop
En Astrilds bindel bär, en annan swärd och Stop.
Här skall man ut och slåss, det kan ej annat wara
Hwad Nympher, lius och larm, belägringar och fara
Där står en Nymph mot murn, en Bacchi man hwad giörn
Hon darrar likson han, hwem är den Commendeurn?

Trundman: Fan far uti dej, i mej och i de mina
von Berco kysser där, Prestinnan Caisa Stina
Släpp ner gardin och lyss, han lofwar swär och dör
v: Berco och Ulla Winblad [Cajsa Stina]
Å jo du Fröijas bild; Å nej herr Commendeur
Låt bli mej Bacchi man, hör han? Släpp mig jag skriker
Ach skönsta ängla barn, min trohet aldrig swiker
Jag kastar mig på knä, i dina wingars skygd
Herr Commendeur stig opp, och kära ej min dygd
Här bör ditt öga ej, till Fröijas skyar himla
Jag lofwar dig en sup, mitt hierta och en simla
Min hustrus damast kiol, bred tåfflorna och mer
Släpp mig herr Commendeur, låt si hwad han mig ger.
Jag ger dig denna hand, mitt uwakt och min lydnad
Och silfwer tumlarn med, polette och Riddar prydnad.

Trundman

Trundman. Hör du nu Jensen hör, hwad ängslig klagolåt
Nu gaf han tumlern bort, och Nymphen brast i gråt
Kors hur hon torkar sig, och ögats floder dämpar
Twij tacken Sigurd Swen, nu min Brynilda kämpar,

Jensen. Ack altid blir du het, din brånad ditt fördarf
Giör du som jag, sup först, skiöt sen ditt kärleks wärf.
Besinna till hwars lof, i dag din lager grönskar
Och hur du fattig man, har alt hwad Croesus önskar;
Du känner ingen brist, fast än dig tryter bröd
Ur olje trädets famn, drar du ditt öfwerflöd:
Besinna från dess topp, hwar dag i kiärlen luder
Hur Bacchus åt dig ler och Fröja dig tillbiuder
De dela lika mått, all sparsamhet förgiäts
Alt mätes quarter tals, af all ting som här mäts,
Ack inom denna rymd, är Paradisets gårdar,
En ceres flätar ax, Vestal'n sin lampa wårdar
Nu spritter blod och marg, nu finner först min Siäl
At här är Bacchi rum, och du och jag mår wäl.

Trundman. Har du talt ut nu bror, strunt alt hwad du orerar
Slå i och sup mig till, här står jag och funderar
Om det är tid ännu, at liusen tända opp
Och göra gången ren.

Jensen. — Det kan du giöra topp
De torde komma snart, hwem wet hwar haren löper
Tag af de helga lius, du i glas formen stöper
Tänd twå i koret up, och ett på pelarn där,
Wid Mässhekaret tälf, och ställ nu fyra här
Ännu tyckes all ting tyst, än klåckorna ej klämtat
Men har du som jag sagt, från Gutensi wagor hämtat

Trundman. Hwad? Jensen. Ordens Bas violan.

Trundman

Trundman. — — Å ja. conformerr med
Det är en starkt viol, giord af brasilie träd
Jensen. Utaf brasilie träd?
Trundman. — — — — — Gu tår, ney det är Furu
Jensen Jag tror han är af Sten, af Marmor, eller hwe ?
Trundman. Lyft Stråken känner du, han är Sernsmidder nog
Kiänn täcke tagel kiänn
Jensen — — — — — Du mitt i smöret tog
Trundman. Det är en flottig best, i går gick min Collega
Bror Moritz jag och han, wi pusta, knoga, knega
At få'n till Templet hit, högt skrufvad stämd och spänd
Not boken sop jag up, uti Kolmätar gränd
Man gick förbi Grönlund, fundera, krångla, wingla
Derpå så gick jag in, fiöng för en sup och kringla
Bror Moritz strök Violn och giöt en suck så diup
Men Stråken mutter tog, och gaf oss hwar sin sup
Jag löste Stråken in, och fick en sup wid disken
Och derpå gick jag bort, till Mutter på hwalfisken
Men Moritz somna in, och måste sitta qwar
Är kanskie qwar ännu
Jensen. — — — — — — Han aldrig wacken war
Trundman. Nej nu skall jag wäl gå, och litet putsa liusen
Si Commendeurerne i ordning ställa krusen
Prestinnorne gå fram, i Bacchanalisk rang
Violerna nu stäms, och pukorna gie klang
Den helga eld i skyn, alt högre börjar stiga
upkastar gnistror tätt, som uti luften kriga
kring Bacchi altar gå, hans kiälter up och ner
Och werldens glada folk, man nu i andakt ser
Ur wägen och släpp fram, Prestinnan Nabba Lena

Si

I en hand bär hon ax, fast till sin mognad klena
Den andra bär med prakt, en widt upslagen Bok
Och det är Bacchi Lag, sjung, läs, wid krantz och dok.

Prestinnorne i Choret sjunga, medan Nåkka lena
läser Lagen. pag: 145.

Mel: Tous brille etc.

I qwinnor
Prestinnor
Begyn i Templet sjunga
kom gamla män och unga
Begyn wår högtids dag
Läs granne du och jag ://
:// :// ://

Jensen Den kan jag utan till.
#
Ty jag har supit
Hwad jag förmår
I Templet lupit
Och sagt gu tår
Raglat och krupit
I femton år, i femton år, i femton år.
Båd' natt och dag
Så har jag supit.

Jag skull' ej känna Lagen?
Jag tror jag hade rus, om qwälln på födslo dagen
Hwad kärlek räkte mig, uti min Moders famn
War miölk och dubbelt öl, sen fick jag dop och namn
Aldrig

pag: 146.

Prestinnan Näbba Lena läser Bacchi lag
Och Capitlet mumlar och läser efter henne.

Du winpräss med din kraft, giör drufworna helt tomma
Förädla minsta frö, af jordens frukt och blomma
Til öga, mund och gom, fyll söttma och behag
Giut saft i wåra kiärl, siung alla, läs som jag.
Wältalighet och Konst, och snillets eld ej sökes
Här under detta hwalf, wäl hiernans tyngd föröke[s]
Men hiertat lättat blir, från åggslan och beswär
Och sorgedagen flyr; Läs efter mig och lär.
Ej Delphis Tempel syns, bort spådom och orakel
Nu swäfwar winets gud, i Fröjas Tabernakel
Lät klinga deras lof, af gammal man och ung
Af gumma och af Nymph, gutår fall ner och siung.
Gif akt, slå i, hör på, sådan är Lagens tittel
Gutår wid hwarje rad, hwart ord och hwart Capittel
Den 1sta paragraph, förmäler blott om Stop
Wid sång de tömmas skiu, knäpp ihop edra händer hop.
Den 2dra paragraph, helt tydligt i bokstafwen
Förmäler om de krus, som fylda stå på Lafwen
At de bör tömmas strax, men nota bene märk
Ol åldras bör en tid; siung läs och hiertat stärk.
Den 3die paragraph, den innefattar mycke
Och är i Bacchi Lag, ett särskilt hufwud stycke
At om ~~wart~~ sinne blir, bedröfwat en minut
Så tag strax till ditt glas, siung då om plågans slut.
Den nästa paragraph, i ordningen den fierde
Gör tre momenter fram, och är af dyrbart wärde
At om du tigger bröd, blir suktilig, swag och kiär
Så sorgna wid ett rus, siung högt i Templet här.
Den 5te paragraph, ett utdrag af den Andra
Sen du har tömt ditt krus, tänk aldrig på at wandra
Lägg dig där du har stådt, stå där du legat har
I Rännsten eller Säng, siung, läs nu en och hwar.

Aldrig jag smakat
Ett watten-glas
Aldrig bejakat
Brysta Calas
Aldrig försakat.
Slagsmål och ras :/:/:
Men watten tänkt
Jag aldrig smakat.

Trundman. Jo uti förgårs Bror, så skull jag wara qwicker
Slog glaset bara halft, Jag swimmar bäst jag dricker
Och om jag inte fått, en sup och den på stund
Så had jag legat död, i rännsten som en hund.
Men Lilljans Mor hon kom, och giorde som hon borde
Hon söp mig till en sup, sen tinningarna smorde
Och räckte mig en swamp, der hon i näsan stack
Jag kände bränwins lukt och hiertat i mig klack
Men det är länge sen, jag märkte denna siukan
Håll Jensen, här blir larm, Hendelker stämmer Pukan
Och facklorna tänds up

Jensen - - - - - - fort Trundman qwickt och snart
Giut eld i Lamporna, giör hela Templet klart
Förgyll med glada skien, de mörka walf och gångar
At ej Capitlet tror, wi blifwit Plutos fångar
Stänk rökelse ikring, mins Cantslerens bud och Lag
Gu tår och giör din tienst, farwäl nu wandrar jag.

Trundman. Hör Pater Jensen hör, du går och tar bouteillen
När kommer du igen?

Jensen. - - - - - Just när de slå reveillen
Patentet har du läst, du wet ju helt Secret
Så skuo de kläda sig, Herolderna du wet

Men

Men ej förr'n klockan tu.

Trandman . . . . Når kommer Processionen?

Jensen. Gu tår, strax efter tre.

Trandman: . . . . Än hwem giör orationen?

Jensen. Turk, hedninge, barbar, kallmuck, den håller jag;
In under klang af glas, och tåta Pukeslag.
Men Trandman, tyst, ett ord, jag på din trohet trästar
Wi få Ståthollder, du, och jag skall skaffa håstar
De skola rida stålt, hwar en med sin Pocal
Och nu skall jag gå bort, till brodren Hagendahl
Han kan ock ta en sup.

Trandman . . . . Kan kyparn Cede rida?

Jensen. Ja Berg och Adlerstop, gå hwar en på sin sida
Jag dansar framman för och hurrar med min hatt
Capitlet efteråt, till fots med stöj och skratt
Wid kyparn tätt bredwid, så rider Advocaten
Han tuktar wäl sitt klöf, twy den julbenta saten
Men gif mig än en sup, slå i och gie mej twå
Håll, ge mej ännu en, farwäl nu ska jag gå.

Jensen går.

Chorus af Prestinnorne och Commendeurerne.

Aria
Nu Templets rymder stråla
Mång tusen Lampor pråla
Och stråla — Och pråla — Och stråla — kring winets gud.
De mörka kamrar glimma
Där inne Nympher stimma
Och glimma — Och stima — Och glimma — Wid sorl och liud
En spritter i frögd — En suckar förnögd
Med ögat till himlarnas högd
Om pilar i hierta — Om wärskapens smärta

Om

Om den iblan̄d wänner, hwars bild som ett bloss
Will fly från oss :/:

Plamberg. Ring Trundman ring.

Trundman . . . . Bort Piltån, gråt och lutor
Här är wäl ingen strand, för Charons gamla Skutor
Till fan och Cattegatt, jag seglat in och ut
Friskt vivere giör alt, och jemt en fuktig trut.
Om wänskap sunga de, jag sjunger om Cousiner
Om Systrar i min famn, om lakan och gardiner
Om Öl, om Sol och jord, om geld och ingen ting
Rättou så blir jag bra, och hiernan går i kring
Mitt fyrtyg tar jag up, nu skall en pipa smaka
Prestinnorna i gråt, och ljusena de spraka
Och jag full som ett Swin.

Stendecker. . . . . Håll truten på dig fort
Rör Kläckorna och ring :/:/: gif akt på Templets port
Jag stått uppå Altan, förmärkt at tiden lider
Mig tycks jag hördt ett larm, af någon troupp som rider
Trompeterna hörs klart, ty winden blåser hit
Kom Trundman kom stig up, en god sup aqua vit
Håll up med Kläckorna.

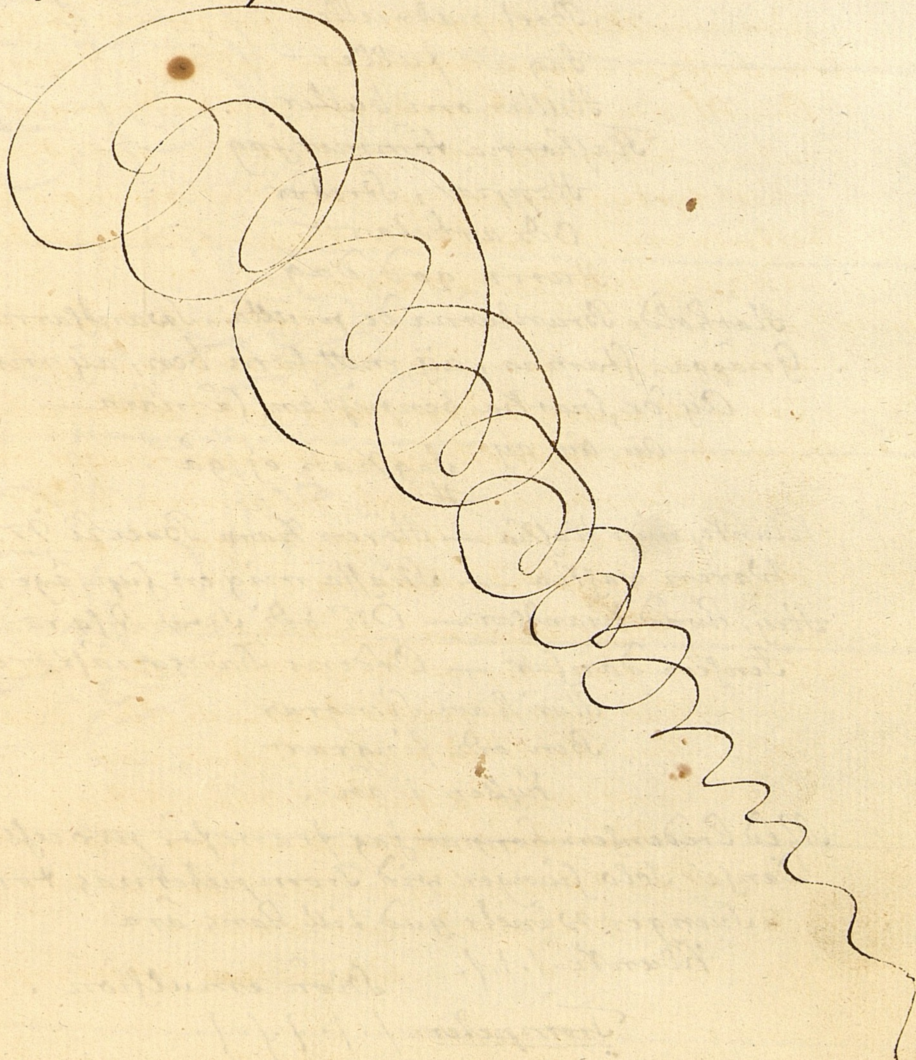
Prestinnorne, Chorus.

Prestinnors helga tropp — Wår eld Minerva underhaller
Den målar nöjens qwicka lopp — Si elden glimmar opp
Hwad täcktet i wårt slutna lag
Månd winets gud: till hans behag,
Wår skönhet sprids i dag :/:
Men kom i hog än mer — jag ber
Wår glants Apollo wäller.

Stendecker. . . . . Oss folket öfwerhopar

gie

Gie rum i trapporna, gack Trundman, Cantzlern ropar
Si portarna slås up, hwar är den andra Pinn?
Hwar stå nu Puckorna? Capitlet rusar in.
Planborg. Rör Klåckorna och ring.
Stenduker, hwad du heter
Gif akt på Procession, Larm, Puckor och Trompeter
Gu tår nu öfweralt.

Jensen

Jensen: Dansande fram för Härolderna och andra
delen af Capitlet.

#

Aij Si Jensen
Hur han slänger armarna
wid Credensen
Sjunger han . tita tita
Bort patruller
Jag är fuller
Huller om buller
Flaskorna tömmer jag
Hoppar, Stretar
Och arbetar
Hurra god dag
Härolds Bruntarna de prutta, Swartsarna slå
Grägga, stampa, aij mitt sura ben, aij min tå
Aij de sparka benpipan så nära
Aij, aij, aij Jag kan ej gå.

#

Klunk, min flaska — Hören kära Bacchi Män
Waren raska — Skaffa mig en sup igen
Hej, hwad kransar — Öl och Swartsar
Jensen dansar — Ordens Dansmästaren
Hur han slingrar
Ben och fingrar
Kyssen i än.
Med Credensen hoppar jag framför procession
Dansar Solo sjunger wid Trompeternas ton
Sjunger Winets gud till hans ära
Klunk. /./. / Skön emulsion.
Trompeter. /./././

Advocaten Herman

Hej, hej hej, hej hej, hålt, rid uti sakta traf
Så buksjoln sitter snett, gu tår jag tumlar af
Håll betsel tyget strängt, jag är båd blind och döfwer
Nu sprer Camraten hält, låt mej ock få ge öfwer
Båd jag och ök och du, alt stupar uti sand
Men handskarna jag glömt, bind tömmen wid min hand
Jag kom ej förr till sängs, förrn tuppen börja gala
Så sömnig är jag nu, at knapt förmår jag tala
Ett talrikt brödralag, ho kan wäl räkna dem
hwar morron ta sin sup, mot middags tiden fem
Det tyckes wäl gå an, hej ge mej Öl canaille
Har du sedt klöfwer knecht, till häst som i battaille
Men Baccus wet jag wisst, han sedt hwar Herman stått
Med blomster på sin hatt, och rustning från hans slott
Pistolerna ska ut, Stegbögeln slår och slinker
Och holstren lukta krut, och kapan bränwin stinker
Nämn mig för din Soldat, ge mej ditt contrefej

Hwad är det för ett spel, som hörs på tornet brumma
Båd Nyckelharpa, horn, Skallmeija, fleut och trumma
Aj aj min hals mitt bröst, aj aj mitt ryggebast
Jag tumlar rättnu af, knäpp Sporrarna bra fast
Uff i min egen barm, hans lukten af min aska
Själfwa är förbränd, likgodt ge mej min flaska
Förnuft och hierna här, will liksom skiljas åt
Min enda skiorta är, af fintel fuktig wåt
Men om jag dör, på stund, tag den åt Sensengifwer
Förarga inte mej, jag kråset sönderrifwer
Och hatten ger jag bort, den blir rättnu ur bruk
Si här för ett stop öl, tag bälgkund min perugue
Skål all kop gu tår, dödgräfware och änglar
Slapp fram en Tartalus, mak åt Er Edra bänglar
Hej hej hej hej hej hej, jag Templet öpnat ser
Hej jag är full placat, hej ännu får jag mer

Kyparen Ede

Pro, pro, pro, pro, pro, pro, min Corpus tumlar af
Si sådan capriol, låt gå i sakta traf
Håll i min röda häst, rätt nu så ger jag öfwer
Häst kusken knapt jag ser, jag är båd blind och döfwer
I ryggen bulta mig, bind tömmen wid min hand
Led creaturet fram, det stupar här i sand
Slätt är med mig bestält, och knapt förmår jag tala
Ty förr jag söp i dag, förrn tuppen börja gala
I morros tog jag tålf mot middags tiden fem
Och när det middag blef, ho kan wäl räkna dem
Ge Ryttarn än en sup, till häst som i battaille
Canailler ge mej win, ell ge mej Öl canaille
Jag är en Bacchi man, med rustning från hans slott
Min klef i många år, har sedt hwar hielten stått
Min spira luktar Öl, och kapan bränwin stinker
Men stöfweln hwar är den, stegbögeln slår och slinker
Pro, brunte, stå min bror, gu tår min brunte hej
Låt oss bli bröder du, ge mej ditt contrefej
Hwar är nu Templets port, jag hör båd fleut och truma
Ell är det pukorna, som hörs på tornet brumma
Allons slå på gewalt, knäpp Sporrarna bra fast
Aj aj min rygg ur led, aj aj mitt ryggebast
Är jag till häst ell fot, likgodt ge mig min flaska
Jag dör och känner sielf, just lukten af min aska
Ty diefweln den är sur, af fintel fuktig wåt
Hwar knoka i hwart ben, will liksom skiljas åt
Nu är jag desperat, mitt krås jag sönderrifwer
Jag lit Manchetterna, jag dem åt Sensengifwer
Peruken ger jag tar, tag bälgkund min peruk
Skänk Luxenburg min hatt, den blir rättnu ur bruk
Gerurn slapp ökiet fram, Mak åt Er Edra bänglar
Kom lyfta mig ur sal'n, dödgräfware och änglar
Jag torstar snart ihiäl, hej ännu får jag mer
Hurra, hurra, hurra, jag Templet öpnat ser.

Tromp: / . / . / . /

Planberg. . . . . . . Wälkomne gode man
Skål Herr man Advocat, men hwar är Kypparen?
Just sådan man är det, wårt gille bäst beröfwer
Hwar är han, Jensen, pille

Jensen . . . . Där står han och gier öfwer

Planberg. Bär till den Bacchi man, ett glas med Malvasir
Låt honom ta en klunk, Dantziger doppelbier
Just ur mitt egit krus, jag är ej snål och nisk

Herman. Rättrådighetens skål.

Jensen. . . . . Seigneur nu är han frisk

Planberg. Härolder träden fram, kyss Spirorna och buga
Förtiensten kallar er, och ryktet kan ej ljuga
Upfostrad i den skygd, som olgöträdet gier
Som barn dig Bacchus sedt, som gubbe han dig ser
Din hielte bragd är förd, på ryktets gyldne wingar
Kring Mosel, Heidelberg, och där en flaska klingar
Hwad står du där och drar, på byxorna och skärres
Ser du ej drufwans blod, som för din wällust klarnes
Hör Eede muntra dig, tänk ej på tid och lycka
I ledband barnet förs, och gubben går på krycka
Men medelåldren bör, jemt ragla, så giör jag
Si här af Bacchi bud, ett tydligt sammandrag.
Lär dig och läs den lag, som blef i Choret siungen
Lär dig ett hierta ta, men aldrig lefwa twungen
Kläd af dig råck och wäst, och byxor, strumpor, skor
Bind pungen wid ditt glas, så giör en Bacchi bror.
Och Herman du, gu tår, träd fram där Bacchus sitter
Mot rychterhetens dom, jemt wädja om du gitter
Din näsa ser mej ut, at wara wittnes gill
Blir domen efter den, får Rätten aldrig will.

Sup

Sup ut, håll Spiran up och kluncka, fråssa, smacka
Glöm dom och lag och part, och dag och Allmanacka
Swep dig din kapparåck om, och lägg dig där du står
Båd' där som Solen tänds, och där som Månan går
Swär at din owän ej, hans fylda glas beröfwa
Swär at din bästa wän, i rus och drömmar söfwa
Du är en Solons bild, i rättegång min wän
Med kapparfärgad snut, mig störatta Bacchi män
Wår Härold, hör han wet, perfecto sina jura
I slagsmål kommer I, ell Brandwakt will er lura
Så tar han påk och sax, och trumfar uti bord
Och super parten till, så blir förlikning giord.
Härolder klifwen up, på dessa helga branter
Och siungen Bacchi lof, up klinga Musicanter.

#

Se god dag min wän

Bacchus du wår hälsa wårdar
Wi stå friska wid din tron
Niuta lust i dina gårdar
Höra Waldhorns klingande ton
:/:/:/:/:/:/:/:/:/
Oss muntrar detta liud — Tack, tack du winets gud
Chorus. Tack, tack, tack, tack, du winets gud. :/:

#

Ingens purpur oss förtryter
Ingens guld giör oss omak
Bacchi träl med kung ej byter
Samma himmel är hans tak
:/:/:/:/:/:/:/:/:/
Lyd Bacchi glada bud — Tack tack du winets gud
Chorus. Tack tack tack tack du winets gud. :/:

Jensen

Jensen. Bror Lede nå gu tar, Söngott, Bror Herman, Sup
Nu är Capitlet alt, jag bugar mig helt diup
Jag skall nu wandra bort, at mina kunder kamma
Och med en Silkes qwast, från kufwu öfwerdamma
Jag skall till min Baron, som reser till Turkie
En rätt honette Baron, i prose och poesie
Nog wet jag at han sörgs, mångt bröst med suck upwattnar
Och mången ädel wän, hans ädla sällskap saknar
Fast mig angår det ej.
Seigneur hwad skall jag sen?
Skall Templet slutas till?

Planberg. . . . . . Ja men slå det igen.

---

107 Öfwersättning ifrån Fransyskan. 625

3.

J. E.: Min Licette tog sin Skära — Gick at hösta Wass och Strå
Sen hon fått en famn at bära — Föll hon kull at hwila få 15
Men hwi min Licette somna — Har man swårt at gissa på.

Kvarsfön kon

#

Sen hon fått en famn at bära — Föll hon kull at hwila få
Twenne herrar gick den wägen — De den sköna skåda då
Men hwi min Licette somna — Har man swårt at gissa på.

#

Twenne herrar gick den wägen — De den sköna skåda få
At Licette är benägen — Tyckts den förste lätt förstå
Men hwi min Licette somna — Har man swårt at gissa på.

#

At Licette är benägen — Tyckts den förste lätt förstå
Men den andra, som mer torde — Klappa Lisas kinder små
Men hwi min Licette somna — Har man swårt at gissa på.

#

Men den andra som mer torde — Klappa Lisas kinder små
Och

Och alt hwad den tredie giorde — kan ej i min wisa stå
Men hwi min Licette somna — Har man swårt at gissa på.

#

Och alt hwad den tredie giorde — kan ej i min wisa stå
Den karom will hiernan bråka — Må fritt gå och skära strå
Men hwi min Licette somna — Har man swårt at gissa på.

#

Den karom will hiernan bråka — Må fritt gå och skära strå
Får hon ingen herre råka — Ler hon? Neij hon gråter då.
Men hwi min Licette somna — Har man swårt at gissa på.

---

108 / 3 — Skål, på d: 30 Maij 1771. — 626

505.
Kära Bröder — Drick om Gustafs Skål
Hiertat blöder — Wid det föremål
Se Regerings Roret — Hwfwat in i Floret
Och på Kongens hierta sorgen rår
Adolph bör och sörjas — Men wår sällhet börjas
Skål gie går.
Gustaf Wasa — Såg Tyrannen rasa
Slet en blodig spira ur dess klor
Och till Sweriges ära — Samt wår himla lära
Gustaf Adolphs Lager ärone gror.
Himlen wi tillbedje — Giör du nu den tredie
Likka stor.

---

109 / 3. — Då Konungen emottog Dalkarlens ansökning, d: 4/6 1771. — 627

Swenska hierta — Nalkas ditt förswar — Giut din smärta
För din Kung och Far — Låt ett redligt sinne
I ditt bröst bo inne — Som du biuder Gustaf på Sin Kron
Fåfängt ondskan larmar — kommen i Hans armar — Hwar Person!!! D: C.
Kom som Dal Karln utan list och ränker
Utan twedrägt, harm och delnings sätt

Gustaf

Gustaf wärdigt blanker — Han sitt hierta skänker
Folket där i hafwa lika rätt
Gustafs nåd vi prisa — Sjungom Dal-karlens wisa
Fritt och lätt.

110 1771 17/6 628.
3. Fädrens dygd och hiältars sinne — Blomstrar i din ädla ätt
C.M.B. Leijonhufwud: du har rätt — Till ett dyrbart minne
Dina tankars föremål — Leder Swerjes ära.
Det är din skål :||: — Wi dig ömt begära.

#

Krigets gud din hiessa firat — Dig Apollo mildhet giett
Sielf Minerva har dig sedt — Och din födsel firat
Gwinne detta blod igen — Båd' wid Bok och Glafwen
Gif Riddersmän :||: — Leijonhufwud Stafwen.

#

111 Riddersmän med glants och dygd — Blomstren i Er fosterbygd
3. Under Wasa Stammens skygd — Trifs ej last och blygd. 629
C.M.B.
Chorus. Wälkomna hit igen — Kom Swenska Riddersmän
Er Lager grönskar än — Er Skål är den.

#

Rusten skoldar, swärd och spiut — För Er kung Ert bröst utgiut
Swerjes ära hwar minut — Drar Er Wärja ut.
Chorus Hielpen Ert Fosterland — Warmt hierta, willig hand
Giör wårt förenings band — Drick litet grand.

112 1771 19/6 630
3. Axels namn och wärde lyser — Nu i Leijonhufwuds Stamm
Leijonhufwud hierta hyser — Ärewärdigt och går fram
Ärans wäg kan oss bereder — Lifvar up hwart hierta kallt
Det är wår Landtmarskalks heder — Winna hiertan öfwerallt :||:

#

Axels

Axels narren bland oss är vordat — Fersens minne muntrar än
Leijonhufvud vi oss bördat — Han är kiänd för menskio wän
Klokhet och urskillnings gåfwa — Beskwett och en munter Siäl
Alt hans wäsend vill oss lofwa — At med honom går oss wäl .://:

♯

Han har snille nog och styrka — At utföra sådant hwarf
Emot dem som laglöst yrka — Sielfgiord nit till sista skierf :
Gustafs nåd han oss utwärka — Lagens helgd det är hans mål
Wi wår glädje dig utmärka — Med wår nya Axels skål .://:

113 / 3. Öfwer Konungens tal på Riks Salen d: 25/6 1771. 631

Bäst Swerje du din vanmagt röner — Och gråter wid wårt tidelopp
C.M.B. Så komma Adolphs trenne Söner — ~~Och~~ wi dig med tårar muntrar opp
d: 26/6. De gråta Kung och Far tillika — ~~Och~~ Du samla wåra tårar hop
Med oss i Swenska hiertat lika — Och lika i wårt klagorop .

♯

Wälkommen Gustaf till din spira — Du Landsens Far du wittra Kung
Ditt åratal skall norden zira — Du gammal är och du är ung
Wår ömhet sprids, wår känsla lider — Wår kärlek fredar Din Person
Dy Salomon i dessa tider — Kom tala mera på Din Thron .

114. / 3. C.M.B. Qwädt i Skogen vid Bodala 2/7 71. 632.

Milda Sol din klara strimma — Nu förgyller Skog och Fäldt
Fiskarna i Wassen stimma — Foglen sjunger qwickt och gräldt
Herden ligger i det gröna — Och Herdinnans nåd begiär
Men hwar finner jag nu min sköna? — Jo, jag wet nog hwar hon är. .://:

♯

Landtman nu sin tufwa plöjer — Och hans Oxar swettas nu
Marjo snart sin käffsa töjer — Giöken slutar sitt cu-cu
Snart nu mognar frö och böna — Flora sig sin prakt afklär
Men hwar finner jag nu min sköna?
Jo, jag wet nog hwar hon är . ://:

♯

#

Gårdsgård stänges Fältet blommar — Nöjen innom denna gränss
Ärlighets qwal och ringhets dommar — Bort från dydens Residence
Kärlek skall wår kiässa kröna — En och hwar bör blifwa kiär
Men hwar finner eh? — Jo, jag wet ehe :||:

#

Herdar kommen, kom Herdinnor — Till wårt wackra Bodala
Som Herdinnor, Regentinnor — Bröst och hierta fritt nu ta
Wåra ögon styrkan röna — Af den kraft Ert öga bär
Men hwar finner eh? — Jo, jag wet nog hwar hon är. :||:

115 Fredmans 27 Epistel till Bränwins Advocaten Fader 633
3. Kulkus, om något som passerat.
C.M.B.
F

#

Sitter du ännu och lieger — Och ur flaskan suger
Hwälfwer stop och är så sluger — Och på Spelman ser.
Kulkus inte åt du krusar — Parten in nu rusar
Preses sitter ren och snusar — Räknar mynt och ler;
Sporteln delar — Spelman spelar — |: |: |:
Klockan är om jag ej felar — Elfwa eller mer.

#

Bredströms kärsta illa låter — Niger diupt och gråter
Caisa Wingmark skänkte åter — Preses ett tiog ägg.
Upprop! Kulkus, tag din wärja — Du ska in och swärja
Kan du siälen inte bärga? — Hand på boken lägg
Fan är listig — Jag är dristig — |: |: |:
Lagen klar och Rätten twistig — Stryk dig om ditt skägg.

#

Caisa si med stora buken — Hwit och ren och struken
Preses ruskar på peruquen — Och blir jäfwig sielf.
Hur han bläddrar uti Lagen — Preses denna dagen
Synes sielf med Themis wagen — Uti Fröjas Elf,

Caisa

Caisa niger — Fram hon stiger — /:/:/:
Preses och Notarien tiger — Twålf om Stopet twålf.

116 / 3. / C.M.B. F

Fredmans 28 Epistel, Lempad vid Caisa Lisas Säng om aftonen d. 30 Julii 1771. 634.

#

Glimmande Nymph, blixtrande öga
Swäfwande hamn på Bolsterna höga ://:
Men lösa styrka — kom kom nu at dyrka
Wid ett smalt och et släckt Ljus
Sömnens gud, vår Morpheus /:/ fin:
Knäpp af din Stubb, med wanmagt och långtan
Öpna din barm, min lifliga trångtan
Och lägg på denna stol — Särk, byxor, hätt och kiol
uti divan om
Och somna in, vid min Viol. — Basso /:/:/ Da Capo.

#

Lustan begyns, hör Caisa Lisa
Foglarna fly och sluta sin wisa ://:
Solen nu slocknat — Och fästet har tiocknat
Enslighetens tystnad rår
Jag till Fröijas Tempel går. /: fin:
Skiut Sången ut, bolsterna skaka
Blif hwarje qwäll, hwar Främling en Maka
Och öpna din Paulun — Med fiädrar, damb och dun
Hör min Viol, stark som en basun. — Basso /:/:/ D: C.

#

Fröija ditt hwalf, och dina Stoder
Willar min syn, bland blomster och floder ://:
Kiänslan du drager — Jag leker och tager
Swimmar, Somnar, suckar, dör
Caisa Lisa mig tillhör. /: fin:
Caisa du dör, himmel! hon andas

Döden

Döden gier lif och Kärlek bortblandas
Men ack, Sängbottnen sprack — Mitt lårben himmel ack
Håll med violen, Movitz stor tack. B. /:/:/. D. C.

117
3.
P.M.B.
F

Fredmans 29 Epistel, rörande Mutter Berg och angående Lotta i Kolmätare gränd, om hwad som passerat. 635

#

Hwar står violen? säj min Son — Mutter gu tår, där står han i wrån;
Skall jag dra till — Giör du som du will
Sätt dig, wänd upp och ner på Sån — /:/:/ Skrufva nu strängen, klang och dån
/:/:/. Movitz! nu kära börja — Gråt ej, hwi skall du sörja?
Karl är Karl, skall du wara så rädd om ditt Skinn?
Låt mig si huru djupt hirtsfångarn tog in.
Mutter! i hufwu, jag fått fyra hugg;
Ett uti armen; gu tår nu i mugg.
Mutter gu tår — Twå hugg i mitt hår — Blott för mitt tal — Fan till Corpral
Han wille jag skull spela, jag swara kut
Därmed så högg han mig /:/:/:/ på min trut.

#

När skedde det? war karln besatt? — Mutter gu tår, det skedde i natt,
Jag grep en drill — Hwisp slog han då till
Slog af peruqueen och min hatt — /:/:/. Och dansa gåstwet kring med skratt /:/:/.
Dermed så i menuetten — Fick jag ett slag på truten
Och den besten war kiär uti dottren som jag
Och jag ropte på Lotta, hirtsfångaren tag
Krögarn i skortan, han kom och så et
Hwisp gaf han Krögarn ett slag på sin trut.
Krögarn han swor — Och ropte på Mor — Mor är bastant — Hon gaf galant
Krögarn en örfil, och Corpralen han log
och. At man och hustru /:/:/:/ jag bedrog.

#

Tyst Mutter, tyst, jag war ej känd — Aldrig jag spelt i Kolmätar gränd

Satans

Satans allarm — Mitt lår och min arm!
Lårbenet brast och höft och länd — ∫.∫.∫. Nu har jag Skrufwat strängen spänd. ∫.∫.∫.
Si nu hur knogen springer — Mutter mitt siuka finger
Aj Skintutan föll in i Bas violn
Aj si plåstret, där ligger det under Stoln
Stråken afbruten och Taglet är alt
Lotta är borta och bränwinet kallt
Mutter gu' får — Mitt bröst har ett sår — Den mig det gaf — Öpnar min graf
Kolmätar Lotta är en orsak till alt
Mutter! i går gick hon ∫.∫.∫.∫.∫. med en pilt.

118. 3. CMB. F Fredmans betraktelser öfwer sig sielf på ålderdomen. 30 Epistelen. 636.

#

Gubben är gammal, urwärket dras
Wisaren wisar, timarne ilar.
Döden sitt timglas har ställt wid mitt glas
Kring Bouteilen strödt sina pilar
Torstig jag skådat min Stierna och Sol
Hör wandringsman, hör min Bas-viol — ∫.∫.∫.∫.∫.
Movitz! din tienare hwilar.

#

Klaraste Sköte, liufliga barm!
Sorgligt de blommors lif föröddes
Som gaf min Far till min sweda och harm
Wällust i den säng där jag föddes
Men båda sofwa, gu tår i förtret
Siung Movitz, siung om hur ögat gret. ∫.∫.∫.∫.∫.
Wid de cypresser som ströddes.

#

Raglande skugga, brusiga mine
Skapad at Bacchus gå till handa;

Bläddriga

Bläddriga tenga af bränwin och win
Känner du nu Far min, hans anda?
Fröja och Baccus gaf kring dem ett sken
Movitz giör nu, at bland deras ben /./././.
Detta mitt stoft må sig blanda.

Fredmans 31 Epistel, om ett anstält försåt mot Ulla Winblad. 637.

119/3
CMB.
1771 17/8
F

#

I dag jag såg ditt barn min Fröja — I yxsmeds Gränd
Uti en swart garnerad Tröija — Så snörd och spänd.
En kullrig widd af många Stubbar
Biåfs och granlåt och flärd
Men i dess fiät såg jag twå gubbar — Med långa swärd.

#

Hon wände sig och floret fläkta — Tätt af och an
Dess ögna glants så dyr och äkta — Bland tårar brann
Ett qwinligt öga fullt med tårar
Och en flåsande röst
Säg mig hwad mer wår ömhet sårar — I manligt bröst.

#

Från topp till tå min Nympf jag granskar — Bedröflig syn!
Hopknäpta sträcks twå Klippings handskar — Med bön till Skyn
Dess kiortlar ryckas, uret stannar
Perpendickeln sprang af
Sist Nympden sielf den krants förbannar — Som Fröija gaf.

#

Du stränga hand som kärlek dödar — Med raseri
Märk! Ullas lilla fot si mödar — Och hon blir fri
Kring Templet hennes ögon hwälfwa
Där hon Themis nyss rönt
Fast Politiens Drottar sielfwa — Dess kiussa krönt.

#

Så skynda dig at Fröja lyda — Glöm afwunds band
Låt nattens bläss din himmel pryda — I Paphos land
Kom teckna med din bild en lusta
Som naturen ger lif
Gråt inte mer, hält up at pusta — Stör afwunds kif.

120/3. Fredmans 32 Epistel till Beckmanskan, om en Winter afton. 638.

CMB. 21/8 71. (utsluten)

Mutter porten är stängder — luckan skrufwad, hör min Violin
/.../ Lustig god morron och vin # — Lotta är du befängder. # fin:
Sömnig, rödhårig och dum som ett swin
/.../ Surögd, kopparrig och stinn — Ulla med lurfwiga håret
Hon med ofärdiga låret — Låt henne komma in.
/.../ Cousin — /.../ Fall gardin. Da Capo.

#

Inga byxor din Satan — Kappräcken skarfwig, du fryser jag tror
/.../ Warmare i mitt Contoir. fin:
Mån' försilfrar nu gatan — Biällrorna klinga, Slädtrafwaren stor
/.../ Blixtrar med glimmande skor.
Duns uppå duns uti gropar — Hör du hur Brandvagten ropar
Nu Tyska påsten for — /.../ Tenor — /.../ Hur sa Mor. D.C.

#

Här är dörn till Contoiret — Eld på Spisen, uppassning, respect
/.../ Flickor och kärleks Confect. fin:
Hwem är Nymphen med floret — Med klippings handskar och armen utsträkt
/.../ Si hur hon gäspar så täckt
Låt mig din blomma få plocka — Hwarifrån är hon min docka
För hu af Finsker slägt. — /.../ Perfect — /.../ Bless hon wäkt. D.C.

#

Mutter! än några Slantar — Ansen styfwer i byxsäcken si
/.../ Movitz giör en Symphonie. fin:
Spela

Spela Satan med wantar — Kyler du fingren, ta friskt då uti
/:/:/: Rättnu en pålskka få wi.
Tornwäktarn snarkar i Tornet — Päst Poiken blåser i hornet
Hwar da? Patroulle förbi — /:/:/: Låt bli — /:/:/: Raillerie. D. C.

#

Dra up Klinckan på bandet — Dörren på gafwel, här trifwes jag här
/:/:/: Hwem är den Flickan, den där?
En Mamsell ifrån landet — Systren ligger wid wäggen och swår
/:/:/: Blek som ett Lik och så Kiär.
Unnan ur dörrn edra satar — Mutter! hwad står du och pratar
Hit bränwin till oss bär — /:/:/: Begär — /:/:/: Och förtär. Da Capo.

#

Movitz Känner hwar Flicka — Samma Systrar i fiol som i år
/:/:/: Mutter adieu och gu tår. fin:
Hurra lustigt wi dricka — Korpven på truman han ramlar och slår
/:/:/: Korss sådan winter så swår.
Mutter adieu, hör patroullen — Strupen är stelnad och swullen
Nu wärkier arm och lår — /:/:/: Jag går — /:/:/: Illa mår. Da Capo

---

121. På Lovisæ dag, d. 25/8 1771. 639.
3.
j. glimande Nymph.

Gustaf wår kung, enighets fäste
Milde wår Far, och trogna wår näste /:/:
Dagen Lovisa — Han gudligt will prisa
Och till allmän gudstienst gå — Samaritens målning få. fin:
Uti det hus, som heder Magdlena
Drottningen will sin andakt förena
Med hög och låg person — Med ringa allmos-hion
Sjunga Thess lof till wår Guda Thron — /:/:/:/:/:/: Da Capo.

#

Kungarnas kung, Drottningars herre

Styrsman

Styrsman i allt, båd större och smärre :||:
Tröst för hwart hierta — Som lindrar all smärta
Denna Gustaf utsändt har — At bli Sverges hulda Far. fin:
Himlarnas Här, vår Gustaf forsware
Allmaktens hand Magdlena beware
Styrk Gustaf i sin flit — Befrämja och Hans nit
Mot Swea bli en rätt Samarit!!! — |.|.|.|.|. Da Capo.

122 / 3. / CMB. / F — Fredmans 33die Epistel, till de förnäma. 640

Movitz tag dina Pinnar — På Templets höga tinnar
Klang, hör i wädret — Plang, Pinn på lädret
Klang, plang, Klang, plang — Puckorna ställ till wänster
Up dörrar och fönster — Klang, Fröjas minne
Plang, fäll din Pinne — Klang, plang, Klang, plang
Nymphen Solfiädren fingrar — Och fläktar sin barm
Pukor |.|.|. Trumla ställt allarm — |.|.|. Lyfta up din arm
Och skåda de sköna i silke och flor
Stält herrarne spatsera i salen min bror
Stålta med hwita strumpor och knarkande skor
Snusa, le, |.|.|.|. — Pudrade |.|.|.|.
Handen uti barmen — Hatten under armen — Af fin Castor.

\#

Fröknarna le och läspa — Och frysa och gläspa
Klang, stamm och slamra — Klang, slå och ramla
Klang, plang, Klang, plang — Ers nåd på alla Sater
Och främmande läten — Klang, swäng med pinnen
Klang, på Puk skinnen — Klang, plang, Klang, plang
Comment se trouve ma Belle — Oui fort bien ma Seur
|.|.|. Pukarn hwirfweln giör — |.|.|. Movitz har ~~gid~~ gchör
Hit mandel massa, Klenäter och smör

Grefwen

Grefwen med gield på Fräcken och blixtrande hatt
Kläppar nu främst i pålskan och Nymphen giör spratt
Så charmant /:/:/. — Och galant /:/:/.
Giör han en Herdinna — Till en stunds grefwinna — På en natt.

#

Kors hwad för Caprioler — Och gnäll af violer
Klang, af basister — Klang Capellister
Klang, plang, klang, plang — Fleuterna ljufligt susa
Och Nympheren förkiusa — Klang, puckan låter
Plang Nymphen gråter — Klang, plang, klang, plang
Hwarföre gråter Nymphen — So ängsligt hon ser
/:/:/. Nu sin Cavailler — /:/:/. Hur han faller ner
En Fröken mot wäggen i farstun tillber
Smäcken föll ner i trappan, bouquetten förswann
Kiortelen blef sönderriswen, hals bandet tog han
Fröken skrek /:/:/. — Ack hwad swek /:/:/.
Ingen tro och heder — Bäst man en tillbeder — Kränkes en ån.

127/3. Fredmans 34:de Epistel, rörande sista Balen d: 28/8 hos Södermann vid Horns gatan. 641.

CMB 31/8 71.

#5

Fäll dina ögon och skäms nu din tåssa
Swinga på baler och inte ha Skor fin.
Danssa wid walthorn som tungfotad Klåssa
Kalla Baroner och Grefwar för bror
Bas-Viol /:/:/. Morits knäpp du din ljufwa Tenor
/:/:/. Din konst är stor. Da Capo.
Trio-Walthorn /:/. Walthornen röfs — /:/. Stråkarna förs
Movits på Stolen Basse /:/:/. — Stämmer violen /:/:/.
Slår eld på pipan giömmer pung och Stål
Röker och pustar, Bas: /:/:/. — Dundrar och rustar /:/:/.
Hwälfwer Öl-kannan, dricker Lagets Skål.

#

#

Lotta, jag tillstår, med guld-Ur, din Satan
Roben ~~med~~ en Stöld från en Sparlakans Säng   fin:
Brudar från Skottgränd, Brudgummar från gatan
Tagom hwarandra i handen och swäng
B. v. /./././. Movitz stäm up din skårrande sträng
/./././. Och nacken släng.   Da Capo.
Trio. Walts: /./. Där dansar en — /./. En Siö-Captain
Talar han Swenska: /./. /. B. — Nej blott Hollendska /./. /.
Si på hans isterhaka och perugue
Märk på hans miner /./. /. — Si har han skiner /./. /.
Rödbrun i synen, med en kullrig buk.

#

Hwem är den Flickan, med Styrman där ligger
Hon som nu flåsar och bröt sin corsette —   fin:
Lördan hon dansar, om Söndan hon tigger
Hwirflar om Måndan sin spånräck så tätt
B. /./././. Tisdagen står hon för Kämnärs Rätt
/./././. Så fnörd och nätt.   Da Capo.
Trio. W. /./. Walthornen stöt — /./. Movitz ditt nöt
Glo ej på wagten B. /./. — Håll bara tacten B. /./.
Styrman med knifwen dansar mot Captain
Tig på minuten B. /./. — Håll bara truten B. /./.
Fan far i dej, du mister arm och ben.

#

Knifwarna blixtra och Nympherna däna
Käppar och klingor de splittras i sky   fin:
Bleknade näsor med blodsår och blåna
Swällande kindben och käpp-ärrig hy
B. /./././. Movitz i fönstret skådar på ny
/./././. Med hufwed bry — — Da Capo.

Trio. W. /./. Hornen ge ljud — /./. För winets gud
I Fröjas Tempel /./././. B. — Ger han exempel B /./././.
At han är rusig, tapper, kär och qwick
Kärleken brinner B /./././. — Vinet det rinner B /./././.
Paltarna skyldra, Bacchus ropar drick.

---

124. Fredmans 35te Epistel, som är en Elegie, öfwer Styrmans dotrens, Grettens, död på Fabriquen. 642.
3.

CMB ##
2/9 71. Movitz! med flor om armen kält — i en mörkblå kält
Kommer han så stält. fin:
Swart wäst, gröna byxor nå
Gult gehäng, hå hå — Och Stöfletter på
Hwarfrån kommer du nu Movitz, ditt öga det blöder
Gewär! ifrån grafölsgäln på Söder. Da Capo.

##

Jag stått fyra timmar jemt — Skuffat mot och klämt
Korss gewäret skämt fin:
Krögarn! i grafölsgäln den hund
Far på gröna lund — Slog en tand ur mund
Si på när jag talar, tändren de skallra i truten
Gapa — Oxeltanden är utbruten. Da Capo.

##

Hwad harm? mitt öga går i gråt — Uppå denna stråt
Såg jag Carons Båt. fin:
En Nymph uti Fröjas gård
Döden grym och hård — lemna i hans wård
Gretten ner på Klädes Fabriquen, du kenne ju kände
Gu tär; Är en ängel nu min frände. D. C.

##

Gretten hon sin swepning har — Fin af bolsterwar
Tack

fl. 2

Fälte sin slöja drar. fin:
Dess hand för en frisk Tulpan
Skäm at dess blan — Lukta litet Tran
Natt 1/4 9; Klippings handskar, frantsar dess vålrad skin zira
Kärlek bryter vid dess ben sin spira. D. C.

#

Min Nymph skall' förlofvad bli — Fästman står, låt se
wid attollerie. fin:
Capitain heter, wänta hör
Det oss lika giör — Gretien ändå dör
Min Nymph wacker, hur jag henne för ögat nu wänder
Högt bröst, hullrig länd och twitaffe händer. D. C.

#

Den eld som wi af himlens hand — Giör naturens band
I båd' Våg och land. fin:
Brann här, se i wår Clenod
Sei detta blod — Fröjas ärestod
Hon kall, låt oss alla varma i hiertat då wara
Wid glas i vår sorge sång för klara. D: C.

125/5. C.M.B. 3/9 71. F

Fredmans 36 Epistel, till Fader Movitz, under dess sista sjukdom i Lungsoten. Elegie. 643.

Samma den Ek. —

#

Drick ut ditt glas, se döden på dig väntar
Slipar sitt swärd och wid din tröskel står,
Blif ej bestört, han blott på graf-dörrn glantar
Slår dörrn igen, kanskie än på ett år.
Movitz! din lungsot den drar dig i grafwen
Basso |. |. |. |. |. |. Knapp nu octaven ut, Dozi mol
Stäm dina strängar, sjung om lifwets war: ||:

#

#

Gullgulor hy, matt blomstrande små kinder
Ner kramat bröst och höga skuldre=blad
Låt si din hand, hwar ådra blå och trinder
Ligger uppswälld, så fetktig som i Bad
Handen är swettig och ådrorna stela
:/:/:/:/:/:/:/: Knäppa du och spela
Törn du din flaska, siung och drick, war glad :/:

#

Himmel! du dör, din hosta mig förskräcker
Tomhet och klang, inälfworna ge liud
Tungan är hwit, det rädda hiertat klacker
Miuk som en swamp, är senor, märg och hud
Andas! — fy tusan, hwad dunst ur din aska
:/:/:/:/:/:/:/: Låna mig din flaska
Movitz gu tår, skål, siung om winets gud :/:

#

Utur hans kiärl din död i droppar flutit
Allt oförmärkt, med löje, sömn och ro
Sa detta glas, bedröfligt inneslutit
Glödande maskar, vill du Movitz tro
Allt är förhärdt, dina ögon de rinna
:/:/:/:/:/:/:/: Tarmarna brinna
Orkar du ropa än gu tår? jo, jo jo :/:

#

Nå så gu tår, dig Bacchus afsked bjuder
Från Fröjas Thron, du sista vinken får
Ont till dess låt, det lilla blodet siuder
Som nu med wåld, ur dina ådror går
Siung, läs och glöm, tänk, begrunda och blunda
:/:/:/:/:/:/:/: Skull du åstunda
Ännu en fäl=sup, vill du dö? nej, gutår.

126.
3.
C.M.B.
2/9 71.
(NB utsluten)

Fredmans 37de Epistel, till Bröderna, på hans födelse dag, d: 9 Sept: 1771. 644.

\#

Är det Confectio? :||: Är det Confectio al Chermes, säij gubbar?
Neij blott Persico :||: — Skåda dess glittrande skum :||:
Bröder! gubben är gammal och stum,
Raglande, darrande, sur-ögd och dum
Ändå han dricker — Blir ruskig och qvicker
Och älskar sitt födelse-rum. :||:

\#

Hvad är för datum :||: — Win på min födelse dag, jag mig skubbar
Hurra gratulatum :||: — Skål för min ungdom och vår :||:
Aldrig Öl, Win och Brännwin förslår
Ge mig en sup för hvart födelse år
Skål parti och slödder — Neij Fredman är födder
Just år Siuttonhundra, ge tår. :||:

\#

Kiärleken gråter :||: — Kyssvikens Tempel helt menlös jag rubbar
Omt jag uplåter :||: — Dess förlåt och hängande duk :||:
Skinande nafwel och glittrande buk
Fostret då kastar, giör dygden helt siuk
Stor sak i dygden — Jag firar i bygden
Min födelse dag; det är bruk. :||:

\#

Hoss långt för Påsken :||: — kunde jag sitta och jollra på klubbar
Brännwins attesten :||: — Utan winruta och lök :||:
Bort Æsculapius, bort med ditt Kiök
Alla små krämpor försvan som en rök
Jag tog min flaska — Och döden min aska
Ej mylla mot tusend försök. :||:

\#

#

Hey! hvile de Venus :||: — Hey på min namnsdag all werlden jag dubbar
Bacchus, Galenus :||: — Döden blef uptäkt och rögd :||:
Sjung mina bröder med hälso och frögd
Sjung blott om vinet och kärlekens högd
Jag i calaset — Nu swinger wid glaset
At jag är blifvit full och förnögd. :||:

127. Fredmans 38de Epistel till Mutter på Wissmar, rörande Hans Jergen, när han blef utpiskad från Stalen. 645
5.
CMB.
14/9 71.
F

#

Si Hans Jergen hur han sig bäckar
Kläde kring hufwu och pläster på mund
Swarta håret i hängande lackar,
Fladdrar kring öronen som på en hund
Öl-Stopet i näfwen; han på krogarn sir
Niemalls Schwach-pier, pringt mir toppel pier
Naa, anjetzo hier — Seyn Sie nun so gütich
Sättet på tin kranne, gesundhait, plaisir.

#

Mässings kammen, blank bak i nacken
glimmar bland ljusen så blek gul och matt
Swargång Jergen han knarrer med klacken
Blixtra stråpärlorna uppå hans hatt
Men Nymphen tar stopet och hon ropar drick
Ach mein Schatz, Engels kindlein, wer ich?
Excusiren mich — Seyn Sie nun so gütich
Warten Sie nur, gleich in augenblick.

#

Lustigt Jergen klunkar sig mätter
Fläsar och skrattar, sen binder han opp
Händren dwirfla med långa manchetter

Satan

Sedan och kärleken plåga hans kropp
Nu halka du Jergen, stötte du ditt hår
Pa^ke^gatelle, lekere sortim den Tenär
Menuette encore — Seyn Sie nun so gütich
Nein kantz piano, nun forte, kee tår.

#

Jergen, ej menfriquen förwilla
Nympherna sjunga, nå tig nu din hund
Mitt uti dansen står han helt stilla
Rätt som han står, dansar han än en stund,
Med handen på ryggen trippar han så lätt
Meiner seele, hwor är min bouquette
Encor menuette — Seyn Sie nun so gütig
Nae mitt erlaubniss, der klein flagolette.

#

Mutter si på Tysken den dåren
Gellgueler räcker och med wäst af Cattun
Skiortan hänger nu ut mellan låren
Byxorna sönder med fläckar och dun
Kiör ut'en på dörren, march nu, ett, tu, tri
Sterbs ein mahl, tete bleu, Sacrestie
Wass befehlen Sie — Holle mich der taifel
Hundswott, Canaille, hej rackor partie.

128. Fredmans 39 Epistel, öfwer Movits, då han blef
3. uppiskad på gatan, för det, at qvinten sprang på 646.
CMB. Basviolen, en Sommar afton 1769. Elegie.
19/9 71. Ob Solum punctum caruit Robertus a Selle.
F

#

melod: Du vinets gud ditt Tempel. pag: 123

Si Movitz han står där och gråter — Så blodig, så swullen och stinn
Dörren up, nå wälkommen nu åter — kom in nu ur Farstun, stig in:
Ari

Än lefwa dina Patroner — Ty glöm den förtret du har rönt
Basso. |.|.|.|.|.|.|. Skönt — Du skiär dina toner.

#

Gu får på en halfpart min broder — Si här, tag en sup, räck ut hand
Wårt brännvin med guld och clenoder — förgyller båd tunga och tand
Men du har feber, än mera — Då är en sup fönkel ej sundt
|.|.|.|.|.|. Strunt — Er lagom moquera.

#

Är ögat utslagit? å inte — Låt plåstret då sitta din hund
Mins du hur du sist mig påminte — Om slagsmålet uppå grön lund
Förster den warma crystallen — Ge supen åt mig, will du slåss?
|.|.|.|.|.|.|. Tråss — Jag slår dig i stallen.

#

Tyst, plär det wår oro ej lätta — At öpna sitt hierta en wän
Sätt på dig peruquen beratta — Hwarför du blef sparkad i än?
Och hwi du dig ej förswara — Men slumra och sof som en So
|.|.|.|.|.|. So — Det skall jag förklara.

#

Den tiugunde åttonde Iulii — Går om jag mins, eller hur?
Den dagen war klart, stundum muli — Ett rägn i en blixtrande skur
Det war, jag för mig till sinnes — Den tiugunde femte, nå säj?
|.|.|.|.|.|.|. Neij — Neij we den som minnes.

#

Liki godt, jag om afton då råka — En Nymph med ett hängande flor
Jag börja med henne at språka — Fick weta precis hwar hon bor
Gränd heter, låt mig fundera — Precis, Göran Helsing hans gränd
|.|.|.|.|.|.|. händ — Jag säger ej mera.

#

Jag bar just violen på ryggen — Gick bredwid och halta och skalf
Med floret i öga för myggen — Min skön det sprang in i ett hwalf
Men —

Men i det samma kom stanna — Hwisp kom där en långbent (rund) Drabant
/:/:/:/:/:/. Sant — Han swor och förbanna.
#
Släpp Nymphen, han ropa, jag släpte — Och lustigt en örfil fick jag
Din hund knäpp på strängen, jag knäpte — Da capo på truten ett slag
Imedlertid han då spierna — Med handen i kiortel och barm
/:/:/:/:/:/. Harm — I hufwe och hierna.
#
Att måste jag spela och brumma — Och gå med violen patroulle
Men hurn jag strängarna tumma — Sprang qwinden och jag föll omkull
Fan i den blågula draken — Ge mig nu en sup eller twå
/:/:/:/:/:/:/. Nå — Nu känner ni saken.
#
Min stiorkel han strax sig tillagra — Birfidlare kalla han mig
Men örfilar hagla och rägna — De smattra som kulor i krig
Revange, han ropa, Canaille — Där har du för qwinten som sprang
/:/:/:/:/:/:/. Klang — Twy sådan batalje.

---

129 Fredmans 40 Epistel, angående Bröllopet hos Ben=

3. Swarfwars, för 3 Weckor sedan. 647

C.M.B. 10/10 71. #

F

Ge rum i Bröllops gåln din hund — Jag slår dig med Gewäret —
Kors hwad trängsel — Ingen stängsel — Släpp in en hund:
Stig in, tack för besväret — Korsgewäret — Sätt för porten —
Slå i Lorten — Om han käfftar mot.
Wakta portar, fenster — Ögonen till wenster
Mousquette för fot — Aij i Skorsten brinner Sot.
#
Aij Skorsten kastar eld och mull — Hwart gick nu Movitz gubbar?
Vid Stagvetet — På preuetet — Sitter han full.
Hwad står du och daij stubbar — Hurtigt gubbar — Tag i kragen —
Slå för magen — Så det säger Sqwätt.

Hall

Hålt! din dufna Satan — Ordning håll på gatan
Fäll bajonette — Stå din hund i ledet rätt.

#

Allarm! är stora tunn-Sån fyld — Så spruta friskt på planken
Phoenix sitter — Full med glitter — Ståtligt förgyld.
Mer vatten hit på skranken — Hugg ner planken
Klang i Tornen — Stöt i hornen — Spelman war på wagt
Si nu kommer Bruden — Som hon wore buden
Skildra gif akt — Venus lik i dygd och prakt.

#

Gewär! och släpp Marskalken fram — Han trippar så beskaftig
Discourerar — och raillerar — Wingmarks Madame
Så Chapeau bas, så kaftig — Och beskaftig
Grann och buden — För han Bruden — In i bröllops Saln
Blåsen Musicanter — Pålskor och Andanter
Hwar är Corporaln — Skyldra wakt och töm ut Pocaln.

#

Hwem är som intet slipper in? — Å det är Brudens Möder
Skyldra gåssar — Gumman tråssar — Stält med sin mine
Mer vatten hit Maroder — Brudens Möder
Står wid Trumman — Släpp in Gumman — Stilla Manskap! Hau!
Christian Wingmark! wänta — Ej på dörren glänta
Hey, gewär au! — Si Hans Casper mitt sein Frau.

#

Släpp Swarfwarn in! hwad stoij och spring — Hwad skral af barn och pigor
Gat-Mamseller — Och gesäller — Ströfwa i kring
Hör Lyran, horn och gigor — Barn och Pigor
Ta bort ordet — Si wid bordet — Står Brudgummen där
Si upp, står du och trampar — Tyst Magistern stampar
Lägg ner gewär — Psalmen nu begynnas lär.

#

#

Violen stäms, Magisterns röst — Mot Basviolen dundrar
Bäst han gapar — Stält han rapar — Och slår sitt bröst
Med ögonen beundrar — Skriker, dundrar
På Sanct Paulus — David, Saulus — Och vårt Synda klot
Marche! Waldhornet klingar — Här nu wäxlas ringar
Mousqvette för fot — Ringen tog Magistern mot.

#

Kors Brudens hwita handske sprack — Brudgummen swär och gråter
Stält Marskalkzen — Bär fram kalken — Med Frontinjack
Skänkskåpet han upläter — Bruden gråter
Först drack Prästen — Bruden resten — Och Brudfrämmar nog
Gewär håll jemna leder — Herr Magistern wreder
Skull ta ett steg — Wips damp han i wrån och teg.

#

Sist wantas slänger hwar om an — Nu träder bröllops wakten
Men Corpralen — Går i Salen — Slår alt han kan
Med glaset stampar tacten — Bröllops wakten
Skåflar faten — Och den Saten — Brudgummen war kåt
Slutlig på det sättet — Röfwas Lazarettet
En tog en plåt — Prästen twå, sen skildes de åt.

---

130. / 3. Öfwer det stället i Storkyrkan, hwarest Kröningen kommer at skie,
finnes, under kyrkio hwalfwet följande inscription: 648.

Här. Ser. I.
Hwem. Herren. Utwaldt. hafwer.
Ty. Hans. Like.
Är. icke. ibland. alt. Folket.

C.M.B. Utwald af Gud till Swerjes lycka — At i dess portar biuda frid
10/10 71. At ondskan från sin rot uprycka — Och swalka dygden i sin strid:
Kom tag emot Din ärfda krona — Den Dig så wärdig är beskärd
Som första Gustafs hufwudbonad — Ej warmer wärdig hiässa ward.

131. Fredmans 41 Epistel, till Fader Movitz, hwarutinnan han liknar honom vid ett Skepp. 649.
3.
C.M.B.
15/10 71.
F

Korsfiketan glas, du ser ut din Canaille
Som ett rankigt Skepp på böljan utan flagg; fin:
Utan Compass och på brusande swalge
Strandad, plundrad, full med fattigdom och agg.
Stråken, låt si! är Masten Skeppet förer
Skiortan blir Seglet, Wimpeln Nattkappan är
Klippor och Skär — Sandbankar här och där. Da Capo.

#

Lik en Chebeque, som i wågen arbetar
Drifwes af och an, men stundom giör en lof. fin:
Och som i tusende winklar upletar
Ny förfriskning, kärl och tunnor, kap och rof
Jag är Neptun, som wåg och Seglen rörer
Och denna Lilljans krog är hamnen, jag tror
Och krögar Mor — Hon är Hwalfisken, Bror! D. C.

#

Lustigt, plaisir, jag med dig bara skämtar
Här har du ditt glas, lägg ut, nu winden blås; fin:
Sök up din graf, grifte kräkan snart klämtar
Snart din gamla bränwins Skuta hon förgås
Bacchus ditt Skepp, som Redare tillhörer
Anglarne bärja Siälen uti en Slup
Siunk i ditt djup — Tag till valet en Sup. Da Capo.

132. Fredmans 42 Epistel, 1° Om Fader Movitz öfwerfart till Djurgården, och 2° om den dygdiga Susanna. 650.
3.
C.M.B.
16/10 71.
F

Wass ist dass? Gerum vid Redare trappan, unnan Bierfiedlare, Skepulsare, Tullsnokar och Matroser; hurra! lägg Sill stierten på Ölkannan; Trumpf i bolet, tig käring; Swafwelsticker här, 6 knippor för en Witten: Trumpf i bolet, 8 styfwer käller jag, courage du gamla granadeur, wänd up

och

och ner på bolsfoten, Kullerbytta med Madame i skulet, Citronerna
på duken, Spinrocken på taket och Hollandarn på kistan: Urwägen
Kol-gubbar, Twätterskor och Miolk-käringar; giör inte af med Nylän-
ningen med sidna kringlorna kring halsen: Gu tår och sup mig till,
släpp fram Movitz med Bas-violen; mak åt Er Sillpackare, Ba-
gar-poikar, Nyrnbergare, Skräddare och Fogelfångare: Stig unnan
herr upsyningsman, eller nersyningsman, eller hwad du är för en
Broruggare; hielp up blinda gubben med Lyran: Skuffas lagom;
slån på truten; släpp fram den guldsmidda herrn med Biörnarna
som dansa Pålska; si tacken Ampkajö, Susanna! med en Markatta
på axeln och en Säckpipa i mund: Trumla Trumslagare, Arlequin
dansar och slår benet i wädret: Friskt up gåssar, botten ur tunnan,
trumf i bordet, ta fast tiufwen; Grefwens Laquai sätter 8 styfwer i
potten, 8 styfwer för Jungfrun, 2 för Husaren: Trumf i klöfwer;
hurra! där kommer Movitz, 8 och 8 giör meij 16. 4 till så har jag 17.
mera klöfwer, 6 och 6 är tålt, åt du up hierter fru? ja, du har
wunnit. hörs hur du ser ut Movitz, nog kanner jag igen peru-
queen, han har lånt Skoflickarns peruque, som bor mitt emot
Wismar i Kolmätar gränd; lustigt, bas violen på ryggen, Tulpan
på hatten, Waldhornet under armen och bouteillen i ficken;
Stig i båten: Hwad säijer den där guldsmidda äppeltysken med
Markattan på axeln? — le diable il porte son violon oui par
dessus l'epaule, comme les Suisses portent la halebarde; nu
tar han till waldhornet /: prut, prut, prut, prut :/ Ach tu tum-
mer taifel! Er verstelt sich auf den musique, wie eine Kuh
auf den mittag: — Movitz pruter! wols du wass kirschen haben?
— Stig ner i båten Susanna, akta kiött korgen, hoppa ner lilla
Syster med klippings handskarna och fisk-kassen, hwar har hon warit?
borta och manglat: Håll ut, håll ut, håll ut; — hwart bär det?
till hwarfwet? le diable o que non, — Dit justement hwor jak
peger, hwor ten lille mensch ten Sodal med gula pöxerne sitter

i

i packen och pestaller; — non, non, non, non ce n'est pas, richtig, naa diurgåln, oui diurgåln til, oui, oui, oui, per diefla beskitta, Måster Nilses, gantz richtig. — Hata ut krögarn på bryggan, där står han och skäller på Musicanten; — ah il a peur d'etre batu, Fripon, Carnaille, hunsch wott, Carnaille Måster Nilses, oui, — que le diable l'emporte; hur hänger det ihop? — excusiren mich, dass ist alles lapperei, Er sagt nur der Kläger dass Er oftmahls seine bezalung gefordert, und dass es der andere nicht geachtet hat, sondern ihn allezeit mit schmäh-worten begegnet ist. Herra! stöt i Waldhornet, Susanna siunger, <u>wädrena spela, och bölsorna gunga</u>, skiut ut.

Waldh: /:/:/. Stolta Stad! — /:/:/. Jag ne glad — Förglömmer ditt pråhl.
Ditt buller, larm och skrål — Dina Slått och Torn;
Movitz blås ditt horn. /:/:/:/:/:/.
Böljan står /:/:/. — Båten går /:/:/. Hwad Skutor och Jagter! Spaniefararn står
Segel-stinn /:/:/. — <u>Går snart in</u> /:/:/. — <u>i Cadix</u> el: Dublin. /:/:/:/.
Malle! will du ha nötter? Gå inte så nära biörnarna, stilla;
<u>Nympchen siunger och Zepchiren följer hennes stämma</u>:
/:/:/. Klang och Skott — /:/:/. Kungens Slott — Mot skyarna högt
Och ögat ömt förnögt — I en åldrig Dal
Syns en Arsenal /:/:/:/:/:/.
På en mur /:/:/. — Syns en kur /:/:/. — Med gluggar och flaggor, Mordgewär och lur;
Från dess Wall /:/:/. — <u>Dån och knall /:/:/. — I bergen återskall</u> /:/:/:/.

Wågorna glänsa och glittra, de swalkande ilningarne förnöja; kostar det på, Movitz? — gu tår — Men si wid Stranden snedt öfwer; si hwad blå, gula och gröna bilder, som tirra i skuggen af den up och ner wände mörkbruna kiölen; hamrarne knacka så tätt; märker du åt höger en Grekiskt Tempel byggnad på en höjd och nedan i Wattubrynet si hwad för en Skog af gungande master med fläd=drande wimplar; Solen baddar, klåckorna klämta, Trummorna dundra, Fanorna flakta, Pikarna glimma, klåckspelarn driller.

och

och klämtar. — korken ur bouteillen, Movitz kastar hatten
och peruquen i böljorna och dricker hela verldens skål;
klang i hornen; hwila på årarne; Swing Susanna.
/:/:/: Hwad jag ser — /:/:/: Ulla ler — Solhatten i hand
Med rosenröda band — Bröst bouquette, gröna blan
Neptuns kiol, farbolan. /:/:/:/:/:/:/:
Skön och kär /:/:/: — Snörd och spänd /:/:/: — Hon loppa ur båten med en kullrig hand.
kära du /:/:/: — Jag ref nu /:/:/: — Mitt förkläd mitt itu /:/:/:/:/:/:/:
#
/:/:/: Raillerie — /:/:/: Låt mig bli — Jag skull bara gå
Till Slagtar huset nå — Och nu sitter jag här
Det i hiertat mig skiär. /:/:/:/:/:/:/:
Innan kort /:/:/: — Vår transport /:/:/: — Är framme, sitt stilla, tag när ros ej bort
För Monsieu /:/:/: — Skall jag må /:/:/: — I dessa böljor dö. /:/:/:/:/:/:/:

133. / 3. Fredmans 43 Epistel till unga husjungfrun, men enkannerligen till lilla Lotta i köket om något som passerat. 651.
#
CMB. 8/11 71. (afsluten) Si solenubben — Movitz si gubben — Spialkar ur stubben
Bränsle och wed — Slår yxan ned — Drar munn på sned
Och klår sig om skägget så wred.
#
Pipan han röker — Kaskan försöker — Ryggbastet kröker
Och hugger ett hugg — Giör kil och plugg — Sen full i mugg
Han hostar och spyr ur en glugg.
#
Månan han blänker — Rimfrosten stänker — Stiärnan sig sänker
Men skyarna gå — Kyrktornen stå — Helt silfwergrå
Det dagas hör klåckorna slå.
#
Klåckan slår åtta — Up lilla Lotta — Fyrugn och potta
Skura och slång — Stång dörren stång — Bred up din säng
Och kiorteln på rona nu häng.
#

\#

Snöra dig flicka — Gäspa och hicka — Natt ståndi dricka
Nu sprutta i hand — Drick litet grand — Skölj gom och tand
Och klå dig på låret ibland.

\#

Lifstycke snöra — Klå dig på öra — Börja nu giöra
Med naglarna mord — Smäll på hwart bord — Läs några ord
Bestorma sen himmel och jord.

\#

Gråt och begrunda — Skratta och blunda — Sen sammalunda
Gråt åter ömt — Om hwad du drömt — Hwad hiertat gömt
Sist skratta åt den dig har glömt.

\#

Töfflorna kippa — Börja sen trippa — Med nyckel knippa
Med sqwaller och larm — Med flättig arm — Med öppen barm
Högt swällande trutsig och warm.

\#

Lotta hon löper — Kranglar och kiöper — Skummar och stöper
Lusflott och lius — Alt går burdus — Nu katt och mus
Kring hwälfwa båd diskar och krus.

\#

Ögonen hota — Lapparna knota — Hiertat till fota
Faller en hwar — Märk kärlek drar — Hans tron syns klar
I Spisen ett tempel han har.

\# 11.

Movitz den sällen — Nu på Spishällen — Tiusen tillfällen
Kärleken ger — Gupp upp och ner — Gupp gupp än mer
Ställ kiöks dörrn på glänt Movitz ler. # Kjortln. 12.

\# 13.

Akta nu kiölen — Stöt ej violen — Runka ej stolen
Herrskapet hör — Alt hwad du giör — Hörs innan för
Aij Movitz jag swimmar jag dör. # Nu är jag

\#

#12.

Kiortelen är struken — Struken halsduken — Förklä på buken
Strukit och grant — Gullspets galant — Flors engtagant
Och kläde kring hufwu charmant. — Akta

#16.

Movitz den dåren — Så lurfwig i håren — Med förklä för låren
Si tälken man — När Fröja brann — Så gäspar han
Och lemnar sin skörd åt en an. Grytringen

#14.

Nu är jag lagder — Stå ej försagder — Wis dina bragder
Dyrka den magt — Som Paphos prakt — I Spisen lagt
Som mig i ditt sköte nu brakt.

#15.

Si denna barmen — Flåsar i harmen — Kärleks allarmen
Dess blixt och revolt — Jag älskar båldt — War Movitz stället
Min Engel, min herde, nå hällt. — Movitz

#17.

Grytringen slamrar — Stekspettet skramlar — Stekwändarn ramlar
Och Lotta wår wän — Slog kioks dörrn igen — Hwad skedde då sen
Jo Movitz hon sparka i ann.

---

134 Fredmans 44 Epistel, Skrifwen till Ulla Winblad, 652.
3. wid ett ömt tillfälle. Elegie.

C.M.B. Wärm mer Öhl och bröd — Lån Madame Wingmarks kanna
14/11 71. Lägg kummin i, Susanna — Wärm wår stora koppar Panna
F Fort bädda en säng Flende föd. fin:
Med swandun, silkes täcken — Geswindt precis på fläcken
Wagga, blöja och stickbäcken — Skaffa i fläng — Dörrarna stäng
Fäll gardinerna helt sakta — Astrild kom din Nymph upwakta
Kom och hennes glants betrakta — Hennes kiänslor wänta ömt ditt understöd.
Di Capo.

#

Rorskt win, miölk och miöd — Mer Öl-ost wassla, kiära
Mer

184.
Mer Sokier, Ingefära — Alt hwad Skönt hon vill begära — Lätta dess nöd. (Fin:
Siung Nymphen en Sång — Dess hierta ång sligt brinner
Det blod därinne rönner — Snart en liuflig swalka finner
Delar sitt Språng — Skönket hwad twång
Tusen dödar kring dig stimma — Ända till din kärleks timma
Måste du en död förnimma — Masken dölgs i blomman bädar
Blommans död. Da Capo.

---

135. Fredmans 45 Epistel, sang:de Gergen, som förskref sig till Fan. 653.
3. #
Fan i fauteuljerna Stolarna kullra — Heij bullra i dörrarna bullra
CMB. Spiälka Violerna, bullra med Stolarna — Satan är kommen på baln!!!
16/11 71. Granris kring Skänken — Trumpt, är du nu galn
F Ankare på bänken — Och tom står pocaln
Gergen han gäser — Han spritter och läser — Ner i Källar-swaln.
Ach ich pin ein elend Sinder — Mitt contract till ende kår
Hertz ein mall jach mich verpinter — Noch tri åår
Jach schall alle flicker kränkie — På Schpelhusen wara fliack
Allrig på min husstru denkie — På Catrinck
Schent vieden schtämme — Prinsel mir plecht och penne
Freylich her jach tig nu till, tu Fan wid förselte wenk.
Skynda deij lotta och wäggarne fäija — Rör fottren din gamla galeija
Fönstren på Lakarna — Lius uti Stakarna — Luckorna skrufwa och stäng
Skumpa Canaille — Rör fötterna kläng
Rosslig i swalje — Nu snyt dig och stäng
Damma och sopa — Och Mooick nu ropa — Al hwer sla skruf och stäng.
Met mitt rete plot jach schrifwer — Tig nu tette reversal
Dat jach mich tile efergifwer — Gantz fatal
Dat jagh vill ej ware nichter — Selten uti kirchen gå
Troget fille mine plichter — Klunkie på
Vilemme alle krämper — Stockholm then Novemper
Manu meo proprio, på Kroken Rosenthal.
Gergen

w. Fredmans 46 Epistel, ang^de^ sista Balen på Gröna Lund. 654.

1. /././. Movitz Waldhornet proberar — Och sin tubbus walkar i mund
136. Springer kring gålfwet funderar — Polskan i fyrkant formerar /./././.
3. Stadar och slåss och befaller — Eldgafflar, skärmar och galler
C.M.B. Alting ramlar nu denna stund — Stolarna skiutas åt wäggen
23/11 71. Hiertsedt fångarn bryres på äggen — Friskt courage uppå Grön lund.
2. /././. Hwad står du därom beskikar — Tak och wäggar, dum som en So; ?
Ramar och taflor och spikar — Kyrktorn och Siöar och Wikar ? /./././.
So det är wackert för öga — Nympheren på klädkorna höga
Flöja sig och titta och glo — Runka på hufwu så sakta
Fälla Solfiädren betrakta — Gamla Werldens lustar och ro.
3. /././. Titta i taket jag låfwar — Korss hwad helgon, Solar och Sken
Hoffro wårt öga begåfwar — Både med Änglar och Påfwar. /./././.
Goliath siełf will jag swärja — Med röda strumpor och wärja
Mot kong David slungar en sten — Absalon tumlar af Öket
Kung Ahasverus i köket — ligger emellan Esters ben.
4. /././. Movitz på taflan si marken — Där sitt Noten betade gräs
Där ser du Noak i Arken — Korss hur det rägna på parken. //////
Där rider Drottningen Disa — Där kiör Propheten Elisa
Med en Ängel bak på sin Chaise — Glasögon upp på din näsa
Där står historien at läsa — Om Susanna, Movitz nu läs.
5. /././. Gapa nu Movitz ej länger — Liusen swatka, Heutorna rörs
Marschalken syns med dueraingar — Handsken i handen han slänger //////
Struswarna glätsa af Socker — Nympheren med ur och Berloquer
Pelsa sig och hiertlarna rörs — Alla på Polskan nu wänta
Folket i dörrarna gluta — Balen öpnas, snart han förstörs.
6. //// Movitz Waldhornet nu tutar — Och med polska öpnar han balen
Rättsom han börjar han slutar — Hör hur han drillar och tutar. //////.
Ögonen spända på noten — Hwar gång han pruttar rörs foten
Hur han stampar, Korss han är galn — Sid hwar han står i Sourtouten
Mundstycke blänker i truten — Och liuskronan glimmar i Saln.

7. |||| Echo mot pelrarna svarar — Salen hwälfder proppad och lius
Gubbarna skrumpa som karar — Hvar med sin flicka sig parar. ||||||
Somliga systrar galanta — Somliga stå så mogvanta
Stora kyrkusk fara burdus — Somliga stå på en sida
Handskarna wända och wrida — Gubben Movitz bieder dem snus.
8. |||| Snyt dig din lymmel probera — Pröfwa hornet snyt dig och blås
Nymfderna qwickt sig rangera — Prusta och nysa, spatsera ||||||
Wingmarkens hustru åt höger — Juchar mot Swartswarn så tröger
In med foten likisom en gås — Rödor i barmen som hoppar
Twy deij din skiurk så du hoppar — Med din tumstäckt kappa och krås
9. |||| Stampa med foten tillika — Klappa med handen klapp klapp klapp
Hand öfver hufwu Ulrica — Stå inte där och predika. ||||||
Armarna ut kryp inunder — Hwad är för konster och funder?
Jungfru Ulla? hut Trafwar lapp — Sök dina jungfrar på gatan
Stöt i Waldhornet din satan — Små Canaillen gen några rapp.
10. |||| Wingmark med stora peruquen — Går och stankar, friar och ber
Nattkappan starkter och struken — Fläktar och slinker på buken. ||||||
Si hur han dansar så krumpen — Byxorna långt ner på gumpen
Hand i sidan fulligt maner. — Hatten på hufwu med glitter
Bakfram på Wingmark den sitter — Gubben hostar, svinger och ler.
11. |||| Stampa Canailler nu stampa — Håll i ringen håll bara i
Trampa och stampa och trampa — Stöt inte krona och lampa ||||||
Släpp Swartswarn in wid i ringen — Måstare kom in i ringen
Stöt i hornet blås Simphonie — Armarna kasta på ryggen
Twy den där Swarfswarn den styggen — Stöt i hornet, Bergström slå i.
12. |||| Folket nu farstun inspärrar — Släpp in krögarn krögarn wår wän
Sig dela öl ej förwärrar — Skål mina gunstige herrar. ||||||
Herra, stå wälte mot skotten — Kärlekens skål, drick i botten
Swarfware skål, kom dansa, ja men — Ut genom salen i förmaket
Dammet det står up i taket — Håll ut ringen, wänd om igen.
13. |||| Hand öfver hufwu nu börja — Alla börja, friskt på en gång
Movitz skall allting besörja — Waldhornet fick litet smörja. ||||||

Kuracka

Knacka med klackarna flickor — Twi edra dumma Borickor
Sicken åsna med Roberong — Bröst lapp och flor och cornetter
~~Glatt ner~~ i ~~plattor~~ barmen och slätter — Med mustacher, julbent och lång.
14. |||| Her är min Fästmö Carnaille — Å hon åsna? ja å hon så
Kunstycke, slant och medaille — Klang jag nu wågar batalje. ||||||.
All ting för henne jag wågar — Dej din Canaille jag sågar
Mitt i tu, låt fleuterna gå — Hirsefångarn blänker på bäcken
Slång utom fönstret peruquen — Christian Wingmark, dej ska wi slå.
15. |||| Hör hur med fodren han skrapar — Och parlerar om sin peruque
Swarfwarens kärsta hon gapar — Bleknar och niger och rapar. ||||||.
Krögarn tar Swarfwarn i luggen — Hål skallig, blödig och klufwen
Blir han höflig, tålig och mjuck — Facklorna släckas i glantsen
Gumman får missfall i dansen — Movitz gråter, spyr och blir sjuk.
16. Håll uti ringen Malena — Låt dem fritt byggningen stena
Hurra lustigt hållom god mine — Bergström skan koppar allena
Skena till helfwete skena — Slå i glasen mer Hoglands win ||.
Korss tacke klangmål din satan — Nattgge blåste åt gatan
Aj en Palt står där wid gardinen — Sluta med Pålskan war tyster
Paltarna — Aij kära syster — Tacke baler giör wår ruine.

---

137 Fredmans 47 Epistel, angående Sin Skona och hennes obeständighet.
3. 655.
C.M.B.
14/12 71.

Bröderna fara wäl wilse ibland — Om glasena meren om krogen
Alla de hitta till drufworrnes Land — Drick bröder drick litet grand
Hör hur de stulta och skrapa i sand — Tamla på dörrar och bulta med krogen
Bagla och tumla med stopet i hand — Och blöda om tunga och tand
Fader Moivitz slå i, slå i — Min Flickia har glömt mig jag dör trogen
Natt och dag jemt i fyllerie — Skall all ~~min~~ sorg gå förbi.

Bröderna gråla om bricker och kast — Wid ölbägarn jemt demonstrera
Somliga dricka ett qvarter i hast — Och draga klingorna hwast
Tärningen trillar och brickan står fast — Gubbarna slarwa och ställt discourera

An

Ån om ett kyrktorn och än om en gwast — Men kyparn han swär som en gast
Hå ja ja, ja det är så ja — Slå eld ~~på~~ min pipa, ge mej mera
Flickans skål uti tankarna — Fast ~~hon~~ hon har kostat mig bra.

\#

Ja, Jag har gett henne Kärtker och guld — På barndsfäst skaffa jag barnet
Barnet det dog, med Calas på dess mull — Jag söp dödgräfwaren full
Ofta har Paltarna gått på patrouille — Jag har då friat det lidliga skatnet
Högat för henne båd ryggbast och hull — Och slagit de hjeltarna kull
Men min Anna Greta men — Min själ likt en fogel in i garnet
Som will et till sin frihet igen — Och har ~~hängt~~ fången dödlig till wän.

\#

Slå i åt mej, kanske swedan förgår — Af safternas lifliga syra
Tårarna rinna på näsan ge tår — Men hjertat bättre nu mår
Knapt har jag lefwat i femtio år — Doch kan jag trygt för Er alla bedyra
At sådant finkel som jag söp i går — Är kostligt mot kärlekens sår
Dryp en droppa eller twå — Och kall den på hjerta, tall man syra
Swedan skall, ta mej Satan förgå — Jag ~~bestod~~ bara en sup ofwanpå.

\#

Aj när jag tänker uppå hennes hy — ~~Och~~ Så ögonens brinnande lekar
Tyckes mig af ångslan jag bara will spy — Och från bouteljerna fly
Bröstet det likna en swäfwande sky — Fröija mig lockar och fröija mig nekar
Händerna fängslas, mig ögonen bry — Och himmel min sorg blir nu ny
Men min Anna Greta nog — Nog wet du nog på den, dem jag pekar
Fan in i dej så du mig bedrog — Slå kypare i det är nog.

---

138 Fredmans 48 Epistel till Movitz; då elden war lös i hans qvarter. 656

3. C.M.B. 17/12 71.

Ack! hwad för en usel höya — Sprängda rutor brutna lås
Tuppen gal, en stråf Hoboija — Hörs i gränd där Trumman slås
Wärda, wärda, larm på gatan — Blås i Tornet Jeppe blås
Som en gås kacklar den Satan — Kläckan klämtar watten fås.

\#

#

Niclas Torn som röda gulle — Blänker i den mörka natt
På ett gräs tak mot en Skulle — Reſs twå hängar om sin Skatt
Ur en sönderslagen ruta — Tittar fram en gulbrun katt
Straxt besatt — Hundarna tiuta — Larm och buller, gråt och skratt /:

#

Pumpen gnäller Skorsten sprakar — Hästen gnäggar wid sin torn
Porten gungar, Spjälan brakar — Böljan fräser i Norr Ström —
Manskap swängs i divisioner — Skyldra, marche och flaskan tom;
Stål och göm — Marche i plutoner — För de Skönas midnatts dröm /:

#

Skåden na Kolmätar Gränden — Smal och smetsig fyld med grus
Rådstu: taket syns wid änden — Sen blott krog och Jungfru hus
Ur ett bugnat Fenstergaller — Syns en Nymph med Skin: Carpus /:
Strax bufdus — Slagsmål och sqwaller — Nakna kiessor toma krus /:

#

Mot en wägg med skarnar tryckta — Står en kärra fylld med drank
I en sönderslagen lyckta — Ryker en utbrunnen danck
Men i Rännsten på sitt öra — Hwilar en Gesäll helt pank
Full med stank — Hwad ska wi giöra — Dräng den satan mot ett plank /:

#

Korss bland dessa Sodoms murar — Är det swårt at hitta rätt
Mörka hwalf och heta skurar — Ögat willar på allt sätt
Här bor Movitz, korss hwad buller — Brand Signal och Bajonette /:
Menuett — Tjufwar Patrouller — Jungfru röster, Clarjonette /:

#

Där hans port, där Skylten hänger — Skål min bror af hiertans grund
Löjet sig så mildt framtränger — Ur en blek och gulnad mund
Gubben Movitz ler och nickar — Men från Charons mörka Sund /:
Dödens blund — I dina blickar — Bådar snart din sista stund /:

#

Skratta Movitz, blif ej siuker — Mark bland pikar och Gewär

Themis

Themis mantlar och peruquer — Syns i rännsten här och där
Gull galon i röda flammar — Binder lydnad och beswär
Drick, förtär — Klingom tillsammans — En bit tubbus åt dig skär /:

#

Wräk på nacken bas-violen — Eld i skrufwen röd och warm
Tag den stora läderstolen — Akta dyna fot och karm
Fleuten, Lyran och Basongen — Häng dem framman för din barm
Lustigt larm — Glöm ej höftången — Stick Walthornet på din arm /:

#

En Eneas lik vid Troija — Movitz utur porten går
Clarjonette, Viol, Hoboija — Allt i lusan låga står
Elden fladdrar i peruqven — Sprutan har i nacken får
Slangan slår — Movitz på buken — Wattnet sköljer ben och lår. /:

#

Jordens gudar all Er lycka — Är ett stofft ett glitter grus
Fattigdomen wid sin krycka — Lemnar lått sitt tränga hus
Movitz går till nästa krogen — Borgar där förnögd ett krus
Tar ett rus — Tapper och trogen — Dansar wid ett sex örs ljus. /:

139. 3. Fredmans 49 Epistel, hwarutinnan afmålas Ulla Winblads hemresa från Hessingen i Mälaren om en Sommar morgon 1769. 657.

1. Solen glimmar blank och trind — Wattnet likt en Spegel
CMB. 1/2 12. Småningom upblåser wind — I de fallna Segel
Wimpeln sträcks, men med sin år — Olle på en höwalm står
Kerstin ur Cajutan går — Skiuter lås och regel.
2. Stålet gnistrar, pipan tänds — Olle klår sitt öra
Roret wrides, Skutan wänds — Gubben har å giöra
Under skarpa ögnabryn — Grinar han mot Soln i Skyn
Kerstin gubbens hiertegryn — Skall nu Seglen föra.
3. Seglen fladdra, Skutan går — Jerker tar sin Lyra
Lyran brummar, böljan slår — All med wåld och yra
Skutan knakar, bräcklig, glos — Wimpelns fläkt i toppen ses
Tuppen gol och Kerstin fes — Nu slog klåckan fyra.

4.

4. Movitz stöt åt dem i lurn — Som på Skutan fara
Olle du hwad kostar Tiurn — Lyssna hwad de swara
Hör hwar är ni hemma ni! — Ifrån Lof-ön komma wi
Med grönsaker, Selleri — Miölk och äpplen klara.
5. Suken Tulle skymtar fram — Marjo ären lyftar
Med sitt Lofbrott, miölk och Lamm — Hon till Tullen syftar.
Har i knä en bytta smör — Körsbärs korgen framman för
Marjo nu sin Lofsång giör — Snyter sig och snyftar.
6. Ulla windblad skratta, siung — Spritt vid Solens strålar
Gäspa ej, lös up din pung — ~~Jag~~ Jöns båd' band och nålar
Fästa din Salopp igen — Nös du? prosit lilla wän
Si der ser du Hessingen — Gröna trän och pålar.
7. Ulla! Fästman på dig ser — Kom min Norström lilla
Sätt dig bredwid mej, sitt ner — Fritt din brånad stilla
Wi ha alla lika rang — Lustigt hör basunens klang
Prosit och contentement — Dyrbar ögna willa.
8. Kon i hwassen skyl sin kropp — Snärd i wåta tågen
Bruna oxen kastar opp — Himmelsblåa wågen
Ängen står i härlighet — Kalfwen dansar yr och fet
Hästen tumlar stält och het — Swinet går i Rågen.
9. Wid ett träd uppå en slätt — Syns en Skytt förbida
Dagens gryning klar och lätt — Foglens sång och qwida
Bakom trädets tiocka Stamm — Bössan syns och skymtar fram
Hunden trogen som ett Lamm — Står wid Skyttens sida
10. Morgonsupen Movitz går — Lustigt böljan swallar
Ser du Ekensberg gutår — Hör hur folket trallar
Där framsätter en sin fot — Klotet Käglorna slår mot
Hör du dunsen af hans klot — Uti bergen knallar
11. I en Löfsal kring ett Stop — Några bussar skratta
Ropa trumpf och allihop — Uti Stopet fatta
Somliga med sträckta ben — Sofwa godt och snarka ren
hwila

Hwila hufwu på en sten — Ell' en blomster matta.

12. På den klippan här wid strand — Sielf Chinesen målar
Bildar af en nåfwa sand — Skönsta blomster skålar
Wi leret brännes in — En Apelles pensel fin
Ulla Windblad min Cousin — Ser du hur jag målar.

13. Såg du nu Marieberg — Så si längre neder
Med en gul och bleknad färg — Sig ett tiall utbreder
Fenstren glittra känna wi — Ej Saltpetter sjuderi?
Engång Ulla -- raillerie — Pallen dit dig leder.

14. Fallom lodet på vårt djup — Gäspa ej och nicka
Sof ej, öpna flaskan, sup — Bjud Mamsellen dricka
Watna Movitz ser du ej — Lazari pallatz, jo, nej
Akta näsan du på dej — För hwar wacker flicka.

15. Tornens spetzar blänka ren — Korss och Tuppar glimma
Morgonrådnans klara sken — Syns i wattnets strimma
Barnet leker glad wid strand — Samlar stenar i sin hand
Slungar stenen dit ibland — Där som gässen simma.

16. Lossa tågen, seglen fall — Ren syns Skinnarwiken
Med dess koijor och Castell — Branta berg och diken
Under små kolswarta tak — Gnäller pumpar, eld och brak
Hästen sträcker foten spak — Gråggar rädd för spiken.

17. Med sitt klappträ ut wid strand — Pigan står så käter,
Knyter till sitt förkläs band — Och sin barm upläter
Barbent hon på bryggan står — Rättnar slagen klackan slår
Flitigt sig på läret klår — Swettig sur och wåter.

18. Allstäds godt men hemma bäst — Sagta låt oss ämna
Wattukarran med sin häst — Hwälfwa kring sin tunna
Karlet glittrar, hjulet går — Sprundet sprutar hästen slår
Om den prackt för ögat står — Siungen så som kunna.

19. Seppe tutar, Trumman går — Böne klockan klämtar,
Sotarn swart i skorsten står — Hwisslar ler och skämtar

Bagarn

Bagarn sina korgar kiör — Smeden rör sin slägga rör
Rin båd' knecktl och granadeur — vid gewäret flämtar.
20. Skyndom dit vår lydda fins — Gommorne Nol och flöte
Stöt uti basun och mins — Detta glada möte
Farwäl Sergen Tralls och Hans — Farwäl Flickor Spel och dans
Ulla tog sin myrten krantz — I Neptuni sköte.
21. Norström skiälper sin perruque — Af sin röda skalla
Och min Ulla blek och siuk — Låt sin kiörtil falla
Klef så bredbent i paulun — Movitz efter med Basun
Maka åt dej, Norström-Frun — Hör ju till ofs alla.

140
3.
C.M.B.
12/2 72.
F

Fredmans 50 Epistel, eller, hans sista ögnakast på Ulla Winblad wid hennes återresa från Diur-gården. 658

Phoebus förnyar — De gyldene skyar; — I Städer och Byar
Bestrålar vår Syn.
Hästarna blänka — I wattnet sig sänka
De stampa och stänka — Och gnägga till Skyn. Fin.
Åskan bullrar — På molnena kullrar — Diana nä knallar
Bland Ekar och Tallar — Där blixtret lingar
Siälf Jupiter gungar — Bland Gudar och Kungar
I Wattubryn. Da Capo.
Hästarna lyfta Swantsar — Med flägtande Mahn
Siälf Neptun dansar — ///// — Med gaffeln kring Ocean.
Hieltarna falla lantsar — Sin pipa tar Pan — På kärleks ban
Syns med bloss och krantsar — Båd' Engel och båd' Morian.
Böljorna glittra, gunga — Tritonerna blåsa, siunga
/./. Ulla Winblad — /./. Ulla Winblad
Kärlek dig öfwerwan.

7 Mars

Mars sielf med gull galoner — Står blodig och gran
Och uti Bergena åands Canoner — Af hwar en Neptuni Man.
Gastar och Liquidoner — Omfamna hwar an:
Men Ulla synes — Skråla Postillioner — d. /././././././.

#

Skeps klackan skurrar — Man pumpar och surrar — Si hallåndare hurrar
Med hatten i hand.
Engelsman skiuter — Hwart knall för minuter
Ett Echo utgiuter — Bland Bergen wid strand. fin:
Si på flåten — Si ulla i båten — Dig böljorna skaka
Från Paphos tillbaka — Gyssmin Fröija (gupp)
Jag skådar din Slöija — Din himmelsblå Tröija
Med gröna band. Da Capo.
(pr:) Hurra och flaskan luta — Kring swinga din hatt
Och Movitz tuta — /./././././. Wid Gastagnas sorl och skratt
Hirr — Paten (Patron) gammal skiuta — Det blixtra sa matt — Är du besatt
Wagta dej di skiuta — Hurra, hwad di siunga gladt!
Solen i ögat sticker — Blås Movitz, si Fredman dricker
/. Ulla Winblad — /. Ulla Winblad
Hurra, hurra, hurra.
Neptun! min Nymph galanter — Befallt böljorna
I dag från Diurgålns förstörda kantor — Dig lyfta och stilla dra
Fäll dina egreaganter — Saloppen nu ta
Farwäl min Nymph — blåsen Musicanter — /./././././.
Slut på andra delen af Fredmans Epistlar.

Register

G.

H.

